குடி அரசு பதிப்பக வெளியீடு 33.

ஜாதியை ஒழிக்க வழி.

டாக்டர் B. R. அம்பேத்கார் அவர்கள்.

"குடி அரசு" பதிப்பகம், ஈரோடு.

விலை 1936 அணா 4.

133
4F02

குடி அரசு பதிப்பக வெளியீடு 33.

ஜாதியை ஒழிக்க வழி.

ஆசிரியர்:

டாக்டர் B. R. அம்பேத்கார்

M. A. Ph. D. D. Sc.

பாரிஸ்டர்-அட்-லா அவர்கள்.

T021133

Sarasvathi Mahal Library. Thanjavur

"குடி அரசு" பதிப்பகம், ஈரோடு.

1936

விலை அணா 4.

பிரசுரிப்போர் முன்னுரை.

லாகூரிலுள்ள ஜாட்-பட்-தோடக் மண்டலத்தார் (ஜாதி ஒழிப்புச் சங்கத்தார்) லாகூரில் நடைபெறும் ஷை மண்டலத்தின் வருஷாந்தர விழாவிற்குத் தலைமை வகிக்கும்படி தோழர் அம்பேத்காரை கேட்டுக் கொண்டனர். தோழர் அம்பேத்காரும் தலைமை வகிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார். பின்னர் தோழர் அம்பேத்கார் அவர்கள் எழுதிய தலைமைப் பிரசங்கத்தில் மதத்தைப் பற்றியும் ஜாதியொழிப்பைப் பற்றியும் கூறியிருக்கும் அபிப்பிராயங்கள் சில ஷை மண்டலத்தாருக்கு திருப்தி அளிக்காததால் அவைகளில் சிறிது பாகத்தை மாற்ற வேண்டியது அவசியமென்றும் அவ்விதம் மாற்றாவிட்டால் ஷை மகாநாட்டை தேதி குறிப்பிடாமல் ஒத்திவைக்கப்படுமென்றும் ஷை மண்டலத்தார்கள் அம்பேத்காருக்கு அறிவித்தார்கள்.

தோழர் அம்பேத்கார் அவர்கள் ஜாதியொழிப்புச் சங்கத்தில் ஜாதியை ஒழிக்கும் முறைகளைப் பற்றிக் கூறுவதும் ஜாதிக்கு ஆதாரங்களாக உள்ளவைகளைப் பற்றிக் கூறுவதும் இன்றியமையாததென்றும் ஷை மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிப்பதற்காகத் தன் அபிப்பிராயங்களை மாற்றிக்கொள்ள முடியாதென்றும் தெரிவித்து விட்டார். அதன் பயனாய் அம்மகாநாடு நடைபெறாது நின்று விட்டது. அதன் பின்னர் தோழர் அம்பேத்கார் அவர்களை அந்த பிரசங்கத்தை புத்தக ரூபமாக அச்சடித்து பிரசுரிக்குமாறு பலர் வேண்டிக்

கொண்டனர். அதனை அனுசரித்து தனது தலைமைப் பிரசங்கம் பலருக்கும் பயன் படுமாறு புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். இந்துக்களிடை ஒற்றுமையும் நல்லுணர்வும் ஏற்பட்டு முன்னேற்றமடைவதற்குத் தடையாயிருப்பவைகளில் முக்கியமானது ஜாதியாகும். எனவே அத்தகைய ஜாதியொழிப்பிற்குரியமார்க்கங்களையும், அதனால் விளையும் கெடுதியையும் உயர் ஜாதிக்காரர் என்பவர்கள் தாழ்ந்த ஜாதியார் என்பவர்களுக்குச் செய்து வரும் கொடுமைகளையும் தக்க ஆதாரங்களுடன் விரிவாகவும் விளக்கமாகவும் தைரியமாகவும் இப்பிரசங்கத்தில் எடுத்துரைத்த தோழர் அம்பேத்காருக்குத் தமிழுலகம் என்றென்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இப்புத்தகம் ஆங்கிலத்திலிருப்பதால் பெரும்பாலாருக்குப் பயன்படாதென்று கருதி எல்லாருக்கும் பயன்படுமாறு தமிழில் மொழி பெயர்த்து இதனை வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

ஈரோடு
3-11-36

குடியரசு பதிப்பகத்தார்.

ஜாதியை ஒழிக்க வழி.

:0:

டாக்டர் அம்பேத்கார்.

முன்னுரை

லாகூர் ஜாட்—பட்—தோடக் மண்டலத்தார் (ஜாதி ஒழிப்புச் சங்கத்தார்) அங்கு நடைபெறும் வருஷாந்தர மகாநாட்டுக்குத் தலைமைவகிக்க வேண்டுமென்று 1935 டிசம்பர் மாதத்தில் எனக்கு ஒரு அழைப்பு அனுப்பினார்கள். ஈஸ்டர் விடுமுறை நாட்களில் மகாநாடு நடத்துவதென்று முதலில் உத்தேசிக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பால் 1936 மே மாதத்தில் நடத்துவதென ஒத்திவைக்கப்பட்டது. ஜாட்—பட்—தோடக் மண்டலம் ஜாதி ஹிந்துச் சீர்திருத்தக்காரர் ஏற்படுத்திய ஒரு சங்கம் என்றும் ஜாதியை ஒழிப்பதே அதன் நோக்கம் என்றும் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். ஜாதி ஹிந்துக்களின் எந்த இயக்கத்திலும் பொதுவாக நான் கலந்து கொள்வதே இல்லை. சமூகச்சீர்திருத்த விஷயங்களில் எனது அபிப்பிராயங்களுக்கும் அவர்கள் அபிப்பிராயங்களுக்கும் பெருத்த வித்தியாசமுண்டு. எனவே அவர்களுடன் ஒத்துழைப்பது கஷ்டம் என நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். ஆதலின் மண்டலத்தார் அழைப்புக்கு முதலில் நான் இணங்கவில்லை. ஆனால் மண்டலத்தார் என் மறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மண்டலப் பிரதிநிதி ஒருவரை பம்பாய்க்கு அனுப்பி நான் தலைமை வகிக்கும்படி வற்

புறுத்தினார்கள். இறுதியில் நான் தலைமை வகிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டேன். எனினும் வரவேற்புக்கழகத்தார் மகாநாட்டையே ரத்து செய்துவிட்டார்கள். தலைமைப் பிரசங்கத்தை அச்சிட்டு வெகு நாளைக்குப் பிறகு மகா நாட்டை ரத்து செய்த விஷயம் எனக்குத் தெரியவந்தது. அச்சிட்ட தலைமைப்பிரசங்க பிரதிகள் என்னிடமிருக்கின்றன. தலைமைப் பிரசங்கம் நிகழ்த்த எனக்கு சந்தர்ப்பம் வாய்க்காததினால் ஜாதிப்பிரச்சினையைப் பற்றிய எனது அபிப்பிராயங்களைப் பொது ஜனங்கள் அறிய இடமில்லாது போய் விட்டது. எனவே எனது அபிப்பிராயங்களைப் பொது ஜனங்களுக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டும் அச்சிட்டபிரதிகளை போக்கடிக்கும் பொருட்டும் அச்சிட்ட பிரதிகளை புஸ்தக ரூபமாக விற்பனை செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறேன். எனது தலைமைப் பிரசங்கம் முழுதும் கீழே தரப்பட்டிருக்கிறது.

நான் தலைமை வகிக்க விருந்த மகாநாட்டை ரத்து செய்யக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய பொது ஜனங்கள் ஆவலுடையவர்களாக இருக்கலாம். ஆரம்பத்திலேயே தலைமைப் பிரசங்கத்தை அச்சிடுவது பற்றித் தகராறு உண்டாயிற்று. தலைமைப் பிரசங்கத்தை பம்பாயில் அச்சிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். சிக்கனத்தைமுன்னிட்டு பிரசங்கத்தை லாகூரில் அச்சிட வேண்டுமென்று மண்டலத்தார் விரும்பினார்கள்; நான் இணங்கவில்லை. பம்பாயிற்றான் அச்சிட வேண்டுமென மீண்டும் வற்புறுத்தினேன். என்வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் மண்டலமெம்பர்கள் பலர் கையொப்பமிட்டு எனக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார்கள். அதில் சில பகுதிகளைக் கீழே தருகிறேன்.

27-3-36

கனந்தங்கிய டாக்டர் ஜி!

இம்மாதம் 24-ந்தேதி தாங்கள் தோழர் சாந்தராமுக்கு எழுதிய கடிதம் எங்களிடம் காட்டப்பட்டது. அதைப்படித்துப் பார்த்ததும் நாங்கள் சிறிது ஏமாற்றமடைந்தோம். இங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையை ஒருகால் தாங்கள் பூரணமாக அறியாதிருக்கலாம். இந்த மாகாணத்துக்குத் தங்களை அழைப்பதை அனேகமாக பாஞ்சால ஹிந்துக்கள் அனைவரும் எதிர்க்கிறார்கள். ஜாட்—பட் மண்டலத்தாரை அனைவரும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார்கள். நானா பக்கங்களிலிருந்தும் கண்டனக் கடிதங்களும் வந்திருக்கின்றன.

மண்டலத்தார் தங்களை அழைத்ததை ஆதரிக்க மாஜி ஹிந்துமகாசபைத் தலைவரும், அசம்பிளி மெம்பருமான பாய் பரமானந்தர், மஹாத்மா ஹான்ஸ்ராஜ், பாஞ்சால சர்க்கார் ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரி டாக்டர் கோகுல சந்திர நாரங்கு, பாஞ்சாலச் சட்டசபை மெம்பர் ராஜா நரேந்திர நாத் உள்ளிட்ட ஹிந்துத் தலைவர்கள் எல்லாம் மறுத்துவிட்டார்கள்.

இவைகளையெல்லாம் லக்ஷியம் செய்யாமல் எப்பாடுபட்டாவது மகாநாட்டை நடத்திவிடுவதென்று மண்டல நிர்வாகிகள் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். எனினும் தங்களை மகாநாட்டுத் தலைவராக்க வேண்டுமென்ற தமது அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. அதனால் மண்டலத்துக்கு ஒரு கெட்ட பேர் ஏற்பட்டு விட்டது.

*   *   *

இந்நிலையில் மண்டலத்தாரோடு ஒத்துழைக்க வேண்டியது தங்கள் கடமையாகும். ஒரு பக்கம் ஹிந்துக்கள் எங்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். மறுபக்கம் தாங்கள் எங்கள் கஷ்டங்களை அதிகப்படுத்துகிறீர்கள். இவ்வாறு நேர்ந்திருப்பது எங்கள் துரதிர்ஷ்டமேயாகும்.

இந்தக் கடிதத்தைப் பார்த்து நான் மிக வியப்படைந்தேன். தலைமைப்பிரசங்கம் அச்சிடும் விஷயத்தில் சொற்ப அதிகச் செலவைக் கருதி மண்டலத்தார் என் விருப்பத்துக்கு மாறாக ஏன் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை என்னால் உணர முடியவில்லை. இரண்டாவது என்னை மகாநாட்டுத் தலைவராகத்தேர்ந்தெடுத்ததை முன்னிட்டு ஸர். கோகுல சந்திர நாரங்கு போன்றவர்கள் ராஜிநாமாச் செய்தார்கள் என்பதையும் என்னால் நம்ப முடியவில்லை. ஏனெனில் ஸர். கோகுல சந்திர நாரங்கே கீழ்வரும் கடிதத்தை எனக்கு அனுப்பினார்.

5-மாண்டோகொமரிரோடு, லாகூர். 7-2-36.

அன்புள்ள டாக்டர் அம்பேத்கார்!

ஈஸ்டர் விடுமுறை நாட்களில் லாகூரில் நடைபெறப்போகும் ஜாட்-பட்-தோடக்- மண்டல வருஷாந்தர மகாநாட்டில் தாங்கள் தலைமை வகிக்கப் போவதை மண்டல நிருவாகிகள் மூலமறிந்து மிகவும் சந்தோஷமடைகிறேன்.

தாங்கள் லாகூருக்கு வரும்போது என்கூடத் தங்கியிருந்தால் எனக்கு மிகத் திருப்தியாகவிருக்கும். மற்றவை நேரில்.

தங்கள் உண்மையுள்ள

ஜி. ஸி. நாரங்கு.

உண்மை எதுவாயிருப்பினும் சரி, அவர்களுடைய பிடிவாதத்துக்கு நான் பணியவில்லை. தலைமைப் பிரசங்கத்தைப் பம்பாயில் அச்சிடும் விஷயத்தில் நான் பிடிவாதம் செய்வதை யுணர்ந்த பிறகும் என் விருப் பத்துக்கு இணங்காமல் தோழர் ஹர பகவனை பம் பாய்க்கு அனுப்புவதாகவும் அவர் எல்லா விஷயங் களையும் நேரில் பேசுவார் என்றும் மண்டலத்தார் எனக்கு ஒரு தந்தியனுப்பினார்கள். தோழர் ஹர பக வனை நான் சந்தித்தபோது தகராறு விஷயத்தைப் பற்றி அவர் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. தலைமைப் பிர சங்கத்தை பம்பாயில் அச்சிடுவது பற்றியோ லாகூரில் அச்சிடுவதுபற்றியோ அவர் சிரத்தை காட்டவே இல்லை. எங்கள் சம்பாஷணை மத்தியில் அவர் அதைப் பற்றிப் பேசவே இல்லை. ஆகவே சிக்கனத்தை முன் னிட்டு அவர்கள் லாகூரில் அச்சிட விரும்பவில்லை யென்றும் தலைமைப்பிரசங்கத்தின் பொருளை அறி யவே லாகூரில் அச்சிட முயன்றார்கள் என்றும் நான் உணர்ந்துகொண்டேன். தலைமைப் பிரசங்கத்தில் ஒரு பிரதியை நான் அவரிடம் கொடுத்தேன். பிரசங்கத்தில் சில பகுதிகள் அவருக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. அவர் லாகூருக்குச் சென்று பின்வரும் கடிதத்தை அனுப்பினார்.

லாகூர் 14—4—36

அன்பார்ந்த டாக்டர் ஸாகிப்!

ஐந்தாறுநாள் தூக்கமின்றி ரயில் பிரயாணம் செய்த தினால் பம்பாயிலிருந்து இங்கு வந்தது முதல் உடம் புக்கு சுகமில்லை. இங்கு வந்த பிறகு தாங்கள் அமிர்த சாசுக்கு வந்திருப்பதாக அறிந்தேன். உடற் சுகம் ஏற்பட்டிருந்தால் நான் அங்கு வந்து தங்களை நேரிற் பார்த்திருப்பேன். தங்கள் தலைமைப் பிரசங்கத்தை மொழிபெயர்க்கும்படி தோழர் சாந்தராமிடம் கொடுத் தேன். அது அவருக்கு ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் 25-க்கு முன் அச்சிடுமாறு அதை மொழி பெயர்க்க முடியுமா என்பது அவருக்கு சந்தேகமாயிருக் கிறது. எப்படியாயினும் சரி, தங்கள் பிரசங்கம் நன்கு விளம்பரமாவது நிச்சயம். அதனால் தூங்கிக் கிடக்கும் ஹிந்துக்கள் விழிப்படைவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். நான் பம்பாயில் இருக்கும்போது தலை மைப் பிரசங்கத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டிய சில பகுதி களை என் நண்பர்களுக்குக் காட்டினேன்; அவர்கள் மன வருத்தத்துடன் படித்தார்கள். மகாநாடு குழப்ப மின்றி முடியவேண்டுமென நாங்கள் விரும்புவ தினால் தற்காலத்துக்கு "வேதம்" என்ற வார்த்தை பிரசங்கத்திலிருந்து நீக்கி விடுவதே உசிதம் என நினைக் கிறோம். தங்கள் யுக்தப்படி செய்யவும். முடிவுரையில், தலைமைப் பிரசங்கத்திலுள்ள அபிப்பிராயங்களுக்குத் தாங்களே பொறுப்பாளி யென்றும் மண்டலத்தை அவை கட்டுப்படுத்தாதென்றும் தாங்கள் தெளிவாகக் கூறிவிட வேண்டுமென்றும் விரும்புகிறேன். நான் இவ்வாறு கூறு வதை தாங்கள் லக்ஷயம் செய்யமாட்டீர்கள் என

நினைக்கிறேன். அச்சிட்ட பிரசங்கத்தில் 1000 பிரதிகள் எங்களுக்கு அனுப்பவும். அதன் விலையை நாங்கள் தந்து விடுகிறோம். இதைப்பற்றி இன்று ஒரு தந்தியும் அனுப்பியிருக்கிறோம். இத்துடன் 100 ரூபாய்க்கு ஒரு செக்கும் அனுப்பியிருக்கிறது. அதை ஒப்புக்கொண்டு முறைப்படி பில் அனுப்பவும்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

ஹர பகவன்.

குறிப்பு:— தலைமைப் பிரசங்கத்தைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்ப சௌகரியமாக இருக்கும் வண்ணம் அச்சிட்டு முடிந்தவுடன் பிரயாணிகள் வண்டியில் பார்சலாக அனுப்பவும்.

இந்தக் கடிதப்படி ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சிடுமாறு ஏற்பாடு செய்தேன். எட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு தோழர் ஹர பகவனிடமிருந்து வேறொரு கடிதம் வந்தது. அது வருமாறு:—

லாகூர், 22-4-36

அன்பார்ந்த டாக்டர் அம்பேத்கார்!

தங்கள் கடிதமும் தந்தியும் வந்தன. அவைகளுக்கு எனது நன்றி. தங்கள் விருப்பப்படி மகாநாட்டை மீண்டும் ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் பாஞ்சாலத்தில் வெப்பம் நாளுக்கு நாள் மிகுந்து வருவதனால் 25, 26-ம் தேதிகளில் மகாநாட்டை நடத்துவது நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மே மாத மத்தியில் வெப்பம் மிகவும் கடுமையாக இருக்கும். பகற்பொழுது கூட்டம் கூட்டுவது அவ்வளவு ஸ்வாரஸ்யமாயிராது. எனினும்

மே மாத மத்தியில் மகாநாடு நடத்தினால் சாத்தியமான வசதிகள் செய்ய எங்களாலான முயற்சிகள் செய்கிறோம்.

மேலும் தங்கள் பார்வைக்கு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறோம். மதமாற்ற விஷயமான தங்கள் அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி எங்களில் பலருக்கு அதிருப்தியும் அச்சமும் ஏற்பட்டிருப்பதாக நான் தங்களிடம் தெரிவித்தபோது அது மண்டலத்துக்குப் புறம்பான விஷயமென்றும் மகாநாட்டு மேடையில் அதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பதில்லை யென்றும் தாங்கள் சொன்னீர்கள். மற்றும் தங்கள் பிரசங்க நகல் பிரதியை என்னிடம் கொடுத்தபோது, பிரசங்கத்தின் பெரும் பகுதி மதமாற்ற விஷயத்தைப்பற்றியதென்றும் முடிவாகச் சில பகுதிகள் சேர்க்கவேண்டியதே பாக்கியிருப்பதாயும் தாங்கள் சொன்னீர்கள். பிரசங்கத்தின் இரண்டாவது பகுதியைப்பெற்றபோது, நாங்கள் திகைத்துப் போனோம். மொத்தமாகப் பார்த்தால் தலைமையுரை மிகவும் நீளமாக இருக்குமென்று தோற்றுகிறது. தலைமையுரை முழுதையும் அதிகப் பேர் படிக்க மாட்டார்கள். மற்றும் பிரசங்கத்தில் பல இடங்களில் மதம்மாறத் தாங்கள் முடிவு செய்து விட்டதாகவும் ஹிந்துவாகச்செய்யும் பிரசங்கம் அதுவே கடைசிப்பிரசங்கம் என்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள். வேதங்களையும் ஹிந்து சாஸ்திரங்களையும் அநாவசியமாகத்தாக்கி இருக்கிறீர்கள்; ஹிந்து மதக் கொள்கைகளைக் கண்டித்தும் தீர்க்கமாக எழுதியிருக்கிறீர்கள். மகாநாட்டின் நோக்கத்திற்கும் அவைகளுக்கும் சம்மந்தமே இல்லை. எனவே பிரசங்கத்தின் பலபகுதிகள் சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமல்லாதவைகளா யிருக்கின்றன. என்னிடம் கொடுத்த பகுதிக்குள்

தங்கள் பிரசங்கத்தை முடித்திருந்தால் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். அல்லது அதிகமாக ஏதாவது சேர்க்க வேண்டியது இன்றியமையாததாக இருந்தால் பிராமணீயத்தைப்பற்றி தாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கும் பகுதிவரைச் சேர்த்திருக்கலாம். ஹிந்துமதம் ஒழியவேண்டுமென்றும் வேதங்கள் ஆபாசமானவையென்றும் தாங்கள் ஹிந்து மதத்தை விட்டு நீங்கப்போவதாகவும் கடைசியில் சேர்த்திருக்கும் பகுதி சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமாக இருக்கவில்லை.

எனவே மேலே குறிப்பிட்ட பகுதிகளை நீக்கி விடுமாறும் என்னிடம் தந்தபகுதியுடன் பிரசங்கத்தை முடித்துவிட வேண்டுமென்றும் தேவையானால் பிராமணீயத்தைப்பற்றிச் சொற்பம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் மகாநாட்டு நிர்வாகிகள் சார்பாக நான் தங்களை மிக வணக்கமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தங்கள் உணர்ச்சியில் நாங்கள் பலர் பங்கு கொள்கிறோம். ஹிந்து மதத்தைத் திருத்தியமைக்கத் தங்கள் கொடிக் கீழ் நின்று உழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். சீர்திருத்தக்காரர்களான உங்களவர்களில் சிலரைத் தாங்கள் திரட்டினால் பாஞ்சாலத்திலிருந்தும் பலர் தங்கள் கோஷ்டியில் சேர்ந்துகொள்வார்கள் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

ஜாதி முறையைப்பற்றித் தாங்கள் நன்கு ஆராய்ச்சி செய்திருப்பதினால், ஜாதி ஒழிப்பு வேலையில் எங்களுக்கு வழி காட்டியாக இருந்து சமூகப் புரட்சியுண்டு பண்ண உதவி செய்வீர்கள் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்; ஆனால் மதம் மாறப்போவதாக தாங்கள் வெளி

யிட்ட அறிக்கையினால் அந்த அறிக்கையின் பலமே குறைந்து விட்டது. ஏனெனில் மதம் மாறப்போவ தாகப் பூச்சாண்டி காட்டுவது இப்பொழுது ஒரு வாடிக் கையாகி விட்டது.

இந்நிலையில், எல்லா விஷயங்களையும் புனராலோ சனை செய்து ஜாதியை ஒழிக்க, ஹிந்துக்கள் அந்தரங்க சுத்தியுடன் உழைத்தால் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தயாராயிருப்பதாகக் கூறி தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கொஞ் சங்கூட சக்தியுடையதாக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். தாங்கள் அவ்வாறு செய்தால் தங்களுக்கு ஆதரவளித்து ஒத்துழைக்க பாஞ்சாலம் தயாராகவிருக்கு மென நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

மகாநாடு விஷயமாக நாங்கள் ஏராளமான பணம் செலவு செய்திருப்பதினாலும் மகாநாடு எவ்வாறு முடி யுமோ என்ற கவலை அதிகமாயிருப்பதினாலும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாங்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வந்தால் நாங்கள் மிக்க நன்றியுடையவர்களாயிருப்போம். எனவே என் விருப்பப்படி தங்கள் பிரசங்கத்தைச் சுருக் கிக் கொண்டதாக மறு தபாலில் பதில் தரவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் பிரசங்கம் முழுமையும் அச்சிட்டுத்தான் ஆக வேண்டுமென்று மேலும் தாங்கள் பிடிவாதம் செய்தால், மகாநாட்டைத் தேதி குறிப்பிடா மல் ஒத்தி வைப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

ஜாதிப்பாகுபாட்டைப் பற்றித் தாங்கள் எழுதியிருக் கும் பிரசங்கம் மிக அருமையானது; அதுபோன்ற பிரசங்கம் இதுவரை எழுதப்பட்டதே இல்லை. நமது சந்ததிகளுக்கு அதுஒரு அழியாப் பொக்கிஷமாக இருக்கு

மென்பதும் நிச்சயம். அதை தயார்செய்ய நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்துக்கு நாங்கள் மிகவும் நன்றி பாராட்டுகிறோம்.

தங்கள் கருணைக்கு அன்பார்ந்த நன்றி.

தங்கள் உண்மையுள்ள

ஹர பகவன்.

அந்தக் கடிதத்துக்கு நான் கீழ்வருமாறு பதில் எழுதினேன்.

27-4-36

அன்புள்ள ஹர பகவன்!

தங்கள் ஏப்ரில் 22ந் தேதி கடிதம் வரப்பெற்றேன். எனது பிரசங்கம் முழுமையையும் அச்சிட வேண்டுமென்று நான் பிடிவாதம் செய்தால் அவ்வாறு அச்சிடுவதை விட மகாநாட்டைத் தேதி குறிப்பிடாமல் ஒத்திவைப்பதே மேலானதென வரவேற்புக் கழகத்தார் முடிவு செய்வார்கள் என்பதையறிந்து வருந்துகிறேன். எனினும், சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கபடி எனது தலைமைப் பிரசங்கத்தைச் சுருக்குவதை விட மகாநாட்டை நிறுத்திவிடுவதே நலமென நான் நினைக்கிறேன். இவ் விஷயத்தில் மழுப்பலாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை. என் முடிவு தங்களுக்குப் பிடிக்காதிருக்கலாம். ஆனால் தங்கள் மகாநாட்டில் தலைமை வகிக்கும் கௌரவத்துக்காக, ஒரு மகாநாட்டுத் தலைவருக்கு தமது தலைமைப் பிரசங்கத்தைத் தமது இஷ்டப்படி தயார் செய்ய இயல்பாக இருந்துவரும் உரிமையை என்னால் விட்டுக்கொடுக்க முடியாது. இந்தப் பிரச்சினை கொள்கையைப் பற்றியது;

எந்த வகையிலும் என் கொள்கையை நான் விட்டுக்கொடுக்கமாட்டேன்.

வரவேற்புக் கமிட்டியார் செய்யும் முடிவின் தாரதம்மியங்களைப்பற்றி விவாதிக்கும் வேலையில் ஈடுபட நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் தகராறுக்கு நானே காரணஸ்தன் என நீங்கள் குற்றம்சாட்ட முயல்வதினால் அதற்கு விடையளிக்க வேண்டியது எனது கடமையென உணர்கிறேன். மண்டலத்தாருக்கு ஆட்சேபணையாகத் தோன்றும் எனது தலைமைப் பிரசங்கத்தின் ஒரு பகுதியிலுள்ள அபிப்பிராயங்கள் புதியவை என்றோ அவைகளைப் பார்த்து மண்டலத்தார் வியப்படைவதாகவோ கூறுவதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தோழர் சாந்தராமுக்கு நான் எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் ஜாதிக்கொடுமையை ஒழிப்பதற்கு கலப்பு மணங்களும் சமபந்தி போஜனங்களும் மட்டும் நடத்தினால் போதாவென்றும் ஜாதிப் பாகுபாட்டுக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் மதக்கொள்கைகளை ஒழிக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இதை தோழர் சாந்தராம் ஒப்புக்கொள்வார் என்றே நம்புகிறேன். தோழர் சாந்தராம் எனக்கு அனுப்பிய பதிலில் எனது அபிப்பிராயம் புதுமையாக இருக்கிறதென்றும் அதை விளக்கவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்கியே, நான் அவருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ஒரு வரியில் குறிப்பிட்டிருந்த என் கருத்தை எனது தலைமைப் பிரசங்கத்தில் விரிவாக விளக்கிக் கூற நான் முயன்றேன். எனவே எனது அபிப்பிராயங்கள் புதியவை என்று உங்களால் கூற முடியாது. மற்றவர்கள் விஷயத்தில் எப்படியானாலும் சரி, தங்கள் மண்டலத்தில் ஒரு பிரபலஸ்தராயிருக்கும் தோழர் சாந்த

ராமுக்கு அவை புதியவையாக இருக்கவே முடியாது. இந்த எனது அபிப்பிராயங்களை அகாரணமாகத் தலைமைப்பிரசங்கத்தில் நான்புகுத்தவுமில்லை. எனதுவாதத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அவை இன்றியமையாதவையாக இருப்பதினாலேயே நான் அவ்வாறு செய்தேன். தங்கள் கமிட்டியார் ஆட்சேபணை செய்யும் பகுதிகள் சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமற்றவை யென தாங்கள் கூறுவதைப் பார்த்து நான் வியப்படைகிறேன். நான் ஒரு லாயர்; எனவே சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமானவை எவை, அல்லாதவை எவை என, தங்கள் கமிட்டி மெம்பர்களுக்குத் தெரிந்த அளவுக்காவது எனக்குத் தெரியும். ஆட்சேபிக்கப்படும் பகுதிகள் சந்தர்ப்பத்துக்குப் பொருத்தமாக இருப்பது மட்டுமன்றி முக்கியமாகஇருக்கிறதென்றும் நான் உறுதியாகக் கூறுகிறேன். அந்தப் பகுதியிற் நான் ஜாதியை ஒழிக்கும் உபாயங்களை விளக்கியிருக்கிறேன். ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு நான் கூறும் முடிவுகள் பிரமிக்கத்தக்கவைகளாயும் மனத்தைப் புண்படுத்தக் கூடியவைகளாயு மிருக்கலாம். என்முடிபைத் தப்பென்று கூற தங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் ஜாதிப் பிரச்சினையைப் பற்றிய ஒரு பிரசங்கத்தில் ஜாதியை ஒழிக்கும் மார்க்கங்களை விளக்கிக் கூறக்கூடாதென்று தங்களால் சொல்ல முடியாது.

அப்பால் பிரசங்கம் நீளமானதென்று ஒரு குறை கூறுகிறீர்கள். எனது பிரசங்கத்திலேயே அந்தக் குற்றத்தை நான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதற்கு வாஸ்தவத்தில் ஜவாப்தாரிகள் யார்? மிகக் காலம் தாழ்த்தியே நீங்கள் மகாநாட்டு விஷயங்களில் தலையிட்டீர்கள். எனவே பூர்வக் கதைகளை நீங்கள்

அறிந்திருக்க இடமில்லை. உண்மை என்னவெனில் வெகு நீளமான பிரசங்கம் தயார் செய்யப் போதிய காலம் இல்லாதிருந்ததினால் ஒரு சிறு பிரசங்கம் தயார் செய்யவே நான் முதலில் எண்ணியிருந்தேன். ஆனால் தீர்க்கமான பிரசங்கம் தயார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது மண்டலத்தாரே.

மற்றும் மண்டலத்தார் ஜாதிப் பாகுபாட்டைப் பற்றிய சில கேள்விகளையனுப்பி அவைகளுக்குப் பிரசங்கத்தில் விடையடங்கியிருக்க வேண்டுமென்றும் மண்டல எதிரிகள் அக்கேள்விகளை, அடிக்கடி கேட்பதாயும் அவைகளுக்கு விடையளிக்க மண்டலத்தாருக்கு முடியவில்லையென்றும் தெரிவித்தார்கள். மண்டலத்தாரின் விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே பிரசங்கம் பெரிதாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. எனவே பிரசங்கம் நீளமானதற்குக் குற்றவாளி நானல்லவென்பதைத் தாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடும்.

ஹிந்து மதம் ஒழிய வேண்டுமென்று கூறுவதினால் தங்கள் மண்டலமே கவிழ்ந்து விடுமென்று நான் எண்ணவே இல்லை. வார்த்தைகளுக்கு பயப்படுகிறவர்கள் மூடர்கள் என்பது தான் எனது அபிப்பிராயம். எனினும் மக்கள் மனத்தில் தப்பெண்ணம் உண்டாகாதிருக்கும் பொருட்டு மதத்தைப் பற்றிய எனது கருத்துக்களையும் அது என். ஒழிய வேண்டும் என்பதற்குள்ள காரணங்களையும் வெகு சிரமப்பட்டு விளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன். எனது பிரசங்கத்தைப் படிப்பவர்கள் எவரும் தப்பர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது திண்ணம். மதம் ஒழிய வேண்டு

மென்பதற்கு நான் கூறும் சமாதானங்களை கவனி யாமல் மதம் ஒழிய வேண்டும் என்ற வார்த்தைகளைப் பார்த்தவுடனேயே பீதியடைந்திருக்கும் உங்கள் மண்டலத்தாரைப்பற்றிய எனது மதிப்புக் குறைந்துவிட்டது. சீர்திருத்தக்காரர் எனப் பெயர் சூட்டிக்கொண்டு அதனால் ஏற்படக்கூடிய பலா பலன்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பவர்களையும், சீர்திருத்த முறைகளைப் பின்பற்றத் தயங்குகிறவர்களையும் ஒருவரும் மதிக்க மாட்டார்கள். பிரசங்கம் தயார் செய்வதில் எத்தகைய கட்டுப்பாடுகளையும் நான் ஒப்புக்கொள்ள வில்லை. பிரசங்கத்தில் இன்னின்னவை அடங்கியிருக்க வேண்டும் இன்னின்னவை அடங்கியிருக்கக் கூடாதென்றும் மண்டலத்தாருக்கும் எனக்கும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்ததுமில்லை. எனது பிரசங்கத்தில் எனது அபிப்பிராயங்களைத் தங்கு தடையின்றிக் கூற எனக்குப் பூரண உரிமையுண்டென்று நானாகவே நம்பிக்கொண்டேன். ஏப்ரில் 9-ந்தேதி தாங்கள் பம்பாய்க்கு வரும் வரை எனது பிரசங்கம் எப்படியிருக்குமென்பதை மண்டலத்தார் அறியவுமில்லை. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் மதமாற்றம் செய்ய வெண்டுமென்ற எனது கொள்கையைப் பிரசாரம் செய்ய, தங்கள் மகாநாட்டு மேடையை ஒரு கருவியாக உபயோகித்துக்கொள்வதில்லை யென்று நானாகவே தாங்கள் பம்பாய்க்கு வந்தபோது வாக்குறுதியளித்தேன். பிரசங்கம் தயார் செய்யும் விஷயத்தில் அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றியே வந்திருக்கிறேன். ஒரு இடத்தில் மறைமுகமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர மத மாற்ற விஷயத்தைப்பற்றி எனது பிரசங்கத்தில் வேறு எதுவுமே நான் கூறவில்லை. தாங்கள் அவ்வாறு எண்ணினால்,

அந்தத் தப்பெண்ணத்துக்கு நான் ஜவாப்தாரியல்ல. தங்கள் மகாநாட்டுத் தலைமைப்பதவியை எனக்களித்து கௌரவம் செய்வதற்குப் பிரதிபலனாக எனது மதமாற்றக் கொள்கையை விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஒரு சாயலாகவாவது என்னிடம் நீங்கள் தெரிவித்திருந்தால் என் கொள்கையே எனக்கு முக்கியமென்றும் தலைமைப் பதவி முக்கியமல்லவென்றும் பகிரங்கமாகக் கூறியிருப்பேன். 14 ந்தேதிக் கடிதத்துக்குப் பிறகு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் தங்களது கடிதத்தைப் பார்த்து நான் ஆச்சரிய மடைந்தேன். அதைப் படிப்பவர்கள் எல்லாம் ஆச்சரியப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயம். வரவேற்புக் கமிட்டியார் இவ்வாறு பல்டியடித்ததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கமிட்டியார் பார்வைக்கு அனுப்பிய எனது பிரசங்க நகலுக்கும் பிரசங்க அசலுக்கும் சாராம்சத்தில் எத்தகைய வித்தியாசமும் இல்லவே இல்லை. நகலில் உள்ள கருத்துக்களே அசலிலும் அடங்கியிருக்கின்றன. நகலில் உள்ளகருத்துக்களை அசலில் சிறிது விரிவாக விளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன். வித்தியாசம் இவ்வளவே. பிரசங்கத்தில் ஆட்சேபகரமானது எதாவது இருந்திருந்தால் 14ந்தேதிக் கடிதத்தில் அதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கலாம். நீங்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. மாறாக பிரசங்கத்தில் தாங்கள் சுட்டிக்காட்டும் சில திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளும் அல்லது மறுக்கும் பொறுப்பை எனக்கு விட்டுவிட்டு பிரசங்கத்தில் 1000 பிரதி அச்சிட வேண்டுமென்று என்னைக் கேட்டுக் கொண்டீர்கள். தங்கள் விண்ணப்பப்படி 1000 பிரதி அச்சிட்டேன். அவை என்னிடம் இருக்கின்றன. எட்டுநாட்களுக்குப்

பிறகு பிரசங்கம் ஆட்சேபகரமாயிருப்பதாயும் அதைத் திருத்தா விட்டால் மகாநாட்டையே நிறுத்திவிடுவதாக வும தாங்கள் எழுதியிருக்கிறீர்கள். பிரசங்கத்தில் எத்தகைய மாற்றமும் செய்ய முடியாதென்பதைத் தாங்கள் அறிந்தே இருக்கிறீர்கள். என் பிரசங்கத்தில் ஒரு நிறுத்துப்புள்ளியைக்கூட நான்மாற்ற மாட்டேனெ ன்றும் எனது பிரசங்கத்தை எவரும் தணிக்கை செய் யக்கூடாதென்றும் நான் எழுதிய பிரசங்கத்தை அப்ப டியே நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் தாங் கள் பம்பாய்க்குவந்தபோது தங்களிடம் நேரில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். எனது தலைமைப் பிரசங்கத்தி லுள்ள அபிப்பிராயங்களுக்கு நானே முழுப்பொறுப் பாளி என்றும் அதை மகாநாட்டார் ஆதரிக்கவில்லை யானால் நான் லக்ஷியம் செய்யமாட்டேனென்றும் மகா நாட்டில் அதைக்கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் நிறை வேற்றினாலும் பாதகமில்லையென்றுங்கூட தங்களி டம் தெரிவித்திருக்கிறேன். எனது பிரசங்கத்துக்கு மண் டலத்தார் பொறுப்பாளியாகாதிருக்கும் பொருட்டும், மகாநாட்டில் நான் நெருங்கிய சம்பந்தம் வைத்து சிக்கிக் கொள்ளாமல் இருக்கும்பொருட்டும் எனது பிரசங்கத்தை மகாநாட்டின் பூர்வாங்கப்பிரசங்கமாக வைத்துக்கொ ண்டு, வேறொருவரைத் தலைவராக்கி அவரைக்கொண்டு தலைமைப்பிரசங்கம் நிகழ்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென் றும் அவருடைய தலைமையில் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றவேண்டுமென்றும் மேற்கொண்டும் தங்களிடம் ஒரு யோசனை சொன்னதுண்டு. எனவே 14-ந்தேதியே தங்கள் கமிட்டியார் இவ்விஷயங்களையெல்லாம் யோசி

த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கலாம். அவ்வாறு செய்யக் கமிட்டியார் தவறிவிட்டார்கள். இடைக் காலத்து அச்சுக் கூலி இனத்தில் கொஞ்சம் பணமும் செலவாக்கப்பட்டு விட்டது. ஆதியிலேயே உங்கள் கமிட்டியார் சிறிது மன உறுதியுடன் நடந்திருந்தால் இந்த நஷ்டம் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்கலாம்.

எனது தலைமைப்பிரசங்க அபிப்பிராயங்களுக்கும் தங்கள் கமிட்டியின் முடிவுக்கும் எத்தகைய சம்பந்தமும் இல்லையென்றே நினைக்கிறேன். அமிர்த ஸரஸில் நடைபெற்ற சீக்கியப்பிரசார மகாநாட்டில் நான் பிரசன்னமாயிருந்ததே தங்கள் கமிட்டியார் செய்த முடிவுக்குக் காரணமாயிருக்கக் கூடுமென்று எண்ணுகிறேன்.

ஏப்ரில் 14-ந்தேதிக்கும் 22-ந்தேதிக்கும் இடையில் கமிட்டியார் ஒரு பல்டியடித்ததற்கு நான் கூறிய காரணத்தைத்தவிர வேறு திருப்திகரமான காரணம் எதையும் கூறவே முடியாது.

எனினும் இந்த விவகாரத்தை நீட்ட நான் விரும்பவில்லை. நான் தலைமை வகிக்க இருந்த மகாநாட்டை ரத்து செய்துவிட்டதாக ஒரு அறிக்கை வெளியிடும்படி நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். மரியாதை முறைகள் எல்லாம் இத்துடன் முடிவுபெற்று விட்டன; இனிமேல் என் பிரசங்கம் முழுமையையும் தங்கள் கமிட்டியார் ஒப்புக்கொண்டாலுங் கூட நான் தங்கள் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்க மாட்டேன். இந்தப்பிரசங்கத்தைத் தயார் செய்ய நான் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையைத் தாங்கள் பாராட்டுவதற்காக நான் தங்களுக்கு நன்றி

செலுத்துகிறேன். எனது முயற்சியினால் இதரர்களுக்கு நலமேற்படாவிட்டாலும் எனக்கு நன்மையே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இந்தச்சிரமத்தைத் தாங்குவதற்குப் போதுமான உடற்சுகம் எனக்கில்லாத காலத்து நான் கஷ்டப்பட்டு பிரசங்கம் எழுதநேர்ந்தது தான் எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு சங்கடம்.

இங்ஙனம், தங்கள் உண்மையுள்ள
பி. ஆர். அம்பேத்கார்.

எனது தலைமைப்பதவியை மண்டலத்தார் மறுத்ததற்குள்ள காரணங்கள் இக்தக்கடிதப்போக்குவரத்தினால் வெளியாகக்கூடும். எனவே குற்றவாளி யார் என்பதை வாசகர்களே முடிவுசெய்து கொள்ளட்டும். தலைமைப் பிரசங்கத்தை வரவேற்புக்கமிட்டியார் ஒப்புக்கொள்ளாத காரணத்தால் தலைவரையே ரத்து செய்தது இதுவே முதல் தடவையாகும். இது சரியோ, தப்போ, ஒரு ஜாதி ஹிந்து மகாநாட்டுக்கு என்னைத்தலைமை வகிக்க அழைத்தது இதுவே முதல் தடவை என்பதற்கு சந்தேகமே இல்லை. அது துக்கரமாக முடிந்ததுபற்றி மிகவும் வருத்தமடைகிறேன். ஜாதி ஹிந்துச் சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கும் சுயமரியாதையுள்ள தீண்டாதாருக்கும் ஏற்படக்கூடிய சம்பந்தம் இப்படித்தான் முடியக்கூடும். ஜாதி ஹிந்து சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கும் வைதீகர் ஆதரவை இழக்க முடியாது. தீண்டப்படாதாருக்கு சீர்திருத்தங்களை தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியுமில்லை.

ராஜகிரகம்
தாதார். பம்பாய்.
15—5—36.

பி. ஆர். அம்பேத்கார்.

தலைமைப் பிரசங்கம்,

I.

அன்பர்களே!

இம் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்குமாறு மிக்க அன்புடன் வேண்டிக்கொண்ட ஜாட்—பட்—தோடக் மண்டலத்தாரின் நிலைமையை எண்ணி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். என்னைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத் ததைப்பற்றி அவர்களைப் பலர் பல கேள்விகள் கேட்பார் கள் என்பது நிச்சயம். லாகூரில் நடைபெறும் மகாநாட் டுக்குத் தலைமை வகிக்க பம்பாயிலிருந்து ஒருவரை இறக்குமதி செய்யக் காரணமென்னவென்று மண்டலத் தாரிடம் கேட்கப்படலாம். இம் மகாநாட்டுக்குத் தலை மை வகிக்க என்னைவிடத் தகுதிவாய்ந்த ஒருவரை மகாநாட்டார் வேண்டிக் கொண்டிருக்கலாம். நான் ஹிந் துக்களைக் கண்டித்திருக்கிறேன். அவர்கள் வணங்கும் மகாத்மாவுக்கு இந்தியர்கள் போால் பேச என்ன உரிமை யுண்டென்றும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் என்னை வெறுக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒரு சர்ப்பமாகத் தோற்றப்படுகிறேன், இம் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் கௌரவத்தை எனக்கு அளித்ததின் காரணத்தை விளக்குமாறு அரசியல் வாதிகளான ஹிந் துக்களும் உங்களைக் கேட்கக்கூடும். நீங்கள் மிக்க துணிகரமாகவே என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறீர்கள். மத உணர்ச்சியுடைய சாமானிய ஹிந்துக்களுக்கு என் னைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தது பிடிக்கவே செய் யாது. ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சாஸ்திரங் கள் வகுத்திருக்கும் கட்டளையை மண்டலத்தார் மீறிய

யைதப்பற்றியும் மண்டலத்தாரிடம் கேள்விகள் கேட்கப் படலாம். சாஸ்திரங்களின்படி மற்ற மூன்று வர்ணத் தார்களுக்கும் குருஸ்தானம் வகிக்க பிராமணனே தகுதி யுடையவன். (வர்ணானாம் ப்ராஹ்மணோ குரு) எனவே ஹிந்துக்கள் யாரிடமிருந்து உபதேசம் பெறலாம்; யாரி டமிருந்து உபதேசம் பெறக்கூடாது என்ற விஷயத்தை மண்டலத்தார் அறிந்திருக்க வேண்டும். பாண்டித்திய முடையவன் என்ற காரணத்தினால் மட்டும் எவனையும் குருவாகக்கொள்ளக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்கள் கட்ட ளையிடுகின்றன.

ஒரு ஹிந்து ராஜ்யம் ஸ்தாபிப்பதற்கு சிவாஜிக்கு உதவியாயிருந்த ராமதாஸ் என்ற மஹாராஷ்டிர பிராம ணன் இவ் விஷயத்தை நன்கு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். அவர் எழுதிய தசபோதம் என்ற மஹாராஷ்டிர நூலில் ஒரு அந்தியஜன் பண்டிதனாயிருந்தாலும் அவனை ஹிந் துக்கள் குருவாகக் கொள்ளக் கூடாதென்று வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். எனவே மண்டலத்தாரிடம் கேட்கப்படக் கூடிய மேலே குறிப்பிட்ட கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க வேண்டிய பொறுப்பை மண்டலத்தாருக்கு விட்டு விடுகி றேன். ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க மண்டலத்தார் பம்பாய் வரைப் பிரயாணம் செய்ததற்கும் ஹிந்துக்க ளால் வெறுக்கப்படும் ஒருவரைத் தேடிப்பிடித்ததற்கும் சவர்ணர்களுக்குத் தலைமை வகித்துப் பேசஒரு அவர்ண னை—அந்தியஜனை ஏற்படுத்தியதற்கும் உள்ள கார ணங்களை மண்டலத்தாரே நன்கு அறிந்திருக்கக்கூடும். என்னிடம் ஹிந்துக்களுக்கு மிக்க வெறுப்பு ஏற்பட்டி ருப்பதை நானறிவேன்.

ஹிந்துக்களின் பிரீதிக்கு நான் பாத்திரனாயிருக்க வில்லை யென்பதையும் நான் உணர்கிறேன். இந்த விஷ

யங்களை யெல்லாம் அறிந்திருப்பதினாலேயே நான் ஹிந்துக்களை விட்டு ஒதுங்கியிருந்தேன். அவர்கள் விஷயத்தில் வலுக்கட்டாயமாகத் தலையிட எனக்கு விருப்பமே இல்லை. எனவே எங்கள் சொந்த மகாநாட்டு மேடைகளிலே எனது அபிப்பிராயங்களை நான் வெளியிட்டு வந்தேன். இதனால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ மன வருத்தமும் எரிச்சலும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஹிந்துக்களின் காதுக்கெட்டும் தூரத்தில் நான் செய்து வந்த வேலைகளை ஹிந்துக்களின் மேடையில் அவர்கள் கண் முன்னேயே செய்ய நான் விரும்பவில்லை. நான் இப்பொழுது இங்கு பிரசன்னமாயிருப்பதற்கு நீங்கள் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்ததே காரணம்; நான் வலிய வரவில்லை. உங்கள் சமூகச் சீர்திருத்தம் எனக்குப் பிடித்தமான விஷயமே. எனவே தங்கள் லக்ஷயம் நிறைவேற நான் உதவி புரியக் கூடுமென்று நீங்கள் நினைக்கையில் உங்கள் வேண்டுகோளை மறுப்பது உசிதமல்ல வென்று எண்ணியே ஒப்புக் கொண்டேன். உங்கள் லக்ஷயம் நிறைவேற என் பிரசங்கம் உதவி புரியுமா என்பதை நீங்களே முடிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். சமூகச் சீர்திருத்த விஷயங்களில் நான் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயங்களை உங்கள் முன்னிலையில் சமர்ப்பணம் செய்ய மட்டுமே நான் விரும்புகிறேன்.

II.

சமூகச் சீர்திருத்தத்துக்குள்ள வழி—இந்தியாவைப்பொறுத்த வரையில்—சுவர்க்கத்துக்குள்ள வழி போல கரடுமுரடானது; சங்கடமானது; ஆபத்துகள் நிறைந்தது. இந்தியாவில் சமூகச் சீர்திருத்தத்துக்கு

நண்பர்கள் சிலரே; எதிரிகளோ அதிகம். எதிரிகள் இருவகை; ஒரு கூட்டத்தார் அரசியல் சீர்திருத்தக்காரர்; மற்றவர்கள் அபேதவாதிகள்.

சமூகம் முன்னேற்றமடையாமல் எந்தத் துறையிலும் முன்னேற்றம் ஏற்படாதென்றும், அநேக துராசாரங்களினால் ஹிந்து சமூகம் சீரழிந்துகிடக்கிறதென்றும் அந்த துராசாரங்களை ஒழிக்க இடையறாது உழைக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு காலத்து ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அதனாலேயே தேசீய காங்கிரஸ் கூட்டத்துக்குப் பின் சீர்திருத்த மகாநாடும் நடத்தப்பட்டுவந்தது. இந்திய அரசியல் அமைப்பில் உள்ள ஊழல்களை தேசீய காங்கிரஸ் சுட்டிக் காட்டி வந்தது; சமூக அமைப்பில் உள்ள ஊழல்களை சீர்திருத்த மகாநாடு விளக்கி வந்தது. கொஞ்ச காலத்துக்கு, தேசீய காங்கிரசும் சீர்திருத்த மகாநாடும் தேச முன்னேற்ற முயற்சியின் இரு பிரிவுகளாக மதிக்கப்பட்டு வந்தன. அவ் விரண்டு ஸ்தாபனங்களின் மகாநாடுகளும் ஒரே இடத்தில் அடுத்தடுத்து நடைபெற்று வந்தன. ஆனால் வெகு சீக்கிரத்தில் அவை இரண்டும் அரசியல் சீர்திருத்தக்கட்சி என்றும் சமூகச் சீர்திருத்தக்கட்சி என்றும் இரண்டு தனிப் பிரிவுகளாகப் பிரிந்தன. அவ் விரு கட்சியாருக்குள்ளும் கடுமையான வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வந்தன. அரசியல் சீர்திருத்தக் கட்சியார் தேசீய காங்கிரசை ஆதரித்தனர்; சமூகச் சீர்திருத்தக் கட்சியார் சீர்திருத்தமகாநாட்டை ஆதரித்தனர். எனவே இரண்டு ஸ்தாபனங்களும் பரஸ்பர சத்ருக்களாயின. முதலில் வேண்டுவது எது? சமூகச் சீர்திருத்தமா? அரசியல் சீர்திருத்தமா? என்ற பிரச்சினையைப் பற்றியே

அவ் விரு ஸ்தாபனங்களுக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது. வெகு காலம் இருகட்சியாருக்கும் வெற்றியோ தோல்வியோ ஏற்படவில்லை. இருகட்சியாரும் சமபலமுடையவராக இருந்து வந்தனர். எனினும் காலக்கிரமத்தில் சீர்திருத்த மகாநாட்டின் சக்தி குன்றத் தொடங்கிற்று. சீர்திருத்த மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்தவர்களே, ஹிந்துக்களில் பெரும்பாலோர் அரசியல் முன்னேற்றத்தையே விரும்புகிறார்கள் என்றும் சமூக முன்னேற்ற விஷயத்தில் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் காங்கிரசுக்கு விஜயம் செய்வோரும் அனுதாபம் காட்டுவோரும் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சீர்திருத்த மகாநாட்டுக்கு மிகச் சொற்பப் பேரே விஜயம் செய்கிறார்கள் என்றும் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினர். சீர்திருத்த மகாநாட்டை அலக்ஷ்யம் செய்துவந்த ஹிந்து அரசியல் வாதிகள் கடைசியில் பகிரங்கமாக எதிர்க்கவும் தொடங்கினர். காங்கிரஸ் பந்தலில் சீர்திருத்த மகாநாடு கூடசலுகை காட்டிவந்த காங்கிரஸ்காரர் திலகர் தலைமையில் கூடிய காங்கிரசில் அந்தச் சலுகையையும் மறுத்தனர். கடைசியில் தமக்கென ஒரு பந்தல் அமைக்க சமூக சீர்திருத்த நிருவாகிகள் முயன்ற போது அப்படிப் பந்தல் அமைத்தால் அதைக் கொளுத்திச் சாம்பலாக்கி விடுவதாக காங்கிரஸ்காரர் பூச்சாண்டி காட்டினர். எனவே இறுதியில் அரசியல் சீர்திருத்தக் கட்சியார் வெற்றிபெற்றனர். சமூகச் சீர்திருத்த மகாநாடு மறைந்தொழிந்தது. இப்பொழுது அதைப்பற்றிச் சிந்திப்பாரே இல்லை. 1862ல் அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற எட்டாவது தேசீய காங்கிரசிற்குத் தலைமை வகித்த தோழர் டப்ளியூ. ஸி. பானர்ஜி நிகழ்த்திய பிரசங்கம் சமூகச் சீர்திருத்த மகாநாட்டுக்குச் சாவுமணி

யடிக்கும் சரமப் பிரசங்கம் என்றே சொல்லவேண்டும். மற்றும் சமூகச் சீர்திருத்த விஷயங்களில் காங்கிரஸ்கார ருக்கு இருந்துவரும் மனப்பான்மையையும் அது நன்கு காட்டக்கூடியதாயிருப்பதினால் அந்தப் பிரசங்கத்திலி ருந்து ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறேன். தோழர் பா னர்ஜி கூறியிருப்பதாவது:—

''சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்யாமல் அரசியல் சீர்திரு த்தம் பெற நமக்கு யோக்கியதை இல்லையென்று கூறு வோரை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். அந்த இரண்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கக்கூடும் என்பதை என்னால் உணர்ந்துகொள்ள முடியவில்லை. நமது வித வைகள் மறுமணம் செய்துகொள்ளாமலிருப்பதினாலும் நமது பெண்களுக்கு இளவயதில் விவாகம் நடத்துவதினா லும், நண்பர்களைக் காணப்போகும்போது நமது மனை விமாரையும் புத்திரிகளையும் நம் கூட அழைத்துச் செல் லாததினாலும், கல்விப் பயிற்சிக்காக நமது புத்திரிகளை ஆக்ஸ்போர்டுக்கும் காம்பிரிட்ஜுக்கும் அனுப்பாததினா லும் அரசியல் சீர்திருத்தம் பெற நமக்கு யோக்கியதை இல்லையா? (கரகோஷம்)''

அரசியல் சீர்திருத்தம் பெற நமக்கு யோக்கியதை உண்டென்பதற்கு தோழர் பானர்ஜி கூறிய வாதத்தை மேலே எடுத்துக்காட்டி விட்டேன். காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றதை எண்ணி மகிழ்ச்சியடைந்தவர்கள் ரொம்பப் பேர் இருந்தார்கள்; இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சமூகச்சீர்திருத்தமே முக்கியமென நம்புகிறவர் கள் தோழர் பானர்ஜி கூறும் வாதந்தான் முடிவானதா எனக்கேட்கக் கூடும். அதனால் சரியான அபிப்பிராய

முடையவர்களே வெற்றியடைந்தார்கள் என ஏற்படுமா? சமூகச்சீர்திருத்தக்காரர் அபிப்பிராயங்களை உணர்ந்தால் தான் பிரஸ்தாபப் பிரச்சினையின் உண்மை நிலையை சரியாக உணர்ந்துகொள்ள முடியும். எனவே தீண்டப்படாதாரின் குறைகளை விளக்கிக் கூறுகிறேன்.

பேஷ்வாக்கள் ஆட்சியில் மஹாராஷ்டிர தேசத்தில் பொது வீதிகளில் தீண்டப்படாதார் நடக்கக்கூடாது. ஏனெனில் தீண்டாதாரின் நிழல் பட்டால் ஹிந்துகளுக்குத் தீட்டு ஏற்பட்டு விடுமாம். தவறுதலாக ஹிந்துக்கள் தீண்டி தீட்டாகாமலிருக்கும் பொருட்டு தீண்டாதார் கழுத்திலோ மணிக்கட்டிலோ ஒரு கறுப்புக் கயிற்றைக் கட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று பேஷ்வாக்கள்கட்டளையிட்டிருந்தார்கள். பேஷ்வாக்களின் தலை நகரமான புனாவில் பொது வீதிகளில் நடக்கும் தீண்டாதார், தாம் நடக்கும்போது எழும்பும் தூளினால் ஹிந்துக்களுக்குத் தீட்டு ஏற்படாமல் தடுக்கும்பொருட்டு இடுப்பில் பின் புறமாக ஒரு விளக்குமாற்றைக் கட்டித்தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடு அமலில் இருந்துவந்தது. அவர்கள் நடக்கும்போது எழும்பும் தூளை அந்த விளக்குமாறுபின்புறமிருந்து பெருக்கிக்கொண்டே செல்லுமாம். தீண்டாதார் தெருவில் துப்பி ஹிந்துக்களுக்குதீட்டு ஏற்படாமலிருக்குமாறு தீண்டாதார் கழுத்தில் ஒரு மண் கலசத்தைக் கட்டிக்கொண்டு நடக்க வேண்டுமென்றும் புனாவில் ஒரு சட்டம் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இவை பழங்கதையானாலும் சில சமீப கால விஷயங்களையும் எடுத்துக்கூறுகிறேன். மத்திய இந்தியாவிலுள்ள பலே என்றே தீண்டாதாருக்கு ஹிந்துக்கள் செய்து வரும் கொடுமை சகிக்க முடியாததாயிருக்கிறது. 1928 ஜனவரி

4-ந்தேதி வெளிவந்த டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா பத்திரிகையில் அதைப்பற்றிய ஒரு செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. இந்தூர் சமஸ்தானம் இந்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள கனாரியா, பிச்சோலி—ஹப்ஸி, பிச்சோலி—மர்டானா முதலிய கிராமங்களிலும் மற்றும் 15 கிராமங்களிலும் உள்ள ஹிந்துக்கள் அதாவது கலோடர், ரஜபுத்திரர், பிராமணர் முதலியோர் ஒன்று சேர்ந்து பலே ஜாதியார் கிராமங்களில் இருக்கவேண்டுமென்றால் கீழ்வரும் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்களாம். விதிகள் ஆவன:—(1) பலே ஜாதியார் ஜரிகைத்துப்பட்டாக்கள் அணியக்கூடாது. (2) சாயம்போட்ட அல்லது அழகான வேஷ்டி கட்டக்கூடாது. (3) கிராமத்தில் யாராவது இறந்தால் இறந்தவர்களுடைய பந்துக்களுக்கு—அவர்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருந்தாலும் சரி, இழவோலை கொண்டு செல்ல வேண்டும். (4) ஹிந்துக்களின் கலியாண காலங்களில் ஊர்வலத்தின் முன்னும் கலியாணத்தின் போதும் மேளம் நடத்த வேண்டும். (5) பலே ஜாதிப் பெண்கள் தங்க, வெள்ளி நகைகள் அணியக் கூடாது; அழகான சட்டைகளோ ரவிக்கையோ போடக்கூடாது. (6) ஹிந்துப் பெண்கள் பிரசவ காலங்களில் பலேப்பெண்கள் தேவையான ஊழியங்கள் செய்ய வேண்டும். (7) பிரதிபலன் கேளாமல் பலே ஜாதியார் ஊழியம் செய்ய வேண்டும்; ஹிந்துக்கள் மனமுவந்து கொடுப்பதைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். (8) பலே ஜாதியார் இந்த நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறிவிட வேண்டும். பலே ஜாதியார் இந்த நிபந்தனைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. எனவே ஹிந்துக்கள் அவர்களை ஹிம்சிக்கத் தொடங்கினார்கள். கிணறுகளிலிருந்து பலே ஜாதியார்

தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாதென்று தடுத்தனர். பலே ஜாதியாரின் கால் நடைகள் மேயவொட்டாமல் தடையேற்படுத்தினர். ஹிந்துக்களின் பூமியில் பலே ஜாதியார் நடக்கக்கூடாதென்று ஏற்பாடு செய்தனர். பலே ஜாதியாரின் வயல்களைச்சுற்றி ஹிந்துக்களின் வயல்கள் இருந்தால் பலே ஜாதியார் தம் சொந்த வயல்களுக்குக் கூட செல்லக்கூடாது. பலேக்களின் வயல்களில் ஹிந்துக்கள் தமது கால் நடைகளை மேயவிட்டார்கள். இந்தக் கொடுமைகளைப்பற்றி பலே ஜாதியார் சர்க்காருக்கு மனுச் செய்தார்கள். பரிகாரம் ஏற்படவில்லை. மாறாக ஹிந்துக்களின் ஹிம்சையே அதிகரித்து வந்தது. நூற்றுக்கணக்கான பலே ஜாதிக்குடும்பங்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் வாழையடிவாழையாகத் தம் முன்னோர் வாழ்ந்த கிராமங்களிலிருந்து வெளியேற வேண்டியதாயிற்று. எனவே தார், தேவாஸ், பக்லி, போப்பால், குவாலியர் முதலிய சமஸ்தானங்களுக்குச் சென்று குடியேறினர். புதுக்குடியிருப்பில் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதியைப்பற்றிக்கூறுவது எனது தற்கால நோக்கமல்ல. கூர்ஜாத்தியிலுள்ள கவிதா கிராமத்தில் சென்ற வருஷத்தில் நடைபெற்ற சம்பவத்தை கவனிப்போம். சர்க்கார் நடத்திவரும் கிராமப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு தீண்டாதார் தம் சிறுவர் சிறுமிகளை அனுப்பக் கூடாதென்று கவிதா ஹிந்துக்கள் கட்டளையிட்டார்கள். தமக்கு இயல்பாகவே இருந்து வந்த சிவில் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள கவிதா கிராமத்தார் முயன்றதினால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை உலகம் அறிந்துதானிருக்கிறது.

எனவே அவைகளை விளக்கிக்கூற முயலவில்லை. அகமதாபாத் ஜில்லாவிலுள்ள ஜாலு கிராமத்தில் வேறொரு சம்பவம் நடந்தது. 1935 நவம்பர் மாதத்தில் பல தீண்டாச்சாதிப் பெண்கள் பித்தளைக் குடத்தில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள். இதனால் அப்பெண்கள் ஹிந்துக்களை அவமதித்து விட்டதாக எண்ணி சில ஹிந்துக்கள் சேர்ந்து அப்பெண்களை அடித்து ஹிம்சித்தார்கள். ஜெயப்பூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள சக்வாரக்கிராமத்திலிருந்து சமீபத்தில் ஒரு விநோதச் செய்தி வெளிவந்தது. ஒரு திருவிழாவுக்குச் சென்று திரும்பிய சில தீண்டாதார் அந்த கிராமத்திலுள்ள தமது ஜாதியாருக்கு ஒரு விருந்தளித்தார்கள். விருந்தில் நெய் பரிமாறப்பட்டதாம். இதை ஹிந்துக்கள் அறிந்தார்கள். நெய் உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு மட்டும்உரிமையுள்ள உணவுப் பொருளாம். தீண்டாதார் நெய் பரிமாறியதினால் ஹிந்துக்கள் அந்தஸ்துக்கு இழுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதாம். ஆகவே ஹிந்துக்கள் திரண்டு சென்று விருந்து உண்டு கொண்டிருந்த தீண்டாதாரை நையப் புடைத்து வெருட்டியோட்டினார்களாம். இதனால் நெய்வாங்க சக்தியுடையவனும் கூட நெய் சாப்பிடக் கூடாதென்று ஏற்படுகிறதல்லவா? 1936 ஏப்ரல் 1-ந்தேதி வரக்கில் இந்த அநியாயம் நடைபெற்றதாம்.

இனி சமூகச் சீர்திருத்தம் அவசியம் என்பதற்குள்ள காரணங்களை விளக்கிக் கூறுகிறேன். அவ்வாறு விளக்குகையில் தோழர் பானர்ஜி கூறிய வாதங்களை சாத்தியமானவரைப் பின்பற்றி, இந்தியர்களில் ஒரு பகுதியாரைத் தீண்டாதவராக மதித்து ஒதுக்கித் தள்ளி பொதுப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்க அனுமதியளிக்கா

விட்டாலும், அரசியல் உரிமைபெற உங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டா என அரசியல் ஹிந்துக்களைக் கேட்கிறேன். பொதுக் கிணறுகளை உபயோகிக்க அனுமதியளிக்காவிட்டாலும் அரசியல் உரிமை பெற உங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டா எனக் கேட்கிறேன். அவர்கள் விரும்பும் நகையணிய நீங்கள் சம்மதியளிக்காவிட்டாலும் அரசியல் உரிமை பெற உங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டா எனக் கேட்கிறேன். அவர்கள் விரும்பும் உணவை உண்ண நீங்கள் அனுமதியளிக்காவிட்டாலும் அரசியல் உரிமை பெற உங்களுக்கு யோக்கியதை யுண்டா எனக் கேட்கிறேன். இதுபோன்ற ஆயிரம் கேள்விகளை எனக்குக் கேட்க முடியும். எனினும் நான் கேட்ட கேள்விகளே போதும். இக்கேள்விகளுக்கு "உண்டு" என விடையளிக்க எந்த புத்திசாலிக்கும் தைரியமிராதென்று எனக்குத் தெரியும். ஒரு தேசத்தையாள வேறொரு தேசத்துக்கு யோக்கியதை இல்லை யென்ற மில்லின் அபிப்பிராயத்தை ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டும் ஒவ்வொரு காங்கிரஸ்வாதியும், ஒரு வகுப்பாரை ஆள மற்றொரு வகுப்பாருக்கு யோக்கியதையில்லை யென்பதை ஒப்புக்கொண்டு தானாக வேண்டும்.

அப்படியானால் சமூகச் சீர்திருத்தக் கட்சியார் தோல்வியடையக் காரணம் என்ன? அந்தக் காரணத்தை சரியாக உணரவேண்டுமானால், அக் காலத்திய சீர்திருத்தக்காரர்கள் எத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் பெறக் கிளர்ச்சி செய்தார்கள்என்பதை ஆராயவேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சமூகச் சீர்திருத்தத்தை ஹிந்து குடும்பச் சீர்திருத்தமென்றும் ஹிந்து சமூக அமைப்புச் சீர்திருத்தம் அல்லது புனருத்தாரணம் என்றும் இரண்டு பிரிவா

கப் பிரிக்கத் தேவையுண்டாகிறது. விதவா விவாகம், பாலிய விவாகம் முதலியன குடும்பச் சீர்திருத்தத்தைச் சேர்ந்தவை. ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிப்பது ஹிந்து சமூக அமைப்பைப் புனருத்தாரணம் செய்வதைச் சேர்ந்தது. சமூகச் சீர்திருத்தக் கட்சியார் ஹிந்து குடும்பச் சீர்திருத்தத்திலே முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி வந்தார்கள். அந்தக்கட்சியில் படிப்பாளிக ளான உயர்ந்த ஜாதி ஹிந்துக்களே அதிகமாக இருந்தார் கள். ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டிய தேவையை அவர்கள் உணரவில்லை; அல்லது அவ்வாறு கிளர்ச்சி செய்ய அவர்கள் மனவுறுதியுடைய வர்களாயிருக்க வில்லை. எனவே கட்டாய வைதவ்யம், பாலிய விவாகம் முதலிய தீமைகளை ஒழிக்கவே அவர் கள் முயற்சி செய்தார்கள். அந்தத் தீமைகள் அவர்கள் சமூகத்தில் இருந்து வந்தன. அத்தீமைகளின் பலனை அவர்களில் பலர் அனுபவித்தும் இருந்தார்கள். ஹிந்து சமூகத்தைத் திருத்தியமைக்க அவர்கள் முயலவில்லை. அவர்கள் நடத்திய சீர்திருத்தப்போர் குடும்பச்சீர்திருத் தத்தை மட்டும் பாதிக்கக்கூடியதாக இருந்தது; ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்கும் சீர்திருத்தத்தை பாதிக்க வில்லை. அந்தப்பிரச்சினையை சீர்திருத்தக்காரர்கள் தமது திட்டத்தில் சேர்க்கவுமில்லை. அதனாலேயே சமூகச்சீர்திருத்தக்கட்சியார் தோல்வியடைந்தனர்.

இதனால் சமூகச்சீர்திருத்தத்தைவிட அரசியல் சீர் திருத்தமே முக்கியமானதென்றோ அரசியல் சீர்திருத் தமே முதலில் வேண்டியது என்றோ முடிவேற்பட்டு விட்டதாக எவரும் எண்ணக்கூடாது. அதனால் சமூகச் சீர்திருத்தக்கட்சியார் தோல்வியடைந்த காரணந்தான்

வெளியாயிற்று. மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தக்காரர் பெற்ற வெற்றி மிகவும் அற்பமானதென்றும் சமூகச்சீர் திருத்தம் என்பது குடும்பச் சீர்திருத்தமாக மதிக்கப் படும்போதுதான் அரசியல் சீர்திருத்தத்துக்கு முன் சமூகச்சீர்திருத்தம் தேவையில்லையென்ற அபிப்பிராயத் துக்கு மதிப்புண்டு என்பதும் விளங்கிவிட்டது. இந்திய சமூக அமைப்பைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமானால் அரசியல் சீர்திருத்தத்துக்கு முன் சமூகச் சீர்திருத்தம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற எனது கொள்கையை ஒருவரா லும் மறுக்க முடியாது. அரசியல் அமைப்பை உருப்ப டுத்தும் தலைவர்கள் சமூகப்பிரச்சினைகளை முக்கிய மாக கவனிக்க வேண்டுமென காரல் மார்க்ஸின் நண்ப ரும் சக உழைப்பாளியுமான பெர்டினண்டு லாஸேல் கூட கூறியிருக்கிறார். 1862ல் ஒரு பிரஷ்யப் பொதுக்கூட் டத்தில் பேசுகையில் பெர்டினண்டு லாஸேல் குறிப்பிட்ட தாவது:—

ஆரம்பத்தில் அரசியல் அமைப்புப் பிரச்சினைகள் உரிமைகளைப்பற்றிய பிரச்சினைகளாக இருக்கவில்லை; சக்தியைப்பற்றிய பிரச்சினைகளாகவே இருக்கின்றன. தேசமக்களின் உண்மையான சக்தியே அரசியல் அமைப் புகளின் ஆணிவேராக இருக்கிறது. எனவே ஒரு சமூ கத்தின் உண்மையான நிலைமையையும் சக்தியையும் உண ர்த்தக்கூடிய அரசியல் அமைப்புக்குத்தான் மெய்யான மதிப்புண்டு.

இந்த உண்மையை விளக்க நாம் லாஸேல் அபிப்பிரா யத்தைத் தேடிப்போகத் தேவையில்லை. இந்தியாவிலே அதற்கு ஆதாரம் இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு சமூ

கத்துக்கும் வீதாசாரப்படி அரசியல் அதிகாரம் வழங்கும் வகுப்புத் தீர்ப்பின் தத்துவம் என்ன? அரசியல் அமைப்பு சமூக அமைப்பைப் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்பது அதன் தத்துவம் என்பதே எனது அபிப்பிராயம். அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும் எத்தகைய சம்பந்தமும் இல்லையெனக் கூறிய இந்திய அரசியல் வாதிகள், அரசியல் அமைப்பு வகுக்கும் போது சமூகப் பிரச்சினைகளையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளுமாறு வகுப்புத்தீர்ப்பு தூண்டியிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் வாதிகள் சமூகச் சீர்திருத்தத்தை அலக்ஷ்யம் செய்த பாபபரிகாரத்துக்காகவே வகுப்புத்தீர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது சமூகச் சீர்திருத்தக்கட்சிக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியாகும். அரசியல் சீர்திருத்த வாதிகளுக்கும் சமூகச்சீர்திருத்த வாதிகளுக்கும் நடைபெற்ற போரில் சமூகச் சீர்திருத்த வாதிகள் தோல்வியடைந்த போதிலும் அவர்கள் அபிப்பிராயமே சரியென்பதை வகுப்புத்திர்ப்பு வற்புறுத்தி விட்டது. இதை அநேகர் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதை நானறிவேன். பலர் வகுப்புத்தீர்ப்பை எதிர்த்து வருகிறார்கள். வகுப்புத்தீர்ப்பு இயற்கைக்கு முரணானதென்றும் சிறுபான்மை சமூகங்களும் அதிகாரவர்க்கத்தினரும் செய்த சதியாலோசனையின் பயனாகவே வகுப்புத் தீர்ப்பு ஏற்பட்டது என்றுங்கூடச் சொல்லப்படுகிறது. எனது வாதத்தை ருசுப்படுத்த வகுப்புத்தீர்ப்பை ஆதாரமாகக்காட்டுவது பொருத்தமல்லவென்று கூறப்படுமானால் வகுப்புத்தீர்ப்பை ஆதரிக்க நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் அயர்லாந்து நிலைமையைக் கவனிப்போம்.

அயர்லாந்து சுதந்தரப்போரினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன? அல்ஸ்டர் பிரதிநிதிகளுக்கும் தென் அயர்லாந்து பிரதிநிதியான ரெட்மாண்டுக்கும் நடைபெற்ற சமரசப் பேச்சின்போது, அல்ஸ்டர் ஜனங்களையும் சுதந்தரப் போரில் ஈடுபடுத்தும் பொருட்டு "நீங்கள் விரும்பும் அரசியல் பாதுகாப்புகளையெல்லாம் நாங்கள் வழங்குகி றோம். எங்கள் கட்சியில் சேர்ந்துவிடுங்கள்'' என ரெட் மாண்டு கூறினார். அதற்கு அல்ஸ்டர் பிரதிநிதிகள் என்ன விடையளித்தார்கள் தெரியுமா? "உங்கள் பாது காப்புகள் நாசமாய்ப் போகட்டும், எந்த நிபந்தனையின் பேரிலும் நீங்கள் எங்களை ஆள நாங்கள் விரும்ப வில்லை'' எனவே அல்ஸ்டர் பிரதிநிதிகள் விடையளித் தார்கள். அல்ஸ்டச் பிரதிநிதிகளைப்போல, இந்திய மைனாரட்டி சமூகங்களும் பிடிவாதம் செய்திருந்தால் இந்திய மெஜாரட்டி சமூகங்களின் அபிலாஷைகளுக்கு என்ன கதி ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை இந்திய மைனா ரட்டிகளைக் குறைகூறுவோர் கவனிக்க வேண்டும். அல்ஸ்டர் பிரதிநிதிகள் போக்கைக் கவனிக்கையில், இந்திய மைனாரட்டிகள், சில பாதுகாப்புகளுடன் மெஜா ரட்டி ஆட்சியை ஒப்புக்கொண்டது பெரிய காரியமல்ல வா? இது முக்கியமான விஷயமல்ல. அல்ஸ்டர் பிரதி நிதிகள் அவ்வாறு பிடிவாதம் செய்யக் காரணம் என்ன என்பதையே நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். உண்மை என்னவெனில் அல்ஸ்டர் கட்சியாரும் தென் அயர்லாந்து கட்சியாரும் முடிவு செய்ய வேண்டியதாக ஏற்பட்ட கத்தோலிக்க—புராடஸ்டண்டு பிரச்சினை வாஸ்தவத்தில் ஒரு ஜாதிப்பிரச்சினையே. அயர்லாந்து சுயராஜ்யக் கட்சியார் தயார் செய்திருந்த அரசியல் அமைப்பு மைனாரட்டிகளை அடிமைப்படுத்தக் கூடிய

அரசியல் அமைப்பு என்பதை அல்ஸ்டர் பிரதிகள் அளித்த விடையினால் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதாவது அயர்லாந்து கத்தோலிக்கர்களுக்கும் புராடஸ்டண்டுகளுக்கும் ஏற்பட்ட சமூகத் தகராறு திருப்திகரமாக முடிவு செய்யப்படாததினாலேயே அரசியல் பிரச்சினைக்கு முடிவு ஏற்படவில்லை. இதையும் சிலர் எதிர்க்கக்கூடும். அயர்லாந்திலும் ஏகாதிபத்திய வாதிகள் சூழ்ச்சி செய்தார்கள் எனக் கூறக்கூடும். எனினும் நான் சோர்வடையவில்லை. மேலும் ஏராளமான ஆதாரங்களை எனக்குக்காட்ட முடியும். ரோமர் சரித்திரத்திலிருந்து ஆதாரம் காட்டுகிறேன். அங்கே எவரும் சூழ்ச்சி செய்ததாகக்கூற முடியாது. ரோம் ரிப்பப்ளிக் அரசியல் அமைப்பில் வகுப்புத் தீர்ப்புசாயல் ஏராளமாக இருப்பதை ரோம் சரித்திரம் படிப்போர் உணரக்கூடும். முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட்ட பிறகு தேச நிர்வாக அதிகாரத்தை காண்சல்களும் பாண்டிபெக்ஸ் மாக்கிமஸ்களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டார்கள். அரசரின் லௌகிக அதிகாரங்கள் எல்லாம் காண்சல்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. மதசம்பந்தமான அதிகாரங்கள் மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. ரிப்பப்ளிக்கன் அரசாங்கத்தை நடத்தும் இரண்டு காண்சல்களில் ஒருவர் பிரபு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராயிருக்க வேண்டுமென்றும் மற்றவர் சாமானிய மக்களைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டுமென்றும் விதியேற்பட்டிருந்தது. மற்றும் மதபோதகர்களில் பாதிப்பேர் பிரபு குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களாயும் பாதிப்பேர் சாமானிய மக்களைச் சேர்ந்தவராயும் இருக்க வேண்டுமென்று வேறொரு விதியும் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. ரிப்பப்ளிக்கன் அரசியலமைப்பில், நமது வகுப்புத்தீர்ப்புக்கு ஒப்பான இந்த விதிகள் அடங்கியிருக்கக் காரண

மென்ன? ஏனெனில் பாட்ரிஸ்யர் என்னும் பிரபு குடும்பத்தாரும் பிளீபியன் என்னும் சாமானிய ஜனங்களும் இரண்டு தனிப்பட்ட ஜாதியராயிருந்து வந்தார்கள். எனவே அவர்கள் இரு சாராருக்கும் சமபிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் பொருட்டு அரசியல் அமைப்பில் அவ்வாறு விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. எங்கு பார்த்தாலும் சரி—எல்லா அரசியல் அமைப்புகளிலும் அந்தந்த நாட்டு சமூக நிலைமைக்கு தக்கபடி விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அரசியல் வாதிகள் கண்டுகொள்ளலாம்.

அரசியல் அமைப்புகளுக்கும் சமய சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டென்பதை நிரூபிக்க நான் எடுத்துக்காட்டிய உதாரணங்கள், சில குறிப்பிட்ட தேசங்களைப் பொறுத்தவை யென்றும் எல்லா தேசங்களுக்கும் பொதுவானவை அல்லவென்றும் ஒரு கால் சிலர் வாதிக்கக் கூடும். ஒரு கால் அப்படியிருக்கலாம். எனினும் அவை இரண்டுக்குமுள்ள சம்பந்தத்துக்கு ஒரு வரையறையுண்டு எனக்கூற முடியாது. மாறாக அரசியல் புரட்சிகளுக்கு முன் சமய சமூகப்புரட்சிகள் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு சரித்திரத்திலே ஏராளமான திருஷ்டாந்தங்கள் இருக்கின்றன. லூதர் தோற்றுவித்த மதச்சீர்திருத்த இயக்கமே ஐரோப்பிய தேசத்தாரின் அரசியல் விடுதலைக்குத் தூண்டுகோலாயிருந்தது. இங்கிலாந்தில் பூரிட்டன் இயக்கம் அரசியல் சுதந்தரத்துக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. புது உலக (அமெரிக்க) ஸ்தாபனத்துக்கும் பூரிட்டன் இயக்கமே காரணம். அமெரிக்க விடுதலைப் போர் வெற்றிக்கும் பூரிட்டன் இயக்கமே காரணமாயிருந்தது. பூரிட்டன் இயக்கம் மதச்சார்பான இயக்கமே. முஸ்லீம் சாம்ராஜ்ய ஸ்தாபனத்துக்கும்

மதமே காரணம். ஆராமியர் அரசியல் அதிகாரம் பெறு முன் முகமதுநபி தோற்றுவித்த மதப்புரட்சியில் ஈடு பட்டுப் பழக்கம் பெற்றிருந்தார்கள். இந்திய சரித்திரமும் என் அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்தவே செய்கிறது. சந்தி ரகுப்தன் நடத்திய அரசியல் புரட்சிக்கு முன் புத்தர் சமய சமூகப் புரட்சி நடத்தி வெற்றி பெற்றிருந்தார். சிவாஜி நடத்திய அரசியல் புரட்சிக்கு முன் மஹாராஷ் டிரஞானிகள் சமய சமூகச் சீர்திருத்தப் போர் நடத் தியிருந்தார்கள். சீக்கியர் நடத்திய அரசியல் புரட் சிக்குமுன் குருநானக்கின் சமய சமூகப் புரட்சி நடைபெற் றிருந்தது. எனவே மேற்கொண்டும் உதாரணங்கள் காட்டத் தேவையே இல்லை. மக்கள் அரசியல் விடு தலை பெறுமுன் அவர்களுடைய மனமும் ஆத்மாவும் விடுதலை பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டும்.

III.

இனி அபேதவாதிகளைக் கவனிப்போம். சமூக ஏற்பாட்டினால் எழும் பிரச்சினைகளை அபேதவாதி களுக்கு அலக்ஷியம் செய்ய முடியுமா? இந்திய அபேத வாதிகள், ஐரோப்பிய அபேதவாதிகளைப் போல், பொருளாதாரச்சீர்கேடே இந்தியர் வீழ்ச்சிக்குக் காரண மெனக் கூறுகிறார்கள். மனிதன் பொருளாதாரச் சார் பான ஒரு பிராணி என்றும் அவனது முயற்சிகளும் அபி லாஷைகளும் பொருளையே குறித்து நிற்கின்றனவென் றும், சொத்தே எல்லா அதிகாரங்களுக்கும் சக்திக்கும் ஹேதுவாயிருக்கிறதென்றும் அவர்கள் வாதிக்கிறார்கள். ஆகவே அரசியல் சமூகச் சீர்திருத்தங்கள் அவ்வளவு முக்கியமல்லவென்றும் சொத்துக்களை தேச மக்களுக்

கெல்லாம் சமமாகப்பங்கிட்டுக் கொடுத்து பொருளாதாரச்சீர்திருத்தம் செய்வதே முக்கியமென்றும் மற்றச் சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களுக்குப்பிற்பட்டவைகளே என்றும் அவர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் பொருள் மட்டும் மக்களின் லக்ஷ்யமல்லவென்றும் அவர்களது முயற்சிகளுக்கெல்லாம் பொருள் மட்டும் காரணமல்லவென்றும் சிலர் கூறலாம். பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைவிட ஏனைய சீர்திருத்தங்களே மிக முக்கியமென்று மற்றும் சிலர் கூறலாம். பொருளாதார சக்தியே முக்கியமான சக்தி என்று சமூக சீர்திருத்த ஞானமுடைய எவனும் கூற முன்வரமாட்டான். சமூக வாழ்வில் ஒருவன் பெற்றிருக்கும் ஸ்தானத்தினாலும் அவனுக்கு சக்தி ஏற்படுகிறது. இதற்கு மகாத்மாக்கள் சாமானிய மக்களை ஆட்டி வைப்பதே தக்க சான்றாகும். இந்தியாவிலே கோடீசுவரர்கள் சாதுக்களுக்கும் பக்கிரிகளுக்கும் அடிபணிந்து நிற்கக் காரணம் என்ன? ஏழை எளியோர் பாத்திர பண்டங்களை விற்று காசிக்கும் மெக்காவுக்கும் யாத்திரை செய்யக் காரணமென்ன? இந்தியாவில் மதமே அதிகாரத்துக்கு ஆஸ்பதமாயிருக்கிறது. இதற்கு இந்திய சரித்திரமே அத்தாட்சி. இந்தியாவிலே மாஜிஸ்டிரேட்டைவிட புரோகிதனே அதிக சக்தியுடையவனாயிருக்கிறான். வேலை நிறுத்தங்களும் தேர்தல்களும்கூட சில சமயங்களில் மதத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே நடைபெறுகின்றன. மதம் மக்களை அடக்கியாள்வதற்கு ரோம சரித்திரத்திலுள்ள பிளீபியன்கள் (பாமர மக்கள்) கதையே போதுமானது. ரோம ரிப்பப்ளிக் ஆட்சியில் தமக்கும் கண்ணியமான பங்கு வேண்டுமென்று பிளீபியன்கள் போராடினார்கள். கடைசியில் நிர்வாக சபையில்

ஒரு பிளீபியன் காண்சல் பிரதிநிதி இருக்குமாறு ரிப்பப்ளிக்கன் அரசியல் அமைப்பில் ஒரு விதி ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்த காண்சலை பிளீபியன்களே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். பாட்ரிசியன் காண்சல்கள் (பிரபு குடும்பப் பிரதிநிதிகள்) பிளீபியன்களுக்கு விரோதமாக நடப்பதாய் உணர்ந்ததினாலேயே பிளீபியன் காண்சல் வேண்டுமென்று பிளீபியன்கள் போராடினார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு வெளிப்பார்வைக்கு பெரிய நன்மை ஏற்பட்டதுபோல் தோன்றிற்று. ஏனெனில் ரோம ரிப்பப்ளிக் ஆட்சியில் ஒரு காண்சல்செய்யும் சட்டத்தை மற்றொரு காண்சலுக்கு ரத்து செய்யமுடியும். ஆனால் உண்மையில் அவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மையேற்பட்டதா? இந்த கேள்விக்கு இல்லையென்றுதான் விடையளிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிரபு குடும்பப் பிரதிநிதியை மீறிக் காரியங்கள் நடத்த சக்தியுடைய ஒரு பிளீபியன் பிரதிநிதியை பிளீபியன்களால் தேர்ந்தெடுக்கவே முடியவில்லை. பிளீபியன் காண்சலை பிளீபியன்கள் அடங்கிய தனித்தொகுதி மூலமே தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்ததினால் சாதாரணமாக ஒரு சக்தி வாய்ந்த பிளீபியன் காண்சலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். எனவே ஒரு உறுதியுடைய பிளீபியன் காண்சலைத் தேர்ந்தெடுக்க முடியாது போனதற்குக் காரணமென்ன? இக்கேள்விக்கு விடையளிக்க முயலும் போதுதான் மதத்தின் சக்தி வெளியாகிறது. தேவிக்குப் பிரியமானவனென்று பூசாரி சொல்லும் ஒருவனையே அதிகாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஐதீகம், ரோமர்களுக்குள் வழங்கி வந்தது. ஆலயப்பூசாரிகள் எல்லாம் பாட்ரிசிய மரபைச் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தனர். எனவே பிளீபியன் உரிமையைக் காப்பாற்றக் கூடிய ஒரு தைரியசாலியை—அல்லது

இந்தியாவில கூறப்படுவது போல் ஒரு "வகுப்பு வாதியை" பிளீபியன்கள் தங்கள் கான்சலாகத் தேர்ந்தெடுத்தால் அவன் தேவிக்குப் பிரியமானவன் அல்லவென்று பூசாரிகள் தீர்ப்புக்கூறிவிடுவார்கள். இவ்வண்ணம் பிளீபியன்கள் பாட்ரிசியன்களால் ஏமாற்றப்பட்டு வந்தார்கள். தேர்தல் வெற்றி மட்டும் போதாதென்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவன் உத்தியோகம் நடத்த லாயக்குடையவன் என்று தேவிமாரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் பாட்ரிசியன்களைப் போல் பிளீபியன்களும் நம்பியதனாலேயே பிளீபியன்கள் ஏமாற்றப்பட்டு வந்தனர். தேர்தல் போதுமானதென்றும் தேவியின் சம்மதி தேவை இல்லையென்றும் பிளீபியன்கள் கூறியிருந்தால் அவர்கள் பெற்றிருந்த அரசியல் உரிமையின் பூரண பலனை அவர்கள் அனுபவித்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் அவ்வாறு கூறவில்லை. தமக்குப் பிடித்தமான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்பாமல் தேவிக்குப்பிடித்தமான ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்கள் சம்மதித்தார்கள். தேவிக்குப் பிடித்தமானவர்கள் பொதுவாக பாட்ரிசியன்களுக்குப் பிடித்தமானவர்களாகவே இருந்தனர். மதத்தை விடுவதைவிட, வருந்திப் பெற்ற அரசியல் உரிமையை இழப்பதே மேலென அவர்கள் எண்ணினார்கள். பொருளினால் வரக்கூடிய அதிகாரத்தைவிட மேலல்லாவிட்டாலும், அதற்கு சமமான அதிகாரங்களாவது மதத்தினால் வரக்கூடுமென்பது இதனால் விளங்கவில்லையா? தற்பொழுது ஐரோப்பிய சமூகவாழ்வில் சொத்தே அதிகாரத்துக்கு ஆஸ்பதமாயிருப்பதினால் இந்தியாவிலும் அதே நிலைமைதான் இருந்து வருகிறதென்றும் பண்டு ஐரோப்பாவிலும் அதே நிலைமைதான் இருந்து வந்ததென்றும் அபேதவாதிகள் தப்பாக எண்ணிக்கொள்கி

றார்கள். மதம், சமூக அந்தஸ்து, சொத்து முதலியன சக்திக்கும் அதிகாரத்துக்கும் ஆஸ்பதமாக இருக்கின்றன. இந்த மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்றினால் ஒருவனுக்கு மற்றொருவனை அடிமைப்படுத்த முடியும். ஒரு காலத்து அவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. மற்றொரு காலத்து வேறொன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. வித்தியாசம் அவ்வளவே. சுதந்தரம் லக்ஷ்யமாக இருக்கும் பட்சத்தில்—சுதந்தரம் என்பது ஒருவன் மற்றொருவன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதை ஒழிப்பது எனில்—பொருளாதாரச் சீர்திருத்தமே முக்கியமாக வேண்டப்படுவதென வற்புறுத்தவே கூடாது. ஒரு சமூகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அதிகாரத்துக்கும் ஆதிக்கத்துக்கும் சமயமும் சமுதாய அமைப்பும் ஊற்றுக்கண்ணாயிருந்தால் சமய சமூகச்சீர்திருத்தம் கட்டாயம் செய்து தான் ஆகவேண்டும்

•

இந்திய அபேத வாதிகள் வற்புறுத்தும் பொருளாதார சுதந்தரம் இவ்வண்ணம் ஆட்சேபணைக்கு இடமானதாகவே இருக்கிறது. சர்வ ஜனங்களுக்கும் சமமாக சொத்தைப் பங்குபோடுவதே முக்கியமாக வேண்டப்படும் சீர்திருத்தம் என்றும் அந்தச் சீர்திருத்தமே ஏனைய சீர்திருத்தங்களுக்கு முன் செய்யப்படவேண்டும் என்றும் அபேத வாதிகள் கூறுவதற்கு பொருளாதார விஷயங்களைப் பற்றி அவர்கள் வற்புறுத்தும் சரித்திர சம்பந்தமான வியாக்கியானம் தேவையில்லை யென்று நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எனினும் அபேதவாதிகளிடம் நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். அதாவது, சமூக அமைப்பைச் சீர்திருத்தாமல் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியுமா? இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இக்

திய அபேத வாதிகள் சிந்தனை செய்யவில்லையென்றே தோற்றுகிறது. அனியாயமாக அவர்கள் மீது நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. ஒரு பிரபல அபேத வாதி என் நண்பர் ஒருவருக்கு சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதில் ஒரு பகுதியைக் கீழே தருகிறேன். அது பின்வருமாறு:—"ஒரு வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பாரை அடிமைப்படுத்திக் கொடுமைப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் வரை இந்தியாவிலே ஒரு சுதந்தர சமூகத்தை நிலை நாட்ட முடியுமென்று நான் நம்பவில்லை. எனினும் அபேதவாத லக்ஷ்யத்தில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை யிருப்பதினால் பல திறப்பட்ட வகுப்பாருக்குள்ளும் சமத்துவம் ஏற்படுமென்று நான் நம்புகிறேன். எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் அபேதவாதமே சரியான முடிவென்று நான் நம்புகிறேன்."

ஆனால் நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். அபேத வாதம் அமலுக்கு வரும்போது எல்லா சமூகங்களுக்குள்ளும் சமத்துவம் ஏற்படுமென்று நம்பினால் மட்டும் போதுமா? அந்த நம்பிக்கை ஒன்றே போதுமானது என்று கூறுவது அபேதவாதக் கொள்கைகளை நன்குணராதவர்கள் கூற்றாகும். அபேதவாதம் வெகு காலத்துக்குப் பின் அமலுக்கு வரப்போகிற ஒரு லக்ஷ்யமாக இராமல் கிரியாம்சையில் நடத்திக் காட்டக்கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்கும் பக்ஷத்தில், அபேதவாதி கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விஷயம் என்னவெனில் அவனுக்கு சமத்துவத்தில் நம்பிக்கையுண்டா? இல்லையா? என்பதல்ல. சமூக ஏற்பாடு காரணமாகவோ, கொள்கை காரணமாகவோ ஒரு வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பாரைக் கொடுமைப் படுத்துவதை அவன் ஆதரிக்கிறானா? ஒரு வகுப்பார் மற்

றொரு வகுப்பாரை மேற்கொண்டும் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை சகித்துக்கொண்டு இருப்பானா? இந்தக் கேள்விகளின் உட்பொருளை சகலரும் உணரும் பொருட்டு என் கருத்தைக் கொஞ்சம் கூட விளக்கிக் கூறுகிறேன். ஒரு சமூகப் புரட்சியுண்டாகாமல் அபேத வாதிகள் விரும்பும் பொருளாதார சுதந்தரம் ஏற்படப் போவதில்லை யென்பது நிச்சயம். புரட்சி செய்து அதிகா ரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமானால் ஏழை எளியோர் முன்வந்து தான் ஆகவேண்டும். அத்தகைய ஒரு புரட்சி செய்ய இந்தியப் பாமர ஜனங்கள் ஏனையோருடன் சேரு வார்களா? மக்களுக்குள் அத்தகைய ஏகோபித்த ஒற் றுமை ஏற்படத் தூண்டுதலாயிருக்க வேண்டியது எது? ஏனையோர் தம்மை சமத்துவமாகவும் சகோதர பாவ னையிலும் நீதியாகவும் நடத்துகிறார்கள் என்ற நம்பிக் கையிருந்தால் தான் பாமர ஜனங்கள் மற்றவர்களுடன் சேர்வார்கள். புரட்சி வெற்றி பெற்ற பிறகு தம்மை சரி நிகர் சமானமாக நடத்துவார்கள் என்றும் ஜாதி மத வித்தியாசம் பாராட்டமாட்டார்கள் என்றும் பாமர ஜனங்கள் நம்பவில்லையானால் அவர்கள் ஏனையோரு டன் சேர்ந்து புரட்சி செய்ய முன் வருவார்களா? புரட்சியைத் தலைமை வகித்து நடத்தும் அபேதவாதி எனக்கு ஜாதியில் நம்பிக்கையில்லையென்று மட்டும் கூறினால் போதாது. புரட்சியில் ஈடுபடுவோர் ஒவ்வொ ருவர் உள்ளத்திலும் சமத்துவ சகோதர உணர்ச்சி தோன்ற வேண்டும்—நிலைபெற்றிருக்கவேண்டும். ஏழை பணக்காரர் என்ற பேதத்தைத் தவிர வேறு பேதங்கள் இல்லையென்று இந்திய பாமர ஜனங்கள் உண்மை யாகவே நம்புகிறார்கள் என யாருக்காவது கூறமுடி யுமா? ஏழை எளியோருக்குள்ளே ஜாதி மத வித்தியா

சங்கள் இல்லையென்று யாருக்காவது கூறமுடியுமா? ஜாதி மத வித்தியாசங்கள் இருந்தால் இந்தியர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து புரட்சி செய்வது சாத்தியமா? இந்தியாவில் ஒரு புரட்சி தோன்றி அபேதவாதிகள் வெற்றி பெற்று அரசியலைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த விசேஷ நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு சமூகப் பிரச்சினைகளை அபேதவாதிகளுக்கு தீர்த்து வைக்க முடியுமா? ஜாதி உயர்வு தாழ்வுப் பிரச்சினையை முடிவு செய்யாமல் ஒரு வினாடி நேரமாவது அபேத வாத அரசியல் நடைபெற முடியாது என்பது நிச்சயம். வாய்ப் பந்தல் போட்டு வெறும் வார்த்தைகளால் மழுப்பாமல் உண்மையான பொருளாதார சுதந்தரம் ஏற்பட அபேதவாதிகள் அந்தரங்க சுத்தியாக விரும்பினால் ஜாதி உயர்வு தாழ்வை ஒழிக்கத் தான் வேண்டும். எனவே சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியதே அபேத வாதியின் முதல் வேலை. சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்யாமல் புரட்சி நடத்தவே முடியாது. ஒருகால் அதிஷ்ட வசமாய்ப் புரட்சி வெற்றி பெற்றாலும் அவனது உண்மையான லக்ஷ்யம் கைகூட வேண்டுமானால் சமூகச் சீர்திருத்தம் செய்து தான் ஆக வேண்டும். புரட்சிக்கு முன் ஜாதியை ஒழிக்க அவன் முயலவில்லையானால் புரட்சிக்குப் பின் ஜாதியை ஒழிக்க அவன் கட்டாயப்படுத்தப்படுவது நிச்சயம். அதாவது எந்தச் சீர்திருத்தம் செய்ய விரும்பினாலும் ஜாதிப்பேய் முட்டுக்கட்டை போடுவதைக் காணலாம். எனவே அந்த ஜாதிப் பேயை ஒழிக்காமல் அரசியல் சீர்திருத்தமோ பொருளாதாரச் சீர்திருத்தமோ ஏற்படப்போவதே இல்லை.

IV

ஜாதியை ஆதரிப்போரும் இப்பொழுது இருந்து வருவது வருந்தத் தக்கதே. ஆதரிப்போர் தமக்கு அநுகூலமாக பல ஆதாரங்கள் காட்டுகிறார்கள். ஜாதி ஏற்பாடு தொழிற்பாகுபாடு ஏற்பாடேயன்றி வேறல்லவென்றும் அத்தகைய பாகுபாடு உலகம் முழுதும் அமலில் இருந்து வருகிறதென்றும் எனவே ஜாதி ஏற்பாட்டில் குற்றம் எதுவுமில்லையென்றும் ஜாதி யபிமானிகள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஜாதி ஏற்பாடு உண்மையில் வெறும் தொழில் பாகுபாடு மட்டுமல்ல. அது தொழிலாளரை பாகுபடுத்துவதாகவும் இருக்கிறது. நாகரிக சமூகங்களுக்கு தொழிற்பாகுபாடு தேவையானதே. ஆனால் எந்த நாகரிக சமுதாயத்திலும் தொழிலாளர் தனித்தனிப் பிரிவினராய் பிரித்து வைக்கப்படவில்லை.

ஜாதி ஏற்பாடு தொழிலாளரைப் பாகுபடுத்தும் ஏற்பாடாக மட்டும் இருக்கவில்லை; தொழில் பாகுபாட்டுக்கும் தொழிலாளர் பாகுபாட்டுக்கும் நிரம்ப வித்தியாசமுண்டு; தொழிலாளர்களுக்குள்ளே உயர்வுதாழ்வைக் கற்பிக்கும் ஒரு பரம்பரை ஏற்பாடாகும். எந்த தேசத்திலும் தொழிலாளர், பரம்பரை முறையில் ஒருவர்மேல் ஒருவராக வகுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. மற்றும் அவரவர் விருப்பத்துக்குத் தக்கபடி தொழில் பாகுபாடு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஒரு சமூகம் விருத்தியடையவேண்டுமானால் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனக்கு இஷ்டமான தொழிலைப்பின்பற்ற சுதந்தரம் இருக்கவேண்டும்; ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றவேண்டிய தொழிலை முன்னாடியே

நிர்ணயம் செய்திருப்பதினால் ஜாதி ஏற்பாட்டில் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தொழில்விஷயத்தில் சுய நிர்ணய சுதந்தரம் இல்லை. ஜாதியோடு தொழிலும் இணைக்கப்பட்டிருப்பதினாலேயே சமூக முன்னேற்றத்துக்கு ஜாதி பெரும் தடையாக இருந்து வருகிறது. கைத்தொழில் வளரும் தன்மையுடையது. நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் கைத்தொழில் மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் ஒவ்வொருவருக்கும் தன் தொழிலை மாற்றிக் கொள்ள சுதந்தரம் இருக்க வேண்டும். சமய சந்தர்ப்பங்களுக்குத் தக்கபடி தொழிலை மாற்றிக்கொள்ள ஒருவனுக்கு சுதந்தரமில்லாவிட்டால் அவனுக்கு சுகமாக வாழவே முடியாது. பரம்பரைத் தொழில் அன்றி இதர தொழில் செய்ய ஹிந்துக்களுக்கு ஜாதி ஏற்பாடு அனுமதியளிக்கவில்லை. ஜாதித்தொழிலின்றி புதுத்தொழில் செய்ய முடியாமல் ஹிந்துக்கள் பட்டினி கிடந்து சாவதற்கு ஜாதி ஏற்பாடே காரணம். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்துக்கும் ஜாதியே காரணம். அவனவன் வாசனைக்கேற்ற தொழிலைப்பின்பற்ற ஜாதி முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. பிறப்பினால் ஒருவனதுதொழில் முன்னாடியே நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு விடுகிறது. விருப்பத்துக்கு மாறான தொழில்களைப் பலர் பின் பற்றுவதினாலேயே இந்தியாவில் நாளுக்கு நாள் வறுமை வளர்ந்து வருகிறது. அநேக தொழில்களை ஹிந்துக்கள் இழிவாக மதிப்பதினால் அத் தொழில் செய்வோருக்கு அத் தொழிலில் வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. எனவே அந்த இழி தொழில்செய்யாமல் தப்பித்துக்கொள்ள சதா முயற்சி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. மனம் பொருந்திச் செய்யாத எந்தத் தொழிலாவது விருத்தியடையுமா?

எனவே பொருளாதாரச் சார்பாகப்பார்த்தால் ஜாதி ஏற்பாடு மகா தீமையானதே.

V

ஜாதி ஏற்பாட்டை ஆதரிக்கும் சிலர் உயிர்நூற் கொள்கைகளைத் தமக்கு ஆதாரமாகக் காட்ட முயல்கிறார்கள். கோத்திர சுத்தியையும் குடும்ப சுத்தியையும் காப்பாற்றும் பொருட்டே ஜாதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். கலப்பற்ற வமிசத்தார் உலகத்தில் எங்குமே யில்லை யென்றும் உலக மக்களுக்குள்ளே இரத்தக் கலப்பு இல்லாமலிருக்கவில்லை யென்றும் கோத்திர நூலாராய்ச்சிவல்லார் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக இந்தியாவிலே இரத்தக் கலப்பில்லாத ஜாதியே கிடையாது. "ஹிந்து சமூகத்தில் அந்நியர் கலப்பு" என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியரான டி. ஆர். பந்தர்க்கர் கூறியிருப்பதாவது:— வெளிகாட்டு இரத்தக் கலப்பில்லாத ஜாதியோ வகுப்போ இந்தியாவில் இல்லவே இல்லை, போர்க்குணம் படைத்த ராஜ புத்திரர்கள், மஹாராஷ்டிரர் முதலிய வகுப்பாரைத் தவிர பிராமண ஜாதியிலும் கூட அந்நிய இரத்தக் கலப்பு ஏற்பட்டுத்தான் இருக்கிறது, தாமே சுத்த ரத்தமுடையவர்கள் என பிராமணர் கூறிக்கொள்வது ஏமாற்று வித்தையாகும். எனவே இரத்தக் கலப்பைத்தடுப்பதற்காகவோ கோத்திர சுத்தியைப் பாதுகாக்கவோ ஜாதி ஏற்பட்டிருக்கமுடியாது. இந்தியாவிலுள்ள பல வகுப்பாருக்கும் நாகரிகங்களுக்கும் கலப்புஏற்பட்ட பிறகே ஜாதி ஏற்பாடு அமலில் வந்திருக்கிறது. ஜாதி வித்தியாசம் கோத்திர

வித்தியாசமே என்றும் தற்கால ஜாதியாரெல்லாம் பல திறப்பட்ட கோத்திரத்தார் என்றும் கூறுவது வெறும் புரளியாகும். பாஞ்சாலப் பிராமணனுச்கும் சென்னை பிராமணனுக்கும் ஏதேனும் கோத்திரபந்தம் அல்லது ஒற்றுமையுண்டா? வங்காள தீண்டாச் சாதியாருக்கும் சென்னைத் தீண்டாச் சாதியாருக்கும் ஏதாவது கோத்திர ஒற்றுமையுண்டா? பாஞ்சால பிராமணனுக்கும் சாமாருக்கும் என்ன வித்தியாசமிருக்கிறது. சென்னை பிராமணனுக்கும் பறையனுக்கும் என்ன கோத்திரவித்தியாசம் இருக்கிறது. பாஞ்சால பிராமணன் பாஞ்சால சாமார் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவனே; சென்னை பிராமணன் சென்னைப் பறைய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவனே. ஜாதி ஏற்பாடு கோத்திர வித்தியாசத்தைக் காட்டவில்லை. ஒரே கோத்திரத்தாருக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் சமூகப்பிரிவினையே ஜாதி ஏற்பாடு. ஜாதி ஏற்பாடு கோத்திரப்பாகுபாடாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் பல கோத்திரங்களுக்குள்ளும் கலப்பு மணங்கள் ஏற்பட்டு எல்லா ஜாதியாரும் ஒன்று படுவதினால் என்ன தீமை விளைந்துவிடப் போகிறது? மக்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் பலமான வித்தியாசங்கள் இருப்பதினால் மக்களும் மிருகங்களும் இரண்டு தனி இனங்கள் என்று விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் முடிவுகட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கோத்திரதத்தத்தில் நம்பிக்கையுடைய விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளும் கூட பல வகுப்பு மக்களும் பல இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறவில்லை. மக்களுக்குள் காணப்படும் வித்தியாசம் ஒரே இனத்தாருக்குள் காணப்படும் பல திறப்பட்ட வித்தியாசமே. எனவே எல்லா மக்களும் கலப்பு

மணம் செய்து சந்ததிகளை உற்பத்தி செய்யலாம். அந்தச் சந்ததிகளும் வாழையடி வாழையாகச் சந்ததிகளை உற்பத்தி செய்துகொண்டே இருக்கும்; மலடாகி விடமாட்டா. ஜாதிப்பாகுபாட்டை ஆதரிப்போர், பாரம்பரிய முறையையும் சாமுத்திரிகா சாஸ்திரத்தையும்தமது துணைக்கு இழுத்துக் கொண்டு ஏதேதோ உளறுகிறார்கள். சாமுத்திரிகாக் கொள்கைகளைத் தழுவி ஜாதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தால் ஒருவரும் ஆட்சேபணை செய்ய மாட்டார்கள். ஏனெனில் புத்திசாலித்தனமாக ஆண் பெண்களை ஜோடி சேர்த்து வமிச விருத்தி செய்வதை எவரும் தடுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் ஜாதி ஏற்பாடு புத்திசாலித்தனமான ஆண்பெண் ஜோடி சேர்ப்புக்கு உதவிபுரிவதில்லை. உண்மையில் புத்திசாலித்தனமான ஆண்பெண் சேர்க்கைக்கு ஜாதி ஏற்பாடு ஒரு தடையாகவே இருக்கிறது. பல திறப்பட்டவர்கள் கலப்பு மணம் செய்வதை ஜாதி அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு ஜாதியிலுள்ள ஒரு ஆணும் பெண்ணும்தான் விவாகம் செய்து கொள்ளலாமெனபது நல்ல ஜோடி சேர்ப்பு முறையல்ல. ஜாதி உற்பத்திக்கு சாமுத்திரிகா லக்ஷயமே காரணமானால் உபஜாதிகள் உற்பத்திக்கும் சாமுத்திரிகா லக்ஷயமே காரணமாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் உபஜாதிகள் உற்பத்திக்கு சாமுத்திரிகா லக்ஷயமே காரணமென்று யாராவது நெஞ்சில் கை வைத்துக் கூறுவார்களா? அவ்வாறு கூறுவது ஆபாசமாகவே முடியும். அதற்குள்ள காரணம் வெளிப்படையானதே. ஜாதியே கோத்திரமானால் உபஜாதிகள் கோத்திர வேற்றுமைகளாயிருக்க முடியாது. ஏனெனில் உபஜாதிகள் ஒரு

கோத்திரத்தின் கிளைகளாகவே இருக்கின்றன. எனவே கலப்புமணம், சமபந்தி போஜனம் முதலிய விஷயங்களில் உபஜாதிகளுக்குள் இருந்துவரும் தடைகளுக்கு சாமுத்திரிகா லக்ஷயமோ இரத்தசுத்தி லக்ஷயமோ காரணமாக இருக்க முடியாது.

உப ஜாதிகள் உற்பத்திக்கு சாமுத்திரிகா லக்ஷயம் காரணமல்லவானால் ஜாதி உற்பத்திக்கும் சாமுத்திரிகா லக்ஷயம் காரணமாயிராது. சாமுத்திரிகா லக்ஷயமே ஜாதி உற்பத்திக்குக் காரணமானால் கலப்பு மணம் தடுக்கப்பட்டிருப்பதற்கு அர்த்தமுண்டு. ஆனால் பல ஜாதியாருக்குள் சமபந்தி போஜனம் தடுக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? சமபந்தி போஜனம் உணவை விஷமாக்காது; சமூக வளர்ச்சிக்கோ வீழ்ச்சிக்கோ காரணமாகவும் இராது. எனவே ஜாதி உற்பத்திக்கு சாஸ்திரீகமான காரணம் கூற முடியாது; சாமுத்திரிகா கொள்கைகளைத் துணைக்கு அழைக்கும் ஜாதியபிமானிகள் விஞ்ஞான சாஸ்திரத்துக்கு முரணான காரணங்களையே காட்டுகிறார்கள். பரம்பரைக் குணங்களைப்பற்றி ஆசிரியர் பேட்டிசன் கூறுவதாவது:—ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்கத்தில் உயரிய குணங்கள் பரம்பரை முறையில் மக்களுக்கு இறங்குகின்றன என்று கூற முடியாது. மனித சக்தி அபிவிர்த்திக்குக்காரணங்கள் பலப்பல; ஒரு குறிப்பிட்ட முறையைப் பற்றியனவல்ல. சாமுத்திரிகா லக்ஷயப்படியே ஜாதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது எனக்கூறுவது பாரம்பரியத்தைப்பற்றி தற்கால விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளுக்கும் இல்லாதிருக்கும் அறிவு நமது முன்னோருக்கு இருந்ததென கற்பனை செய்வதாகும். ஒரு மரத்தின் பழங்களைக் கொண்டே அம் மரத்தின் குணா குணங்க

ளை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். சாமுத்திரிகா லக்ஷயமே ஜாதி உற்பத்திக்குக் காரணமானால் எப்பேர்ப்பட்ட மக்களை அது அளித்திருக்கவேண்டும்! ஹிந்துக்கள் பொதுவாக வெகு பலசாலிகளல்ல. உடலமைப்பை ஆதாரமாக வைத்துப் பார்த்தால் ஹிந்துக்கள் மூன்றாந்தரப் பேர்வழிகள் என்றே சொல்லவேண்டும். ஹிந்துக்கள் குள்ளமான உருவமும் வலியற்ற உடலுமுடையவர். எனவே ஜாதிக்கும் சாமுத்திரிகா சாஸ்திரத்துக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. ஜாதி ஒரு சமூக ஏற்பாடே. ஹிந்துக்களின் ஆணவமும் சுயநலமுமே அதன் தோற்றத்துக்குக் காரணம்.

VI

பொருளாதாரச் சார்பாகப் பார்த்தாலும் ஜாதி நன்மை தரக்கூடியதல்ல. ஜாதி ஏற்பாட்டினால் ஜன சமூகம் விருத்தியடைய முடியாது; விருத்தியடையவுமில்லை. எனினும் ஜாதியினால் ஒரு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஜாதி, ஹிந்து சமூகத்தை சின்னாபின்னமாக்கிச் சீரழித்து விட்டது. ஹிந்து சமூகம் என்ற வார்த்தைக்கே பொருளில்லை; அது வெறும் கற்பனை. இதை நாம் முதன் முதல் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஹிந்து என்ற பெயரே வெளிநாட்டார் சூட்டியது. தம்மையும் இந்திய சுதேசிகளையும் பிரித்துக் காட்டும் பொருட்டு முகமதியர் இந்திய சுதேசிகளை ஹிந்துக்கள் என்று அழைத்தார்கள். முகமதியர் படையெடுப்புக்கு முன்னுள்ள சம்ஸ்கிருத நூல்களில் ஹிந்து என்ற பதமே காணப்படவில்லை. அக்காலத்திய இந்தியர்கள் தம்மை ஒரு தனிச் சமூகமாக மதியாததினால்

இந்தியர்களுக்கெல்லாம் பொதுவான ஒரு சமூகப் பெயரை சிருஷ்டிக்க அவர்களுக்குத் தேவையுண்டாக வில்லை. வாஸ்தவத்தில் ஹிந்து சமூகம் என ஒரு சமூகமே இல்லை. ஹிந்து சமூகம் என்பது உண்மை யில் பல ஜாதிகள் சேர்ந்த ஒரு கதம்பமேயாகும். ஒவ் வொரு ஜாதியும் தன்னைத் தனி சமூகமாக மதித் துக்கொள்கிறது. ஒவ்வொரு ஜாதியும் தன்னைக் காப் பாற்றிக் கொள்வதே தனது ஜீவித லக்ஷயமாக மதித் திருக்கிறது பல ஜாதியாரும் ஒரு சமஷ்டியாகக்கூடச் சேர்வதில்லை. ஹிந்து—முஸ்லீம் கலகம் ஏற்படும் காலங் களில் அல்லாமல்—மற்றக் காலங்களில் தமக்குப் பரஸ் பரத் தொடர்புண்டென்று ஹிந்து ஜாதிகள் உணர்வ தில்லை. மற்றக் காலங்களில் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் தனியாகப் பிரிந்து நின்று, மற்ற ஜாதிகளுக்கும் தனக் கும் சம்பந்தமில்லையென்ற உணர்ச்சியை வளர்த்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஜாதியும் தன் னுள் கொண்டு கொடுப்பதுமில்லை; சமபந்தி போஜனம் செய்வதுமில்லை. அம்மட்டோ, ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் உடையிலும் கூட வித்தியாசம் காட்டியே வருகிறார் கள். இன்றேல் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் தனிப்பட்ட முறையில், ஐரோப்பிய யாத்ரீகர்கள் வேடிக்கை பார்க்கு மாறு விதம் விதமாக உடுத்திக்கொள்ளக் காரண மென்ன? வாஸ்தவத்தில் உண்மையான ஹிந்து, காட்டு வளப்பமறியாத கிணற்றுத் தவளையாகவே இருந்து வருகிறான். ஹிந்துக்களுக்குள்ளே ஒத்துணர்ச்சி என் பதே இல்லை; நாம் எல்லாம் ஹிந்துக்கள் என்ற பொது உணர்ச்சியுமில்லை; ஜாதி உணர்ச்சிதான் ஹிந்துக்களுக்குள் முனைந்து நிற்கிறது. இதனாலேயே ஹிந்துக்கள் ஒரு சமூகமாகவோ "நேஷ"னாகவோ

ஐக்கியப்பட முடியாமலிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேசாபிமான மேலீட்டினால், இந்தியா ஒரு "நேஷன்" அல்லவென்று ஒப்புக்கொள்ள பல இந்தியர்கள் தயங்குகிறார்கள். இந்தியர்களுக்குள் பலதிறப்பட்ட வேற்றுமைகள் இருந்தாலும், மத நம்பிக்கை, ஆசாரங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் காரணமாக அந்த வேற்றுமைகளுக்கிடையிலும் ஒரு ஒற்றுமையிருப்பதாக அவர்கள் மழுப்புகிறார்கள். அது ஒருகால் உண்மையாக விருந்தாலும் அதனால் ஹிந்துக்கள் எல்லாரம் ஒரு சமூகம் என எவரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவ்வாறு ஒப்புக்கொள்வது ஒரு சமூகத்துக்குத் தேவையான முக்கியமான அம்சங்களைத் தப்பர்த்தம் பண்ணுவதாகும். பல பேர் நெருங்கி வாழ்வதனால் அவர்கள் ஒரு சமூகம் ஆகிவிடமாட்டார்கள். அதுபோலவே ஒருவன் வெகு தூரத்திலிருப்பதினால் ஒரு சமூகத்தின் அங்கத்தினனாயிருக்க யோக்கியதையற்றவன் ஆகிவிடவு மாட்டான். மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் காரணமாக ஜனங்கள் ஒரு தனிச் சமூகம் ஆகவும் மாட்டார்கள். ஒரு கூட்டத்தார் பழக்க வழக்கங்களை வேறொரு கூட்டத்தார் பின்பற்றலாம்; அதனால் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமையிருப்பதாகவும் தோன்றலாம். பழக்க வழக்கங்கள் இயல்பாகவே பரவுகின்றன; அதனாலேயே உலகத்தின் நானா பாகங்களிலுள்ள காட்டாள ஜாதியாருக்குள் பல பொதுவான பழக்க வழக்கங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் அந்தப் பொதுவான பழக்க வழக்கங்களை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு காட்டாள ஜாதியாரெல்லாம் ஒரே சமூகத்தாரென எவரும் கூறத்துணிய மாட்டார்கள். ஏனெனில் பொதுவான பழக்க வழக்கங்கள் மட்டும் ஒரு சமூக அமைப்புக்குப்

போதமாட்டா. பொதுவான குணங்கள் சில தமக்கு இயல்பாக அமைந்திருக்கும் மக்களே சமூகமாகிறார் கள். பொதுவான பழக்க வழக்கங்கள் சிலரிடம் காணப்படுவதினால் அவர்களுக்கு அவை இயல்பாக அமைந்த பொதுக்குணங்கள் என்று ஏற்பட்டு விட மாட்டா. மக்கள் பரஸ்பரம் கூட்டுறவாடுவதினாலேயே அவர்களுக்குள் பொதுவான குணங்கள் அமையக் கூடும். அதாவது கூட்டுறவினாலே சமூகங்கள் அமை கின்றன. சமூகங்கள் அமைவதற்கு மக்கள் ஒன்றுமை யாகச் செயலாற்றினால் மட்டும் போதாது. போட்டி முயற்சிகளில் ஒற்றுமையிருந்தாலும் அதனால் சமூ கம் உருப்படாது. உதாரணமாக, ஹிந்துக்களின் திரு விழாவை எடுத்துக்கொள்வோம். ஒரே மாதிரியான திருவிழாவையே ஹிந்து ஜாதியாரெல்லாம் தனித் தனி கொண்டாடுகிறார்கள். எனினும் அவர்களுக்குள் ஒத் துணர்ச்சியோ சமூக உணர்ச்சியோ காணப்படவில்லை. ஒரேமுயற்சியில் பலதிறத்தாரும் ஈடுபட்டாற்றான் அவர் களுக்குள் ஒத்துணர்ச்சியும் அநுதாபமும் அந்தரங்கப் பற்றும் ஏற்படும். சமூகத்தில் ஒவ்வொரு தனி மனி தனும் அங்கமாக இருந்தால் தான் சமூக க்ஷேம லாபங்களில் அவனுக்குப் பற்றும் கவலையும் உண்டா கும். ஜாதிப் பாகுபாடு கூட்டுறவு முயற்சிக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறது. அதனால் ஹிந்துக்கள் ஒரு சமூகம் ஆக முடியவில்லை. அவர்களுக்குள் பொது வான ஒத்துணர்ச்சியோ ஒரு முகப்பட்ட வாழ்க்கை முறையோ காணப்படவுமில்லை.

VII

ஒரு கூட்டத்தார் மற்றவர்களோடு கலவாமல் ஒது ங்கி வாழ்கிறார்கள் என்றும் சமூக நேசம் அவர்களிட

மில்லை யென்றும் ஹிந்துக்கள் குறை கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்திய சமூக தேசமில்லாமைக்கு ஜாதியே காரணமென்பதை அவர்கள் வெகு சுலுவாக மறந்து விடுகிறார்கள். மஹா யுத்த காலத்தில் ஆங்கிலேயர் மீது ஜெர்மானியர் துவேஷப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருந்தது போல இந்தியாவிலும் ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் பிற ஜாதியாரைப்பற்றி துவேஷப் பிரசாரம் செய்து வெறுப்பை வளர்த்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஒரு ஜாதிக்கு உயர்வும், ஒரு ஜாதிக்கு தாழ்வும் கற்பிக்கும் வமிசாவளி சரித்திரமே ஹிந்து இலக்கியங்களில் மலிந்து கிடக்கின்றன. அதற்கு ஸஹியாத்திரி காண்டம் என்ற நூலே சிறந்த அத்தாட்சி. உயர் ஜாதி யாருக்குள்மட்டும் சமூக விரோத உணர்ச்சி நிலவுவதாகவும் சொல்வதற்கில்லை. உப ஜாதியார் அல்லது கீழ் ஜாதியாருக்குள்ளும் அவ்வுணர்ச்சி புகுந்து விஷமம் செய்துதான் வருகிறது. எனது மாகாணத்தில் கோலக் பிராமணர்களும் தியோருக பிராமணர்களும், கராட பிராமணர்களும் பாலஷி பிராமணர்களும், சித்பரன் பிராமணர்களும் தாமெல்லாம் பிராமண ஜாதியின் உட் பிரிவினர் என்றே கூறிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குள்ளும் ஜாதித் துவேஷம் இருந்தே வருகிறது. பிராமணருக்கும் பிராமணரல்லாதாருக்கும் எவ்வளவு ஜாதித்துவேஷம் இருந்து வருகிறதோ அவ்வளவு ஜாதித்துவேஷம் அவர்களுக்குள்ளும் இருந்து வருகிறது. ஆனால் இதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் சில பிரத்தியேக நன்மைகள் இருந்து வரும்வரை அவைகளைக் காப்பாற்ற அந்தந்த வகுப்புகள் முயற்சி செய்யத்தான் செய்யும். எனவே அவ் வகுப்பார்களுக்குள் ஜாதி துவேஷம் இல்லாமலிருக்க முடியாது. ஒவ்

வொரு தேசமும் சுய லாபத்தைக் கருதித் தனியாக வாழ விரும்புவதுபோல ஒவ்வொரு ஜாதியும் சுயலாபம் கருதி தனியாக வாழவே விரும்புகிறது. பிராமணர் சுய க்ஷேமத்தைக் காப்பதே பிராமண லக்ஷ்யமாகவும், பிராமணரல்லாதார் சுய க்ஷேமத்தைக்காப்பதே பிராமணரல்லாதார் லக்ஷ்யமாகவும் இருந்து வருகிறது. எனவே ஹிந்து சமூகம் பல ஜாதிகள் சேர்ந்த ஒரு அவியல் என்று மட்டும் அல்ல; ஒவ்வொரு ஜாதியும் சுய க்ஷேமத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள போராடிக் கொண்டிருப்பதினால் ஹிந்து சமூகம் ஒரு கலகக்கூட்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஜாதிப் பாகுபாட்டில் மற்றொரு அமிசம் அடங்கியிருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். பண்டு இங்கிலாந்தில் நடைபெற்ற "ரோஸ்" "கிராம்வெல்" போர்களில் தற்கால ஆங்கிலேயரின் மூதாதைகள் இருபிரிவினராய் நின்று ஒருவரோடொருவர் போராடினார்கள்.

ஆனால் அவ்வாறு போராடியவர்களின் சந்ததிகளுக்குள் இப்பொழுது பகைமை இல்லை. பண்டைக்காலப் போரையே அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். பழம் பகைமையை அவர்கள் பாராட்டிக்கொள்ளவும் இல்லை. ஆனால் தற்கால பிராமணர்களின் முன்னோர்கள் தற்கால பிராமணரல்லாதாரின் முன்னோருக்குச் செய்த கொடுமைகளை தற்கால பிராமணரல்லாதார் மறக்கவில்லை. முற்கால பிராமணர்கள் செய்த பாபத்துக்காக தற்கால பிராமணரல்லாதார் தற்கால பிராமணர்களிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கி வருகிறார்கள். தற்கால காயஸ்தர்களின் முன்னோர்களுக்கு தற்கால பிராமணர்களின் முன்னோர்கள் செய்த கொடுமைகளுக்காக தற்கால காயஸ்தர்கள் தற்கால பிராமணர்களைக் குறை கூறி

வெறுக்கிறார்கள். முற்கால பிராமணர்கள் சிவாஜிக்குச் செய்த அவமரியாதையை தற்கால பிராமணரல்லாதார் மறவாமல் தற்கால பிராமணர்களிடம் பகைகாட்டி வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? ஜாதிப்பாகுபாடே இதற்குக் காரணம். ஜாதியுணர்ச்சியினால் மக்கள் பழம் பகைகளை மறக்க சக்தியற்றவராகி விட்டார்கள். எனவே ஜாதிப்போராட்டம் மலிந்து ஹிந்துக்களுக்குள்ளே ஒற்றுமை இல்லாமலாய்விட்டது.

VIII

வரப்போகும் அரசியல் சீர்திருத்தம் சில இந்தியப் பூர்வகுடிகளை பாதிக்கவில்லை; சிலரை பாதித்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமான வாதப்பிரதிவாதங்களை கவனித்தால் இந்தியப்பூர்வ குடிகளின் இழிவான நிலைமை நன்கு விளங்கும். அவர்கள் தொகை சுமார் 130 லக்ஷமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை வரப்போகும் சீர்திருத்தத்தில் சேர்க்காமல் ஒதுக்கி வைப்பது ஒழுங்கா, ஒழுங்கல்லவா என்பது ஒருபுறமிருக்க, பலலாயிர வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே நாகரிகம் பெற்றிருந்ததாய்ப் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளும் ஒரு நாட்டிலே அவர்கள் இப்பொழுதும் அநாகரிக மக்களாகவே இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை மறைக்கவோ, மறுக்கவோ முடியாது. அவர்கள் அநாகரிக மக்களாய் இருப்பதுமன்றி அவர்களில் சிலர் பின்பற்றும் தொழிலினால் அவர்கள் குற்றபரம்பரையினர் என்றும் மதிக்கப்பட்டு விட்டனர். ஆனால்இதைப்பற்றி ஒரு பொழுதும் ஹிந்துக்கள் வெட்கப்படவோ வருத்தப்படவோ செய்யவில்லை. இதுபோன்ற நிலைமையை உலகத்தில்

எங்குமே காணமுடியாது. இந்த மானங்கெட்ட நிலைமைக்குக் காரணமென்ன? அந்தப் பூர்வ குடிகளை நாகரிகப்படுத்தி கண்ணியமான வாழ்க்கை நடத்துமாறு செய்ய முயற்சி செய்யப்படாததேன்? அவர்கள் பிறவியிலேயே மூடர்களாயிருந்ததினால் நாகரிகமடையவில்லையென்று ஹிந்துக்கள் சமாதானம் சொல்லக்கூடும். ஆனால் அவர்களை நாகரிகப்படுத்த பாதிரிமார் செய்யும் முயற்சியை ஒரு ஹிந்து செய்தால் அவர்கள் நாகரிகமடையமாட்டார்களா? மாட்டார்கள் என்றே நான் கூறுகிறேன். நாம் ஒரு கூட்டத்தாரை நாகரிகப்படுத்த முயன்றால் நாமும் அவர்களுள் ஒருவராக பாவித்து அவர்களுடன் ஊடாடிப்பழகி அவர்களுடைய சுகதுக்கங்களில் பங்கு கொண்டு ஒத்துணர்ச்சியையும் அநுதாப உணர்ச்சியையும் விருத்தி செய்தால் தான் நமது முயற்சி பயனடையும். ஆனால் அவ்வாறுசெய்ய எந்த ஹிந்துவுக்காவது முடியுமா? தத்தம் ஜாதியாசாரங்களைப் பாதுகாப்பதே ஹிந்துக்களின் ஜீவித லக்ஷ்யமாக இருந்து வருகிறது. ஜாதியே ஹிந்துக்களின் விலை மதியாச்சொத்து; அதை எப்பாடு பட்டாவது அவர்கள் காப்பாற்றித் தீரவேண்டும். வேதகால அநாரியர்களான இந்தியப் பூர்வ குடிகளுடன் உறவாடித் தமது ஜாதிப் பெருமையை ஹிந்துக்கள் இழக்க முடியாது. வீழ்ச்சியடைந்தவர்களுக்கு உதவி புரிய வேண்டியது முக்கியமான கடமை என்பதை ஹிந்துக்கள் உணராமல் இல்லை. ஆனால் அந்தக் கடமையை விட தமது ஜாதியாச்சாரங்களைக் காப்பதே ஹிந்துக்களின் மிகமேலானகடமையாக இருக்கிறது. இந்தியா உயரிய நாகரிகமடைந்திருந்த போதும், இவர்கள் நாகரிகமடையாமல் இருந்ததற்கும் அதைப் பார்த்து

ஹிந்துக்கள் வருத்தப்படவோ வெட்கப்படவோ செய்யாமல் இருந்ததற்கும் ஜாதியே முக்கிய காரணமாகும். நாகரிகமடையாத பூர்வகுடிகள் தமக்குப் பேராபத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியவர்கள் என்பதை ஹிந்துக்கள் உணரவே இல்லை. அவர்கள் எந்நாளும் அநாகரிக மக்களாகவே இருந்தால் அவர்களால் ஹிந்துக்களுக்குத் தீமையுண்டாகாது. ஆனால் அவர்களை ஹிந்துக்களல்லாதார் தம் மதத்தில் சேர்த்துவிட்டால் ஹிந்துக்களின் சத்துருக்கள் தொகை பெருகிவிடும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்கு ஹிந்துக்கள் தமது ஜாதியாசாரங்களைத் தான் குறை கூற வேண்டும்.

IX

காட்டாளர்களான இந்தியப் பூர்வ குடிகளை நாகரிகப்படுத்தி முன்னுக்குக் கொண்டுவர ஹிந்துக்கள் முயற்சி செய்யவே இல்லை. அம்மட்டோ? ஹிந்துக்களில் கீழ் ஜாதியாராயிருப்போர் உயர்ந்த ஜாதியாருக்கு சமமான நிலைமையை அடையாதவாறு உயர் ஜாதி ஹிந்துக்கள் அமிழ்த்தி வைக்கவும் முயற்சி செய்தார்கள். அதற்கு சோனார் சமூகத்தையும் பதாரி சமூகத்தையும் திருஷ்டாந்தமாகக் கூறலாம். அந்த இரண்டு சமூகமும் மஹாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகப்பேர் பெற்றவை. தமது சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்திக்கொள்ள முயலும் இதர சமூகங்களைப்போல அந்த இரு சமூகங்களும் பிராமணர் பழக்க வழக்கங்களை மேற்கொள்ள முயற்சி செய்தன. சோனார்கள் தெய்வதிஞிய பிராமணர் எனப் பேர் சூட்டிக் கொண்டதுடன் பிராமணர்களைப் போல் சோமன் உத்தரீயங்கள் அணி

யவும் ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கும்போது "நமஸ்காரம்" என்ற பதத்தைப் பிரயோகம் செய்யவும் தொடங்கினார்கள். சோமன் உத்தரிய மணிவதும் நமஸ்காரம் கூறுவதும் பிராமணர்களின் தனி உரிமைகளாம். ஆகவே சோனார்கள் பிராமணர் வேஷம் போடுவதை பிராமணர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. சோனார்கள் பிராமணர் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுவதை, பேஷ்வாக்கள் உதவிகொண்டு பிராமணர்கள் தடுத்தார்கள். பம்பாய் மாகாணத்தில் வாழும் சோனார்கள் பிராமணர் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றக் கூடாதென்று பம்பாய் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக் கௌன்ஸில் தலைவர் ஒரு தடை யுத்தரவு பிறப்பிக்குமாறு கூட பிராமணர்கள் தூண்டினார்கள். ஒருகாலத்து பதாரி பிரபு சமூகத்தில் விதவா விவாகம் அமலில்இருந்து வந்தது. பிராமணர்களுக்குள் விதவாவிவாக வழக்கு இல்லாததினால் விதவா விவாகம் ஒரு அநாசார மென்றே மதிக்கப்பட்டு வந்தது. எனவே தமது சமூக அந்தஸ்தை உயர்த்தும் பொருட்டு பதாரி பிரபுசமூகத்தார் விதவா விவாக வழக்கத்தை நிறுத்தல் செய்தார்கள். அதனால் அந்த சமூகத்தில் பிளவுண்டாகிற்று. ஒருகட்சியார் விதவா விவாகத்தை நிறுத்தக் கூடாதென்று வாதாடினர். மற்றக்கட்சியார் நிறுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். விதவா விவாகத்தை ஆதரிக்கும் கட்சியை பேஷ்வாக்கள் ஆதரித்து, பதாரிபிரபு சமூகத்தார் பிராமணர் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றக்கூடாதென்று உத்தரவு போட்டார்கள். முஸ்லீம்கள் ஆயுத பலத்தினால் இஸ்லாம் மதத்தைப் பரப்பியதாக ஹிந்துக்கள் குறைகூறுகிறார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாம் அவிசுவாசிகளைச் சித்திரவதை செய்கிறவர்கள் என்று ஹிந்

துக்களே கேலி செய்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களில் நமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள் யார்? மோட்சத்துக்கு இன்றியமையாதவை என தாம் அந்தரங்க சுத்தியோடு நம்புகிறவைகளை ஹிந்துக்கள் பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்திய முஸ்லீம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் மேலானவர்களா? அறிவு மற்றவர்களிடம் பரவாமல் தடுத்து ஏனையோர் அஞ்ஞான இருளில் கிடந்து உழலவும் தம்மைச் சீர்திருத்திக்கொள்ள முடியாமல் தயங்கவும் செய்த ஹிந்துக்கள் மேலானவர்களா? முஸ்லீம்கள் குரூர சுபாவமுடையவர்களானால் ஹிந்துக்கள் அற்பமனம் படைத்தவர்களே. அற்பத்தனம் கொடுமையினும் கேவலமானது.

X

ஹிந்து மதம் ஒரு மிஷனரி மதமா—அதாவது பிற மதஸ்தரை ஹிந்துக்களாக்கும் மதமா அல்லவா என்பதைப்பற்றி ஒரு காலத்து வாதப்பிரதி வாதங்கள் நடந்தன. ஹிந்துமதம் ஒரு காலத்தும் மிஷனரி மதமாக இருக்கவில்லையெனச் சிலர் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்; சிலர் மிஷனரி மதமாக இருந்ததெனக் கூறினர். ஆனால் ஒருகாலத்து ஹிந்து மதம் மிஷனரி மதமாக இருந்ததென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான், அது மிஷனரி மதமாக இருந்திராவிட்டால் இந்தியா முழுதும் பரவியிருக்க இடமில்லை, ஆனால் இன்று ஹிந்து மதம் மிஷனரி மதமாக இருக்கவில்லையென்பதையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது தான். எனவே ஹிந்து மதம் மிஷனரி மதமா அல்லவா என்பது இப்பொழுது அவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினையாக

இருக்கவில்லை. ஹிந்து மதம் இப்பொழுது மிஷனரி மதமாகவிருக்கத் தவறியது ஏன் என்பதே முக்கியமான பிரச்சினை. ஹிந்துக்களுக்குள் ஜாதி ஏற்பாடு வலுப் பெற்றதினாலேயே ஹிந்து மதம் மிஷனரி மதமாயிருக்க முடியாததாயிற்று என்பதே எனது அபிப்பிராயம். மத மாற்றத்துக்கும் ஜாதிக்கும் சம்மந்தமில்லை. மதமாற் றத்துக்கு மதக்கோட்பாடுகளும் நம்பிக்கையும் முக்கிய அமிசங்களாக இருக்கவில்லை. மதமாற்றம் பெற்றவ னுக்கு சமூக வாழ்வில் ஒரு இடம் அளிப்பது ஒரு முக்கி யமான பிரச்சினை. மதமாற்றம் பெற்றவனுக்கு எங்கு இடமளிப்பது? அவனை எந்த ஜாதியில் சேர்ப்பது என்பன மதமாற்றத்தை யொட்டிய முக்கிய பிரச்சினை களாக இருக்கின்றன. எனவே அந்நியர்களை ஹிந்து மதத்தில் சேர்க்க ஹிந்துக்கள் தயங்குகிறார்கள். கிளப் களில் எல்லாரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவது போல் ஜாதியில் எல்லாரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்தந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்களுக்கே அந்தந்த ஜாதியில் அங்கமாக இருக்க முடியும். ஜாதிகள் சுயமாகவே சர்வாதிகாரமுடையவை. மற்றவர்களை ஜாதி யில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி செய்ய எவருக்கும் அதி காரமில்லை. ஹிந்து சமூகம் பல ஜாதிகள் சேர்ந்த ஒரு குடும்பமாயிருப்பதினாலும் ஒவ்வொரு ஜாதி யும் கட்டுப்பாடாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதினா லும் மதமாற்றம் பெற்றவர்களுக்கு அந்த இடம்பெற முடியாது. ஹிந்துமதம் பரவாமலிருப்பதற்கும் பிற மதஸ்தர்களைத் தன்னுள் சேர்த்துக்கொள்ளாததற் கும் ஜாதியே காரணமாக இருக்கிறது. ஜாதி இருக்குமட் டும் ஹிந்து மதம் மிஷனரி மதமாக இருக்கவே முடி

யாது. சுத்தி முட்டாள்தனமான சடங்கு; அதனால் பயன் ஏற்படவே செய்யாது.

XI

சுத்தி பயனற்றது என்பதற்குள்ள காரணங்களே சங்காதன் பயனற்றது என்பதற்கும் காரணங்களாயி ருக்கின்றன. ஹிந்துக்கள் பொதுவாக பயங்காளிகளா யும் கோழைகளாயும் இருக்கிறார்கள். கோழைத்தனத் தினால், தம்மைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள கீழ்த்தரமான தந்திரங்களும் சூழ்ச்சிகளும் செய்கிறார்கள். ஹிந்துக் கள், முஸ்லீம்கள் சீக்கியர்களைப்போல வீரத்தனமுடை யவர்களல்ல. எனவே ஹிந்துக்களின் கோழைத்தனத் தைப்போக்கி வீரமனப்படைத்தவர்களாக்குவதே சங்கா தன் ஏற்பாட்டின் முக்கிய நோக்கம். ஆனால் சீக்கியரும் முஸ்லீம்களும் வீரர்களாயிருக்கக் காரணம்என்ன? அவர் களுக்குத் தைரியம் எப்படி உண்டாயிற்று? தேகபலத் தினாலோ, உணவினாலோ, தேகாப்பியாசத்தினாலோ, சீக்கியரும் முஸ்லீம்களும் பலசாலிகளாயும் தைரியசாலி களாயும் இருக்கவில்லை. ஒரு சீக்கியனுக்கு ஆபத்துண் டானால் மற்ற சீக்கியர்கள் எல்லாம் அவனுக்கு உதவி செய்ய முன் வருவார்கள் என்றும், ஒரு முஸ்லீமை ஒரு வன் தாக்கினால் அவனைக் காப்பாற்ற மற்ற முஸ்லீம் கள் எல்லாம் திரண்டு வருவார்கள் என்றும் அவர் களது உள்ளத்துக் குடிகொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையே அவர்களுடைய வீரத்துக்கும் தைரியத்துக்கும் காரண மாகும். ஒரு ஹிந்துவுக்கு அத்தகைய நம்பிக்கை உண் டாக இடமில்லை. தன் சகாக்கள் தன் உதவிக்கு வரு வார்கள் என்று ஒரு ஹிந்துவுக்கு நம்ப முடியாது. தனி

மையாக, ஏகாங்கியாக வாழப்பிறந்த அவன் சக்தியற்ற வனாகவே இருக்கிறான். எனவே அவனது கோழைத் தனம் விருத்தியாகிறது. சண்டையுண்டானால் எதிரிக் குக்கீழ்ப்படிகிறான்; அல்லது ஓடி விடுகிறான் சீக்கியரும் முஸ்லீமும் தைரியமாக நின்று எதிரியை எதிர்த்துப் போராடுவான். ஏனெனில் அவன் தனியனாயிருந்தா லும் அவனுக்கு உதவி கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை அவ னுக்கு இருந்துவருகிறது. இந்த நம்பிக்கையுடையவன் எதிரியை எதிர்த்துப்போராடுகிறான்; அந்த நம்பிக்கை யில்லாதவனே ஓடுகிறான். சீக்கியனுக்கும் முஸ்லீமுக்கும் உதவி கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை உண்டாகக் காரண மென்ன? ஹிந்து ஏங்கி நிற்கக் காரணமென்ன? என் பதை நீங்கள் ஆழ்ந்து யோசித்தால் அவர்களது சமூக அமைப்பும் வாழ்க்கைமுறையுமே அதற்குக்காரணம் என் பது விளங்கா நிற்கும். சீக்கியர், முஸ்லீம்களின் சமூக அமைப்பும் வாழ்க்கை முறையும் அவர்களுக்குள்ளே சகோதர உணர்ச்சியை விருத்தி செய்கின்றன. ஹிந்துக் களின் சமூக அமைப்பும் வாழ்க்கை முறையும் அவ்வுணர்ச் சியை விருத்தி செய்வதில்லை. சீக்கியருக்குள்ளும் முஸ்லீம்களுக்குள்ளும் சமூகப்பற்று இருப்பதினால் அவர்களுக்குள் சகோதர உணர்ச்சி நிலவி வருகிறது. ஹிந்துக்களுக்குள் அத்தகைய சமூகப்பற்று இல்லை; எனவே சகோதர உணர்ச்சியுமில்லை. இதனாலேயே ஒரு சீக்கியன் ஏழு லட்சம் மக்களுக்கு நிகரானவன் என்று சீக்கியர்களும், ஒரு முஸ்லீம் ஒரு கூட்டம் ஹிந் துக்களுக்கு நிகரானவன் என்று முஸ்லீம்களும் சொல் லிக்கொள்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசங்களுக்கெல்லாம் காரணம் ஜாதியே. ஜாதியிருக்கும் வரை சங்காதன்

இருக்க முடியாது. சங்காதன் இல்லாதிருக்கும் வரை ஹிந்து பலவீனனாயும் பயங்காளியாகவுமே இருப்பான். ஹிந்துக்கள் மிகவும் சகிப்புத் தன்மையுடையவர்கள் என்று பெருமை பாராட்டிக்கொள்கிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் இது ஒரு தப்பெண்ணமாகும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் சகிப்புத்தன்மையில்லாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் சகிப்புத்தன்மையுடையவர்களாயிருந்தால் அதற்குக் காரணம் பலவீனமும் பீதியுமேயாகும். இந்த சகிப்புத் தன்மை ஹிந்துக்களின் பிறவிக்குணமாய்ப் போய்விட்டதினால் எத்தகைய அவமானத்தையும் தீங்கையும் பொறுத்துக்கொள்கிறார்கள். எனவே தோழர் மாஜினி கூறியிருக்கிறபடி "ஹிந்துக்களுக்குள்ளே கை வலுத்தவன் மற்றவர்களை ஹிம்சிக்கிறான்; பலசாலி பலவீனனை அடிக்கிறான்; துஷ்டர்கள் எவருக்கும் அஞ்சுவதில்லை; கருணையுடையவர்களுக்குத் துணிச்சல் இல்லை; அறிவாளிகள் எதையும் லக்ஷியம் செய்வதில்லை. ஹிந்துக்களுடைய தெய்வங்கள் மன்னிப்பளிக்கக்கூடியவைகள். அலக்ஷிய பாவனையைப்போன்ற கொடிய நோய் வேறே இல்லை." ஹிந்துக்கள் அலக்ஷிய பாவனையுடையவர்களாயிருக்கக் காரணமென்ன? ஜாதியே அதற்குக் காரணம். நற்காரியங்களுக்கும் ஒத்துழைக்கும் உணர்ச்சியை ஜாதி அழித்துவிட்டது.

XII

ஒரு வகுப்பின் அதிகாரங்களையோ, சட்ட திட்டங்களையோ மதியாமல் சுய நம்பிக்கைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் வெளியிட்டு சுய சுதந்தரத்தைப் பெரி

தாக மதிக்கும் மனப்பான்மையே சீர்திருத்தத்துக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது.

ஆனால் சீர்திருத்தத்தின் வெற்றியும் தோல்வியும் அந்தந்த வகுப்பாரின் மனப்பான்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. சுய அபிப்பிராயங்களையும் அபிலாஷைகளையும் வெளியிடுகிறவர்களிடம் வகுப்புகள் சகிப்புத் தன்மையுடனும் நேர்மையாகவும் நடந்துகொண்டால், சீர்திருத்தக்காரர் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு ஏனையோரைத் தம் வழி திருப்ப வசதி ஏற்படும். மாறாக வகுப்புகள் சகிப்புத் தன்மையற்றவைகளாயும் சீர்திருத்தக்காரரை ஹிம்சித்து அடக்கக்கூடியவைகளாயும் இருந்தால் சீர்திருத்தக்காரர்கள் அழிந்துவிடுவார்கள்; சீர்திருத்த இயக்கமும் படுத்துவிடும். ஜாதியாச்சாரங்களையும் விதிகளையும் மீறுகிறவனை ஜாதி பிருஷ்டம் செய்ய ஒரு ஜாதிக்கு தாராளமாக உரிமையுண்டு. சமூக பிருஷ்டம் செய்யப்பட்டவனுக்கும் சமூகத்துக்கும் உள்ள தொடர்புகள் எல்லாம் அற்றுப்போவதினால் சமூக பிருஷ்டம் ஒரு மாதிரி மரணமேயாகும். எனவே ஜாதியாச்சாரங்களையும் விதிகளையும் மீறி தனிப்பட்ட ஹிந்துக்கள் தமது சொந்த அபிப்பிராயங்களை வெளியிட அஞ்சிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்குண்டா? சீர்திருத்த உணர்ச்சியுடையவன் உணர்ச்சியில்லாதவர்களுடன் சரசமாக நடந்துகொள்ள முடியாது. எனினும் அவர்களுடைய கூட்டுறவின்றி அவனுக்கு வாழமுடியாதென்பதையும் நாமுணர வேண்டும். அவனது அபிப்பிராயங்களை ஆதரிக்கக்கூடியவர்களுடைய கூட்டுறவை அவன் நாடக்கூடும். அது சாத்தியமில்லையானால்

தனது அபிப்பிராயங்களை விட்டுக்கொடுத்தாவது சமூக வாழ்வைப் பெறவே அவன் விரும்புவான். ஏனெனில் சமூக ஆதாரமின்றி—கூட்டுறவின்றி- அவனுக்கு வாழமுடியாது. சமூகக் கூட்டுறவின்றி ஒருவனுக்கு வாழமுடியா திருப்பதினாலேயே ஒவ்வொரு ஜாதியாரும் ஜாதியாச் சாரங்களைக் கண்டிப்பாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். சீர்திருத்தக்காரர் வாழ்வை ஏக வாழ்வாக்க பல ஜாதி யார் சேர்ந்து சதிசெய்யமுடியும். சதிசெய்வது சரியான கிரிமினல் குற்றமானால் சமூக பிருஷ்டம் செய்கிறவர் களை ஏன் தண்டிக்கக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். எனினும் ஜாதியாச்சாரங்களை மீறுகிறவர்களை சமூக பிருஷ்டம் செய்யவும் தண்டிக்கவும் சட்டம் ஜாதித் தலை வர்களுக்கு அல்லது ஜாதிப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதி காரமளித்திருக்கிறது. சீர்திருத்தக்காரர்களை ஹிம் சிப்பதற்கும் சீர்திருத்த இயக்கங்களை ஒழிப்பதற்கும், வைதீகர்களுக்கு ஜாதி ஒரு ஏற்ற கருவியாக அமைந்தி ருக்கிறது.

XIII

ஹிந்து தர்மத்துக்கு ஜாதியினால் ஏற்பட்ட பலன் வருந்தக்கூடியதாகவே இருக்கிறது. பொது நல உணர்ச்சியையே ஜாதி கொன்று விட்டது. பரோபகார உணர்ச்சியையும் ஜாதி அழித்து விட்டது. பொது ஜன அபிப்பிராயம் உருவாவதற்கும் ஜாதிமுட்டுக்கட்டை யாக இருந்து வருகிறது. ஒரு ஹிந்துவின் பொதுஜனம் அவனுடைய ஜாதியே. அவன் ஜாதிக்கு மட்டுமே அவன் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறான். ஜாதிக்கு மட்டும் பக்தி செலுத்தவே அவன் கடமைப்பட்டவனாக இருக்

கிறான். ஒழுக்க சீலங்களிலும் கூட ஜாதியுணர்ச்சி புகுந்து விட்டது. தகுதியுடையவர்களிடம் யாரும் அனு தாபம் காட்டுவதில்லை. யோக்கியதை யுடையவர்க ளைப் பாராட்டுவதுமில்லை. தேவையுடையவர்களுக்கு பிச்சை கொடுப்பதுமில்லை. துன்பப்படுகிறவர்களுக்கு எவரும் இரக்கம் காட்டுவதுமில்லை. தருமங்கள் எல் லாம் ஜாதியுணர்ச்சியுடனேயே செய்யப்படுகின்றன. ஒவ் வொருவரும் தத் தம் ஜாதியாருக்கே அனுதாபம் காட் டுகிறார்கள்; மற்ற ஜாதியாருக்கு அனுதாபம் காட்டுவ தில்லை. நல்லொழுக்க முடைய ஒரு பெரியாரைப் பின்பற்ற ஹிந்துக்கள் எல்லாம் முன் வருவார்களா? மகாத்மா காந்தி விஷயம் ஒரு புறகடை. ஒவ்வொரு வரும் தன் ஜாதித்தலைவரைப்பின்பற்ற விரும்புவார்கள். பிராமணத்தலைவரைத் தான் பிராமணர் பின்பற்றுவார் கள். க்ஷத்திரியத்தலைவரைத்தான் க்ஷத்திரியர் பின்பற் றுவார்கள், காயஸ்த தலைவரைத்தான் காயஸ்தர் பின் பற்றுவார்கள். இம்மாதிரியே மற்றஜாதியாரும். ஜாதி யைக் கவனியாமல் தகுதியை மட்டும் கவனிக்கும் குணம் ஹிந்துக்களிடம் இல்லவே இல்லை. சுயஜாதிக் காரன் தகுதியைத்தான் ஒவ்வொருவரும் பாராட்டுகிறார் கள். இதனால் ஹிந்துக்களின் ஒழுக்கமே கெட்டு விட் டது. "அவன் செய்தது சரியோ, தப்போ, எப்படியிருந் தாலும் சரி, அவன் என் ஜாதியான்; அவன் நல்ல வனோ கெட்டவனோ எப்படியிருந்தாலும் சரி, அவன் என் ஜாதியான்" என்ற மனப்பான்மையே ஹிந்துக்களி டம் குடிகொண்டிருக்கிறது. பெருமை ஒழுக்கத்துக்கும் குணத்துக்குமல்ல; ஜாதிக்கே. சுயஜாதிகளின் க்ஷேமத் துக்காக ஹிந்துக்கள் தேசத்துரோகமே செய்துகொண் டிருக்கிறார்கள்.

XIV

ஜாதியினால் ஏற்பட்ட தீமைகளை நான் விளக்கிக் கூறுவது கேட்டு உங்களில் சிலர் சலிப்படைந்திருந்தால் நான் அதைப்பற்றி ஆச்சரியப்படமாட்டேன். அதில் புதுமை எதுவுமில்லை. எனவே ஜாதிப் பிரச்சினையின் ஆக்கப்பகுதியைப்பற்றி இனிப் பேசத்தொடங்குகிறேன். ஜாதியை நீங்கள் விரும்பவில்லையானால் உங்கள் உத்தம சமூக அமைப்பின் தன்மை என்ன என கேள்வி கேட்கப்படலாம். சுதந்தரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூக அமைப்பே எனது லக்ஷ்யம். அத்தகைய ஒரு சமூக அமைப்பு ஏன் ஏற்படக்கூடாது? சகோதர பாவனை ஏன் ஏற்படாது? அதற்கு எத்தகைய முட்டுக்கட்டையும் ஏற்படுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. உத்தமமான ஒரு சமூகம் மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்; சமூகத்தின் ஒரு பகுதியில் ஏற்படும் மாற்றம் மற்றப் பகுதிகளிலும் பரவக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஒரு உத்தமமான சமூக அமைப்பில் எல்லாருக்கும் பொதுவான பல பாத்தியதைகள் இருக்கவேண்டும். மற்றவர்களுடன் சம்பந்தம் ஏற்படப் பல திறப்பட்ட மார்க்கங்களும் சந்தர்ப்பங்களும் இருக்கவேண்டும். அதாவது சமூகத்தில் அங்கம் பெற்றுள்ள உறுப்பினர் பரஸ்பரம் நீக்கமறக் கலந்துகொள்வதற்கு சமூக அமைப்பில் இயல்பாகவே இடம் இருக்கவேண்டும். இதுவே உண்மையான சகோதரத்துவம். சகோதரத்துவமும் ஜனநாயகமும் வெவ்வேறானவையல்ல. ஜனநாயகம் என்பது ஒரு அரசியல் முறை மட்டுமன்று; பரஸ்பரப் பற்றுடைய ஒரு

சமூக வாழ்வுமாகும். சுதந்தரத்தை யாராவது ஆட்சேபிப்பார்களா? சுதந்தர வாழ்வை எவரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். அதுபோலவே உலக வாழ்க்கைக்குரிய சொத்து, கருவிகள் விஷயத்திலும் எவரும் சுதந்தரத்தை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். அப்படியானால் ஒருவனுக்கு இயல்பாக அமைந்துள்ள சக்திகளை அவன் விரும்புகிறபடி உபயோகிக்க ஏன் சுதந்தரமளிக்கலாகாது? இதர விஷயங்களில் சுதந்தரமளிக்க விரும்பும் ஜாதியபிமானிகள் தொழில் செய்யும் விஷயத்தில் சுதந்தரமளிக்க இணங்குகிறார்களில்லை. ஆனால் அம்மாதிரி சுதந்தரத்தை வழங்காமலிருப்பது அடிமைத் தனத்தை வளர்ப்பதாகும். ஏனெனில் சட்டப்படி அடிமைகளை வைப்பது மட்டும் அடிமைத்தனமல்ல. ஒருவர் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து மற்றவர்கள் நடக்குமாறு சமூக அமைப்பில் இடமிருப்பதும் ஒரு மாதிரி அடிமைத்தனமாகும். சட்டப்படி அடிமை வர்த்தகமில்லாத இடங்களிலும் இந்த நிலைமை இருந்து தான் வருகிறது. ஜாதி ஏற்பாட்டின்படி சில வகுப்பார் அவர் விரும்பாத தொழிலைச் செய்யும்படியும் கட்டுப்பாடு இருந்து வருகிறது. சமத்துவத்தை எவராவது ஆட்சேபிப்பார்களா? பிரஞ்சுப் புரட்சியில் விவாதத்துக்கு இடமாயிருந்த விஷயம் இது ஒன்று தான். சமத்துவத்துக்கு எதிரிடையாகக் கூறப்படும் நியாயம் ஒருகால் பொருத்தமாக இருக்கலாம். எல்லாரும் சமமாக இருக்கவில்லை யென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது தான். எனினும் அதனால் என்ன குடி கேடு வந்து விடப்போகிறது? சமத்துவம் ஒரு கட்டுக் கதையாக இருக்கலாம். எனினும் ஒரு முக்கியமான கொள்கையாக நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது

தான். ஒருவனுடைய சக்திக்கு (1) சரீர சம்பந்தமான பரம்பரைக் குணங்கள் (2) வளர்ப்பு, கல்வி, விஞ்ஞான அறிவு, மற்றும் மேலான வாழ்க்கைக்குரிய வசதிகள் (3) சுய முயற்சி ஆகியவை காரணமாக இருக்கின்றன. இந்த மூன்று விஷயங்களிலும் மக்கள் சமத்துவமான நிலையிலில்லையென்பது மெய்தான். ஆனால் மக்களுக்குள் இவ்விஷயங்களில் சமத்துவம் இல்லாதிருப்பதி னால் அவர்கள் எக்காலும் சமத்துவமில்லாதவர்களாயி ருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமா என்பதே நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சினை. இதற்கு சமத்துவ எதிரிகள் தான் விடையளிக்க வேண்டும். மக்களை தனித்தனியாக கவனித்தால் முயற்சியில் அசமமாக இருப்பவர்களை சமத்துவமில்லாதவராக பாவிக்கவேண்டியதுதான். எனினும் ஒவ்வொருவனுடைய சக்தியும் பூரண வளர்ச்சியடைவதற்குள்ள சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்படத்தான் வேண்டும். ஆனால் முதல் இரண்டு விஷயங்களிலும் மக்களுக்குள் சமத்துவம் இல்லாதிருந்தாலும் அவர்களை எக்காலும் சமத்துவமில்லாதவர்களாகவே வைத்திருந்தால் என்ன சேரும்? பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, குடும்பப் பெருமை, தொழில் சம்பந்தம், பரம்பரைச் சொத்து முதலிய விஷயங்களில் அநுகூலமான நிலைமையிலிருப்பவர்களே வெற்றியடைவார்கள். அதாவது விசேஷ உரிமையுடையவர்களே மதிக்கப்படுவார்கள். எனவே மூன்றாவது அம்சப்படி அசமமான நிலையிலிருக்கும் ஒருவன் எக்காலும் அசமமான நிலைமையிலிருப்பதை நாம் எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாதோ, அப்படியே விசேஷ உரிமைகள் இல்லாதவன், என்றும் விசேஷ உரிமைகள் இல்லாதவனாகவே இருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டி

ருக்கக்கூடாது. சமத்துவத்தை மறுக்காமலிருப்பதற்கு இது ஒரு காரணமாகும். சமத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கு மற்றொரு காரணமும் இருக்கிறது. ராஜ்யதந்திரி ஸ்கேஷாபி லக்ஷம் ஜனங்களை கவனிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறான். எனவே ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக கவனித்து அவரவர் தகுதிப்படி நியாயம் வழங்க முடியாது. மக்களுக்கு சம நீதி வழங்கவேண்டியது எவ்வளவு தேவையாகவும் நீதியாகவும் இருந்தாலும் சரி, மக்கள் சமூகத்தை பலபிரிவுகளாகப் பிரித்து வைக்கவே கூடாது. எனவே ராஜ்ய தந்திரிகள் எல்லோரையும் சமமாக பாவிக்க வேண்டியதே முறை. சமத்துவக் கொள்கை கட்டுக் கதையாக இருந்தாலும் அரசியல் வெற்றிக்கும் சமூக ஒழுங்குக்கும் அதை ஒப்புக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

XV

ஆனால் வேறொரு லக்ஷயத்தை வற்புறுத்தும் ஒரு சீர்திருத்தக் கோஷ்டியாரும் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே ஆரிய சமாஜிகள். சதுர் வர்ணமே அவர்கள் லக்ஷயம். அதாவது தற்காலம் அமலில் இருந்துவரும் நாலாயிரம் ஜாதிகளை நான்காகச் சுருக்கிவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் முயல்கிறார்கள். தமது கொள்கையில் மக்கள் மயக்கம் கொள்வதற்காகவும் தமது கொள்கைக்கு எதிர்ப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்காகவும் தமது சதுர்வர்ணம் பிறப்பை யொட்டியதல்லவென்றும் குணம் அல்லது யோக்கிதையைப் பொறுத்ததென்றும் அவர்கள கூறிக் கொள்கிறார்கள். ஆரிய சமாஜிகளின் சதுர்வர்ணீயம் குணத்தைப் பொறுத்ததாயிருந்தாலும்கூட என்னால்

அதை ஆதரிக்க முடியாது. ஆரிய சமாஜிகளின் சதுர்வர்ணீயக் கோட்பாட்டின்படி ஒருவனுக்கு ஹிந்து சமூகத்தில் அவனது குணம் அல்லது திறமைக்குத் தக்கபடி ஸ்தானம் வழங்கப்படுமானால் மக்களுக்கு பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்ற ஜாதிப் பட்டங்களை அவர்கள் வழங்குவதின் மர்மம் எனக்கு விளங்கவில்லை. படிப்பாளி பிராமணப்பட்டம் சூட்டிக்கொள்ளாமலிருந்தாலும் மதிக்கப்படத்தான் செய்வான். க்ஷத்திரியப்பட்டம் சூட்டிக்கொள்ளாவிட்டாலும் ஒரு போர் வீரனை எல்லாரும் கண்ணியம் செய்யத்தான் செய்வார்கள். தமது வீரர்களுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் ஜாதிப் பட்டம் சூட்டாமலே ஐரோப்பியர்கள் மதிப்புக்கொடுத்து வருகையில் ஹிந்து சமூகம் அம்மாதிரி ஏன் செய்யக் கூடாது? இதற்கு ஆரிய சமாஜிகள் திருப்திகரமான விடையளிக்கவில்லை. இந்த ஜாதிப்பட்டங்களைச் சூட்டிக்கொள்வதற்கு வேறொரு தடையும் இருக்கிறது. சில பெயர்களினால் ஏற்படும் கருத்துகளும் உணர்ச்சிகளும் நமது இரத்தத்தோடு கலந்து போவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இது அநுபவ சித்தமான உண்மை. பழமைக்கு—அதாவது பழைய பழக்க வழக்கங்களுக்கு அறிவு அடிமைப்பட்டுப் போவது சர்வ சாதாரணம். அந்த உணர்ச்சியை ஒழிப்பது அவ்வளவு இலேசான காரியமல்ல. விஷயங்கள் மாறலாம். ஆனால் பெயர்களில் மாற்றமேற்படாமலிருந்தால் அந்தப்பேரோடு சம்பந்தப்பட்ட கருத்துகளும் உணர்ச்சிகளும் கிரியாம்சையில் இருந்து கொண்டுதானிருக்கும். பிறப்பு காரணமாக ஜாதிகளை வகுப்பதற்கும் இந்த ஜாதிப்பட்டங்களே காரணமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. பெருமைக்கும் சிறுமைக்கும் அந்தப் பட்டங்கள் அறிகுறிகளாக மதிக்

கப்படுகின்றன. ஜனநாயக தத்துவத்துக்கு இந்த ஜாதிப் பட்டங்கள் முரணானவை. பழைய பட்டப் பெயர்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஆரிய சமாஜிகளின் சதுர்வர்ணீயம் எனக்குப் பிடிக்கவேயில்லை. அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவே செய்யாது. வீண் அபிமானத்தை முன்னிட்டு நான் சதுர் வர்ணீயத்தை மறுக்கவில்லை. எனது மறுப்புக்கு உறுதியான காரணங்கள் வேறுண்டு. அந்த சதுர் வர்ணீயக் கொள்கையை நான் வெகு நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தேன். ஒரு சமூகத் திட்டத்துக்கு சதுர்வர்ணீயம் பொருத்தமானதல்ல; அநுபவ சாத்திய மானதுமல்ல; அதனால் நன்மையைவிடத் தீமையே அதிகம் உண்டாகும். எனவே சதுர் வர்ணீயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்ட எந்தச் சீர்திருத்த இயக்கமும் வெற்றி பெறவே செய்யாது.

XVI

சதுர் வர்ணீயம் அநுபவ சாத்தியமாக வேண்டுமானால் மனித சமூகத்தை நான்கு குறிப்பிட்ட பிரிவாகப் பிரிப்பது சாத்தியமாக இருக்கவேண்டும். இவ் விஷயத்தில் சதுர் வர்ணீயத்துக்கும பிளேட்டோவின் லக்ஷியத்துக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருப்பதுபோல் தோற்றுகிறது. மக்கள் எல்லாம் இயல்பாகவே மூன்று பிரிவினராயிருந்து வருவதாய் பிளேட்டோ கருதினார். சிலருக்குப் பசி அதிகமாக இருக்கும். அவர்களை பிளேட்டோ தொழிலாளராக்கினார். வேறு சிலர் அதிகப் பசியுடையவர்களாயிருந்ததுடன் தீரர்களாயுமிருந்தார்கள். தேசப்பாதுகாப்பும் சமாதான பரிபாலனமும் அவர்கள் கடமையென பிளேட்டோ வகுத்தார்.

மற்றும் சிலர் பிரபஞ்ச தத்துவங்களை உணரும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தனர், மக்களுக்கு நீதி சாஸ்திரம் வகுக்கவேண்டியது அவர்களது கடமையென பிளேட்டோ வரையறுத்தனர். பிளேட்டோவின் ஜனநாயகத்துக்குக் கூறப்படும் ஆட்சேபணை சதுர்வர்ணியத்துக்கும் பொருத்த மானதாகவே இருக்கிறது. மக்களை எல்லாம் நான்கு பிரிவாகப் பிரித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கையே அந்த இரண்டு லக்ஷயங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறது. மக்களின் சக்தியையும் ஆற்றலையும் சரியாக நிதானம செய்தவர்கள் அவர்களைக் கூட்டம் கூட்டமாகப் பிரித்து விடலாமென்று எண்ணவே மாட்டார்கள். ஒவ்வொரு தனி நபருக்கும் ஒவ்வொரு தனிக்குணம் இருக்கக்கூடுமென்பதை பிளேட்டோ உணரவே இல்லை. ஒவ்வொரு தனி நபரும் ஒவ்வொரு தனிப்பிரிவாய் இருக்கக்கூடுமென்பதையும் ஒவ்வொருவரும் பிறர் கூறுவதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாதென்பதையும் பிளேட்டோ அறியவில்லை. தனி நபர்களின் போக்கிலும் ஒரு சமூகத்தின் போக்கிலும் பல திறப்பட்ட வேற்றுமைகள் இருக்கக்கூடும் என்பதையும் பிளேட்டோ அங்கீகரிக்கவில்லை. ஒரு கூட்டம் ஆட்களை வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகமாகச் சேர்ப்பது மனித இயல்பை அறியாதவர்கள் செயலாகுமென்றும் எனவே அதை லக்ஷயம் செய்யத் தேவையில்லையென்றும் விஞ்ஞான சாஸ்திரம் முடிவு கட்டியிருக்கிறது. பிளேட்டோவின் ஜனநாயக ஏற்பாடு எக்காரணத்தினால் தோல்வியடைந்ததோ அக்காரணத்தினாலேயே சதுர்வர்ணியம் தோல்வியடைவது நிச்சயம். மற்றும் சதுர்வர்ணியம் சரியாகவேலை செய்ய வேண்டுமானால் சதுர்வர்ண தர்மங்களை மீறுகிறவர்களுக்குத் தண்

டனை யளிக்க ஒரு சட்டமும் ஸ்தாபனமும் இருக்க வேண்டும். ஒரு வகுப்பார் மற்றொரு வகுப்பார் தொழிலைப் பின்பற்றக்கூடும். அவ்வண்ணம் தொழில் மாறுவோரைத் தண்டிக்க சட்டமும் ஸ்தாபனமும் வேண்டும். ஆனால் தண்டனையளிப்பது சாத்தியமல்ல. மனித இயல்புக்கு சதுர்வர்ணியம் முரணாக இருப்பதினால் அது தானாகவே அழிந்து போகும். சுயயோக்கியதையினால் அல்லது நலத்தினால் அல்லது பலத்தினால் சதுர்வர்ணியத்துக்கு இயங்கவும் முடியாது; வலுப்பெறவும் முடியாது. தண்டனையில்லாமல் சதுர்வர்ணியம் இயங்கவோ வலுப்பெறவோ முடியாது என்பதற்கு சம்பூகனை ராமன் கொன்றதாக ராமாயணம் கூறும் கதையே தக்க அத்தாட்சி. சம்பூகனை ராமன் அநியாயமாகவும் அகாரணமாகவும் கொன்றான் என்று சிலர் குறைகூறுகிறார்கள். ராமன் ஒரு அரசனாகையினால் சதுர்வர்ணியத்தைக் காப்பாற்ற அவன் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். எனவே சூத்திரகர்மத்தை மறந்து பிராமண தர்மத்தைப் பின்பற்றிய சூத்திரனான சம்பூகனைத் தண்டிக்க வேண்டியது அரசனான ராமனின் கடமையாகும். ராமன் சம்பூகனைக் கொன்றதற்கு இது தான் காரணம். இதனால் சதுர்வர்ணியத்துக்கு "பீனல்" தண்டனை இன்றியமையாதது என்பது நன்கு விளங்குகிறது. அம்மட்டோ! வெறும் "பீனல்" தண்டனை மட்டும் போதாது; மரண தண்டனையும் வேண்டும். அதனாலேயே சம்பூகனுக்கு ராமன் இலேசான தண்டனையளிக்க வில்லை. அதனாலேயே வேதம் ஓதும் அல்லது கேட்கும் சூத்திரன் நாக்கை அறுக்க வேண்டும், காதில் ஈயத்தை காய்ச்சி ஊற்ற வேண்டும் என்ற கடினமான தண்டனைகளை மநுஸ்மிருதி வகுத்

இருக்கிறது. தற்கால மக்களை நான்கு வர்ணமாகப் பிரிக்கமுடியுமென்றும் சதுர் வர்ணத்தைக் காப்பாற்றும் மநுஸ்மிருதிச் சட்டத்தையும் தண்டனைகளையும் மீண்டும் அமலில் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் சதுர் வர்ணீய அபிமானிகள் வாக்குறுதியளிக்க வேண்டும். அவ்வாறு வாக்குறுதியளிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் வரையில சதுர் வர்ணீயம் வெற்றிபெறுமென்று கூறுவதை அடி முட்டாள்கூட நம்பமாட்டான்.

XVII

சதுர்வர்ணீயம் அநுபவ சாத்தியமானதுதான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் அது மிகவும் தீமை பயக்கும் ஏற்பாடு என நான் கூறுகிறேன். பார்ப்பனர் தான் கல்வி கற்று அறிவைப் பெருக்கவேண்டும்; க்ஷத்திரியர்தான் ஆயுதம் தாங்கிப் போர் புரியவேண்டும்; வைசியர்தான் வர்த்தகம் விவசாயம் செய்யவேண்டும்; சூத்திரர்தான் அடிமைத் தொழில் செய்யவேண்டும் என்று கூறுவது வெகு சுளுவானதாயும் உத்தமமானதாயும் தோன்றலாம். ஆனால் கிரியாம்சையில் அதனால் என்ன நேரும், கொஞ்சப் பேருக்காக அதிகப் பேர் வறுமைப்படும்படியாக நேரும். கொஞ்சப் பேருக்காக பெரும்பாலாரின் ஆயுதந் தாங்கும் உரிமை பறிமுதலாக நேரும். கொஞ்சப் பேர் ஜீவித வெற்றியும் அறிவும் பெறுவதற்காக பெரும்பாலார் தோல்வியும் மடமையும் பெறும்படி நேரும். உலகத்திலே தன் சொந்த சமூக ஊழல்களால் கெட்ட நாடு இந்தியாவைப்போல் வேறு இல்லவே இல்லை. தம்மை அடிமைப்படுத்தும் சமூக ஊழல்களைப் பாமர மக்கள் சகித்துக்கொண்டிருக்கக்

காரணம் என்ன? உலகத்திலுள்ள அநேக தேசங்களில் சமூகப் புரட்சிகள் உண்டாயிருக்கின்றன. இந்தியாவில் மட்டும் ஏன் சமூகப் புரட்சி உண்டாகவில்லை? இதைப் பற்றி நான் வெகு நாள் யோசனை செய்தேன். அந்தக் கேள்விக்கு ஒரே ஒரு விடைதான் எனக்குக் கிடைத்தது. அதாவது சதுர்வர்ணீயக் கொடுமையினால் பாமர மக்கள் துர்ப்பலராக்கப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களுக்குப் புரட்சி செய்ய ஆற்றல் இல்லை. அவர்களுக்கு ஆயுதம் தாங்கமுடியாது; ஆயுதமின்றி புரட்சியில் வெற்றிபெற முடியாது. அவர்கள் எல்லாம் உழவர்கள்; ஏரைக்கட்டி அழவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருப்பவர்கள். கொழுவை வாளாக மாற்றிக்கொள்ள அவர்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படவில்லை; உரிமையில்லை. சதுர்வர்ணீயக் கொடுமையினால் அவர்களுக்குக் கல்வி கற்கவும் முடியவில்லை. மோட்சத்துக்கு வழிதேடவோ அறியவோ அவர்களால் முடியவுமில்லை. எக்காளும் அடிமைகளாகவே இருக்க வேண்டுமென்று அமிழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விடுதலை பெற வழி தெரியாமல் அடிமை வாழ்வு போதுமென்று திருப்தியடைந்து விட்டார்கள். சதுர்வர்ணீயத்தைப்போல் மானக்கேடானது வேறு இல்லவே இல்லை. அது மக்களை முயற்சியற்றவராக்கி விட்டது. சுதந்தரம், பெருமை, புகழ் முதலியன நிரம்பியிருந்த காலம் இந்திய சரித்திரத்திலே ஒரே ஒரு காலந்தான் உண்டு.

அது மௌரிய சாம்ராஜ்ய காலமே. மற்றக் காலங்களில் இந்தியாவில் தோல்வியும் அறியாமையுமே குடிகொண்டிருந்தது.

ஆனால் மௌரிய மன்னர்கள் காலத்திலே சதுர் வர்ணீயத்துக்குச் சாவுமணியடிக்கப்பட்டது. பாமர மக்களான சூத்திரர்கள் நாட்டாண்மைக்காரரானார்கள். சதுர் வர்ணீயம் வலுப்பெற்றிருந்த காலத்திற்றான் இந்தியாவுக்குத் தோல்வியும் அழிவும் ஏற்பட்டது.

XVIII

சதுர் வர்ணீயம் புதியதல்ல. வேதங்களைப்போல் அதுவும் மிகப்பழமையானது. சதுர் வர்ணீயத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று ஆரிய சமாஜிகள்கூறுவதற்கு அதுவும் ஒரு காரணமாகும். முன்னைய அனுபவங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வர்ணாச்சிரம ஏற்பாடு முழுத் தோல்வியடைந்து விட்டது. எத்தனையோ பிராமணர்கள் க்ஷத்திரியரை வேரறுத்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ க்ஷத்திரியர்களும் பிராமணர்களைக் கருவறுத்திருக்கிறார்கள். மகாபாரதத்திலும் மற்றும் புராணங்களிலும் பிராமண—க்ஷத்திரியப் போராட்டக்கதைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. யார் முதலில் வந்தனம் செலுத்த வேண்டும், பிராமணனும் க்ஷத்திரியனும் சந்தித்தால் யார் முதலில் வழிவிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், என்பனபோன்ற அற்பவிஷயங்களிலும் கூட அவர்களுக்குள் ஓயாப்போராட்டம் நடந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பிராமணனைக் காண்பது க்ஷத்திரியனுக்கும் க்ஷத்திரியனைக் காண்பதுபிராமணனுக்கும் வெறுப்பாகவும் இருந்தது. எனவே க்ஷத்திரியர்கள் கொடுங்கோலரானார்கள். ஆயுதம் தாங்கும் உரிமையில்லாத பாமர ஜனங்கள் கொடுங்கோலரான க்ஷத்திரியர்களின் ஹிம்சையிலிருந்து தம்மைக்காப்பாற்றுமாறு கடவுளை வேண்டலானார்கள். க்ஷத்திரியர்களை ஒழிப்பதற்காகவே மஹா

விஷ்ணு கிருஷ்ணனாய் அவதரித்ததாக பாகவதம் கூறுகிறது. இவ்வண்ணம் வர்ணங்களுக்குள்ளேயே போட்டியும் போரும் நடந்து வந்திருப்பதை நாம் அறிந்திருந்தும் சதுர் வர்ணத்தை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஹிந்து சமூகத்தை மீண்டும் சீர்திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கூறுவதை யாராவது ஒப்புக்கொள்வார்களா!

XIX.

உங்கள் கொள்கையை ஆதரிக்காதவர்களைப் பற்றி நான் இதுவரை பேசினேன். உங்கள் லக்ஷயத்துக்கு அவர்கள் முழு எதிரிகளாயிருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் உங்கள்கொள்கையை ஆதரிக்கவோ எதிர்க்கவோ செய்யாத வேறு சிலரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமா, வேண்டாமா என யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். நெடுநாள் யோசித்த பிறகு அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். முதன் முதலாக அவர்கள் ஜாதிப்பிரச்சினை விஷயத்தில் நடுநிலைமை மட்டும் வகிக்கவில்லை; போர்க்கோலத்துடன் நடுநிலைமை வகித்துவருகிறார்கள். இரண்டாவதாக பெரும்பாலார் அபிப்பிராயத்தையே அவர்கள் தெரிவிப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. அவர்களில் ஒரு கோஷ்டியார் ஜாதியில் தீமை எதுவுமில்லையென்று நினைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட ஹிந்துக்கள், முஸ்லீம்கள், சீக்கியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலியவர்களை திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக்காட்டி அவர்களுக்குள்ளும் ஜாதியிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்தப்பிரச்சினையைப் பரிசீலனை செய்யும்போது உலகத்திலே வித்தியா

சங்கள் இல்லாத மனித சமூகமே இல்லையென்பதை முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சமூகங்கள் எல்லாம் எப்பொழுதும் இரண்டு பிரிவாகவே இருந்து வருகின்றன. செயல் உலகத்திலே தனி நபர் ஒரு எல்லையில் நிற்கிறான்; சமூகம் மறு எல்லையில் நிற்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையிலே பல திறப் பட்ட கூட்டு ஏற்பாடுகள்—அதாவது குடும்பங்கள், நட்புகள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், கூட்டுக் கம்பெனிகள், அரசியல் கட்சிகள், கொள்ளைக் கூட்டத்தார்—திருடர் சங்கத்தார் முதலியோர் நிற்கிறார்கள். இந்தச் சிறு கோஷ்டிகள் உறுதியாக இணைக்கப்பட்டு அநேகமாக ஜாதிகளைப்போலவே தனித்து நிற்கின்றன. அவர்களுக்கு குறுகிய ஆனால் கட்டுப்பாடான சட்டங்களும் இருக்கின்றன. அவை பெரும்பாலும் சமூக ஒற்றுமைக் குத் தடைகளாகவே இருக்கும். ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் உள்ள எல்லா சமூகங்களும் இம்மாதிரியான நிலையிலேயே இருந்துவருகின்றன. ஒரு சமூகம் உத்தமமான சமூகமா அல்லவா என நிர்ணயம் செய்வதற்கு அந்த சமூகத்தில் உட்பிரிவுகள் உண்டா இல்லையா எனக் கேட்பது அவ்வளவு உசிதமான கேள்விகள் அல்ல. ஏனெனில் எல்லா சமூகங்களிலும் உட்பிரிவுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு சமூகம் உத்தமமான சமூகமா அல்லவா என நிர்ணயம் செய்ய நாம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் என்னவெனில் அந்த உட்பிரிவுகளில் பொதுவாக மதிக்கிற பாத்தியதைகள் எத்தனை இருக்கின்றன? மற்ற சமூகங்களுடன் கலப்பதற்குத் தேவையான வசதிகள் பூரணமாகவும் தடைகள் இல்லா

மலும் இருக்கின்றனவா? உட்பிரிவுகளைச் சேர்ப்பதற்குள்ள சக்திகளை விடப் பிரிப்பதற்குள்ள சக்திகள் அதிக வலியுடையனவாக இருக்கின்றனவா? இத்தகைய உட்பிரிவுகள் இருந்து வருவதற்கு சமூக சம்பந்தமான காரணங்கள் எவை? அந்த உட்பிரிவுகளுக்குள் இருந்து வரும் விலக்குணர்ச்சி வழக்கத்தையும் சௌகரியத்தையும் பொறுத்தா, அல்லது மதத்தைப் பொறுத்தா? ஹிந்துக்களல்லாதவர்களிடை இருந்துவரும் ஜாதியுணர்ச்சியும் ஹிந்துக்களிடை இருந்துவரும் ஜாதியுணர்ச்சியும் ஒரே தன்மையுடையதுதானா என்பதை மேற்கூறிய விஷயங்களை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டே நாம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். அந்த விஷயங்களை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு முஸ்லீம்கள், சீக்கியர், கிறிஸ்தவர்களிடையே இருக்கும் ஜாதிகளையும் ஹிந்து சமூகத்திலுள்ள ஜாதிகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இரண்டுக்கும் அடிப்படையான கொள்கைகளில் பெரிய வித்தியாசமிருப்பதைக் கண்டுகொள்ளமுடியும். முதலில் ஹிந்துக்களையெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தும் ஐக்கிய உணர்ச்சி அல்லது பந்தம் இல்லவே இல்லை. ஒரு சமூகத்தின் உட்பிரிவுகளுக்குள்ளே கூட்டுறவுக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் தேவையான சாதனங்கள் இருந்தால் அந்த சமூகம் உறுதியுடையதாக இருக்கமுடியும். அத்தகைய சாதனங்கள் இருந்தால் தான் ஒரு சமூகம் உத்தமமானதாயிருக்க முடியுமென்று கார்லைல் என்ற பெரியாரும் அபிப்பிராயப் பட்டிருக்கிறார். ஜாதிகளினால் ஏற்பட்டிருக்கும் வேற்றுமையுணர்ச்சியை ஒழிக்க ஹிந்து சமூக அமைப்பில் வழியே இல்லை. ஆனால் ஹிந்துக்களல்லாதாருக்குள்ளே ஒற்றுமையுணர்ச்சியை வளர்க்கத்தக்க சாதனங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மேலும் இந்துக்களுக்

குள்ளே இருப்பதுபோல ஹிந்துக்களல்லாதாருள்ளும் ஜாதிகள் இருந்தாலும், ஹிந்துக்கள் ஜாதிக்கு அளிப்பது போன்ற மதிப்பை ஹிந்துக்களல்லாதார் அளிப்பதில்லை. ஒரு முஸ்லீமையோ, சீக்கியனையோ நோக்கி நீயார் என்று கேட்டால் நான் முஸ்லீம் அல்லது சீக்கியன் என்றே விடையளிப்பான். அவனுக்கு ஜாதியிருந்தாலும் ஜாதிப் பெயரைச் சொல்வதில்லை. அவனது பதிலினால் நீங்கள் திருப்தியடைந்தும் விடுவீர்கள். முஸ்லீம் என்று சொன்னவுடன் நீ சன்னியா? ஷேயிக்கா? சையதா? காபுக்கா? பிஞ்சாரியா? என நீங்கள் கேட்பதில்லை. சீக்கியன் என்று சொன்னால் நீ ஜாதா? ரோடாவா? மஜ்பியா? ராம்தாசியா? என்றும் நீங்கள் கேட்பதில்லை. ஆனால் ஒருவன் தான் ஹிந்து என்றால் அத்துடன் நீங்கள் திருப்தியடைவதில்லை. அவனுடைய ஜாதியை அறிய நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்கள். ஏனெனில் ஜாதி, ஹிந்துக்களுக்கு அவ்வளவு முக்கியமானதாயிருக்கிறது. அவன் ஜாதியை அறியாமல் அவன் எப்பேர்ப்பட்டவன் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளமாட்டீர்கள். ஜாதியாசாரங்களினால் ஏற்படும் பலா பலன்களைக் கொண்டும் ஹிந்துக்களல்லாதாருக்குள் ஜாதி அவ்வளவு முக்கியமாக மதிக்கப்படுவதில்லையென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். முஸ்லீம்களுக்குள்ளும் சீக்கியர்களுக்குள்ளும் ஜாதிகள் இருந்தாலும் ஜாதியாசாரங்களை மீறுகிறவர்களை அவர்கள் சமூகப்ருஷ்டம் செய்வதில்லை. வாஸ்தவத்தில் சமூகப்ருஷ்டம் என்பதையே சீக்கியர்களும் முஸ்லீம்களும் அறியார்கள். ஹிந்துக்கள் ஜாதியாசாரங்களை மீறினால் உடன் சமூகப்ருஷ்டம் செய்யப்படுகிறார்கள். இதனால் ஹிந்துக்களின் ஜாதிக்கும் ஹிந்துக்களல்லாதார்

ஜாதிக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையுணர்ந்து கொள்ளலாம். ஹிந்துக்களல்லாதாருக்குள் ஜாதி அவ்வளவு முக்கியமில்லையென்பதற்கு இது இரண்டாவது காரணம். மூன்றாவதாகவும் ஒரு காரணமிருக்கிறது. அது மற்றவைகளை விட மிக முக்கியமானது. ஹிந்துக்களல்லாதாரின் ஜாதிக்கு மத ஆதரவு இல்லை; ஹிந்துக்களின் ஜாதிக்கு மத ஆதரவு இருந்து வருகிறது. ஹிந்துக்களல்லாதாருக்கு ஜாதி ஒரு பழக்கமே; மதச்சம்பந்தம் பெற்ற ஒரு புனிதமான ஏற்பாடல்ல. ஜாதி உற்பத்திக்கு ஹிந்துக்களல்லாதார் காரணஸ்தர்களுமல்ல. அவர்களுக்குள் அது ஒரு பழைய வழக்கமாகவே இருந்து வருகிறது. அவர்கள் ஜாதியை ஒரு மதக்கோட்பாடாகக் கொள்வதில்லை. இதர ஜாதிகளுடன் கலவாமல் தத்தம் ஜாதிகளை சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது ஹிந்துக்களின் மதக் கடமையாக இருந்து வருகிறது. ஜாதியை ஒழிக்க ஹிந்துக்கள் முயன்றால் அவர்களுடைய மதம் குறுக்கே நிற்கும். எனவே ஹிந்துக்களல்லாதாருக்குள் ஜாதிகள் இருந்தாலும் அந்த ஜாதிக்கு எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை உணராமல் ஹிந்துக்களல்லாதாருள்ளும் ஜாதி இருக்கத்தான் செய்கிறது எனத் திருப்தியடைவதுமிகவும் ஆபத்தான முடிவாகும். இந்த மயக்கம் ஹிந்துக்களிடமிருந்து ஒழிந்தால் தான் நன்மையுண்டாகும்.

மற்றொரு சாரார் ஜாதியைப்பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையே இல்லை என்கிறார்கள். ஹிந்துக்களுக்குள் ஜாதிகள் இருந்தாலும் ஹிந்து சமூகம் இதுவரை அழியாமல் இருக்கிறதே, மேலும் அழியப் போவதுமில்லை என அவர்கள் திருப்தியடைகிறார்கள். இதை, "வாழ்க்

மையைப்பற்றிய ஹிந்துக்கள் கருத்து'' என்ற நூலில் புரோபஸர் ஸர். ராதா கிருஷ்ணனும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார். அவர் கூறியிருப்பதாவது:—''ஹிந்து நாகரிகம் இன்றோ நேற்றோ உண்டானதல்ல. அது தோன்றி நான்கோ ஐந்தோ ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. அந்தக்காலத்திலேயே அது மிகவும் உயரிய நிலையில் இருந்திருக்கிறது. அம்மட்டோ? அந்த நாகரிகம் இடையறாது வளர்ந்து கொண்டும் வந்திருக்கிறது. இந்நான்கோ ஐந்தோ ஆயிரவருஷ காலமாக எத்தனையோ எதிர்ப்புகளையும் கஷ்டங்களையும் ஆபத்துகளையும் அது சமாளித்தும் வந்திருக்கிறது. சரித்திரகால ஆரம்ப முதற்கொண்டு பல ஜாதியாரும் மதத்தாரும் இந்தியாவில் வந்து குவிந்து கொண்டிருந்தும் ஹிந்து மதத்தின்பெருமை ஒழியவில்லை. சர்க்கார் உதவி பெற்ற மத மாற்றக்காரராலும் ஹிந்து மதத்தையோ நாகரிகத்தையோ அசைக்க முடியவில்லை; ஹிந்துக்களில் பெரும்பாலார் அபிப்பிராயங்களிலும் மாற்ற மேற்படவில்லை. ஹிந்து நாகரிகத்தில் ஏதோ ஒரு ஜீவசக்தி இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் வலிமைபொருந்திய இதர நாகரிகங்களுக்கு அந்த ஜீவசக்தி யிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. ஒரு மரத்தில் பால் அல்லது ஜீவரஸம் இருக்கிறதா என அறிய அதை வெட்டிப்பார்க்க எப்படித் தேவையில்லையோ அப்படியே, ஹிந்து மதத்தின் ஜீவசக்தியைக்கண்டு பிடிக்க அதை வெட்டிப்பார்க்கவேண்டியதேவையில்லை.'' புரோபஸர் ராதா கிருஷ்ணன்மிக்க புகழ்பெற்றவர். எனவே அவரது அபிப்பிராயத்தை அதிகப்பேர் ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள். எனினும் மனம் விட்டுப் பேச நான் தயங்கவில்லை. ஹிந்து மதம் இதுவரை அழியாமலிருப்பதினால் அது ஒரு

காலும் அழியப்போவதில்லையென்று அவர் கூறுவது ஒருகெட்டவாதமாகும். ஒருசமூகம் வாழ்கிறதா அழிகிறதா என்பது அவ்வளவு முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையல்ல; எந்த ஆதாரத்தின் பேரில் அது வாழ்கிறது என்பதே முக்கியமான பிரச்சினை. அழியாமல் இருப்பதற்குக் காரணங்கள் பல இருக்கலாம். அந்தக் காரணங்கள் எல்லாம் கௌரவமானவைகளாக இருக்க மாட்டா. ஒரு தனி மனிதனுக்கானாலும் சரி—ஒரு சமூகத்துக்கானாலும் சரி—வெறும் வாழ்வுக்கும் மதிப்புடைய வாழ்வுக்கும் இடையே ஒரு கால்வாய் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதாவது வெறும் வாழ்வுக்கும் கௌரவமான வாழ்வுக்கும் பெரிய வித்தியாசமுண்டு. போர்க்களத்தில் போராடி புகழுடன் வாழ்வதும் ஒரு வாழ்வு தான். போரில் தோற்று எதிரிகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து கைதியாக வாழ்வதும் ஒரு வாழ்வுதான். எனவே, எவ்வளவோ ஆபத்துக்களை சமாளித்துக்கொண்டு ஹிந்து சமூகம் அழியாமலிருக்கிறது எனப் பெருமையடித்துக் கொள்வதற்குப் பொருளே இல்லை. ஆனால் ஹிந்து சமூக அழியாமை எத்தன்மையது எனப்பார்க்க வேண்டியதே மிக முக்கியம். ஹிந்துக்களின் வாழ்வு தொடர்ச்சியாகத் தோல்வியடைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு நித்தியமாகத் தோன்றும் வாழ்வு உண்மையில் இடையறாது அழிந்துகொண்டிருக்கும் வாழ்வேயாகும். அத்தகைய வாழ்வை விவேகிகளான ஹிந்துக்கள் மதிப்பதில்லையெனினும் அதை ஒப்புக்கொள்ள வெட்கப்படுகிறார்கள்.

XX

உங்கள் சமூக அமைப்பை மாற்றாமல் ஒரு அங்குல அளவாவது முன்னேறிச்செல்ல முடியவே செய்

யாது. தேசத்தைப்பாதுகாக்கவோ அல்லது வேறு தேசங்களோடு போர் தொடுக்கவோ ஜனங்களை ஒன்று திரட்ட முடியாது. ஜாதியை அஸ்திவாரமாக வைத்துக்கொண்டு எந்தக்கட்டிடத்தையுமே கட்ட முடியாது; "கேஷணை" உருப்படுத்தவும் முடியாது; ஒழுக்கத்தைவளர்க்கவும் முடியாது. ஜாதியை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் எதுவும் உருப்படவே செய்யாது; அழிவது நிச்சயம்.

ஆகவே ஹிந்து சமூகத்தை எப்படிச்சீர்திருத்துவது? ஜாதியை எப்படி ஒழிப்பது? என்பவைகளே இப்பொழுது முக்கியபிரச்சினைகளாக இருந்துவருகின்றன. ஜாதியைச் சீர்திருத்துவதற்கு உபஜாதியை ஒழிப்பதே ஏற்ற முதல்வழி என ஒரு அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. ஜாதிகளுக்குள் இருப்பதைவிட உபஜாதிகளுக்குள் ஒழுக்கத்திலும் அந்தஸ்திலும் மிக்க ஒற்றுமை இருக்கிறதென்ற நம்பிக்கையே அந்த அபிப்பிராயத்துக்குங் காரணமாகும். ஆனால் இது தவறானமுடிபென்றே நான் கருதுகிறேன். வடநாட்டுப்பிராமணர்களும் மத்திய இந்திய பிராமணர்களும், தெக்காணத்து பிராமணர்களையும் தென்னிந்திய பிராமணர்களையும்விட சமூக அந்தஸ்தில் மிகவும் கீழான நிலைமையிலேயே இருந்து வருகிறார்கள். வடநாட்டு பிராமணர்களும் மத்திய இந்தி பிராமணர்களும் சமையற்காரராயும் தண்ணீர் எடுப்போராயுமே இருந்து வருகிறார்கள். தெக்காண பிராமணர்களும்தென்னிந்திய பிராமணர்களும் சமூகவாழ்வில் மிக அந்தஸ்தான நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். மற்றும் வட இந்தியாவில் வைசியர்களும் காயஸ்தர்களும், தெக்காண பிராமணர்களுக்கும் தென்னிந்திய

பிராமணர்களுக்கும் சமமான அந்தஸ்தில் இருந்து வருகிறார்கள். மற்றும் தெக்காண பிராமணர்களும் தென்னிந்திய பிராமணர்களும் சைவ உணவுகாரர். காஷ்மீர் பிராமணர்களும், வங்காள பிராமணர்களும் மாமிச உணவுகாரர். எனவே உணவு விஷயத்திலும் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை இல்லை. ஆனால் தெக்காண பிராமணர்களுக்கும் தென்னிந்திய பிராமணர்களுக்கும் உணவு விஷயத்தில் குஜராத்திகள், மார்வாரிகள், பனியாக்கள், ஜைனர்கள் முதலிய பிராமணரல்லாதாரோடு ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. எனவே சைவ உணவுகாரரான பிராமணரல்லாதார் சைவ பிராமணர்கள் ஜாதியில் சுலுவாகச் சேர்ந்துகொள்ள வசதியிருக்கிறது. வட இந்திய காயஸ்தர்களையும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள இதர பிராமணரல்லாதாரையும் ஒன்று சேர்ப்பது அநுபவ சாத்தியமாக இருக்கிறது. ஆனால் தென்னாட்டு பிராமணர்களையும் வட இந்திய பிராமணர்களையும் ஒன்று சேர்ப்பது அநுபவ சாத்தியமாகத் தோன்றவில்லை. உப ஜாதிகளை ஒன்று சேர்ப்பது சாத்தியமென்று வைத்துக் கொண்டாலும் உப ஜாதிகளை ஒழிப்பதினால் மற்ற ஜாதிகள் ஒழிந்து விடும் என்பதற்கு என்ன உறுதி? மாறாக, உப ஜாதிகளை ஒழிப்பதுடன் ஜாதியொழிப்பு வேலை நின்றுவிடவும் கூடும். வாஸ்தவத்தில் உபஜாதிகளை ஒழித்து விட்டால் மற்ற ஜாதிகள் வலுப்பெற்று முன்னைவிட அதிக தொல்லைகள் விளைக்கத் தொடங்கும். எனவே அந்த வழி அநுபவ சாத்தியமானதுமல்ல; பலனளிக்கக் கூடியதுமல்ல.

மற்றும் பலதிறப்பட்ட ஜாதிகளுக்குள்ளும் சமபந்தி போஜனம் நடத்துவது ஜாதிகளை ஒழிப்பதற்கு வேறு

ஒரு வழி எனச்சிலர் கூறுகிறார்கள். இதுவும் பயனற்ற யோசனை யென்பதே எனது கருத்து. சமபந்தி போஜனம் செய்கிற எத்தனையோ ஜாதிகள் இருக்கின்றன. எனினும் ஜாதியுணர்ச்சியை சமபந்தி போஜனம் ஒழிக்க வில்லை. இது எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய உண்மை. ஜாதி ஒழிப்புக்கு நேரான வழி கலப்புமணமே. இரத்தக் கலப்பினால் சுற்றஉணர்ச்சி—சகோதரஉணர்ச்சி யுண்டாகும். சகோதர உணர்ச்சி தோன்றாத வரை வேற்றுமையுணர்ச்சி இருந்து கொண்டுதானிருக்கும். ஹிந்துக்களுக்குள்ளே கலப்பு மணம் மிகவும் சக்தியுடையதாயிருக்கும். சமூக இதர அமிசங்களினால் நன்கு இணைக்கப்பட்டிருந்தால் கலியாணம் ஒரு சாதாரண விஷயந்தான். ஆனால் சமூகம் பிளவு பட்டிருந்தால் அதை இணைப்பதற்கு கலியாணம் ஒரு சரியான வழியாகும். ஆகவே ஜாதியை ஒழிப்பதற்கு உண்மையான வழி கலப்புமணமே. வேறு எதனாலும் ஜாதி ஒழியாது. உங்கள் ஜாட்—பட்—தோடக் மண்டலத்தார் இந்த வழியைப்பின்பற்றி ஜாதியைத் தாக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஜாதியை ஒழிப்பதற்கான சரியான வழியைக்கண்டு பிடித்ததற்காகவும் ஹிந்து சமூகத்தின் தவறை தைரியமாக எடுத்துக் கூறுவதற்காகவும் உங்கள் மண்டலத்தாரை வாழ்த்துகிறேன். அரசியல் கொடுமையை விட சமூகக் கொடுமையே மிக பயங்கரமானது. எனவே ஜாதிக் கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடும் சமூகச் சீர்திருத்த வாதியே அரசியல் வாதியை விட அதிக தைரியசாலி. சமபந்தி போஜனங்களும் கலப்பு மணங்களும் தடையின்றி ஏராளமாகநடைபெற்றால் ஜாதிதேய்ந்து மாய்ந்து ஒழிந்து போகுமென்று நீங்கள் கூறுவதுசரியே. நோயின் உற்பத்தி ஸ்தானத்தை நீங்கள் கண்டுபிடித்து விட்டீர்

கள். ஆனால் அதற்குப் பரிகாரமாக நீங்கள் கூறும் மருந்து சரியான மருந்து தானா? இக்தக் கேள்வியை நீங்களே பல முறை கேட்டுப் பாருங்கள். ஹிந்துக்களில் பெரும்பாலார் சமபந்தி போஜனம் செய்யாதிருக்கவும் கலப்பு மணம் செய்யாதிருக்கவும் காரணமென்ன? ஜாட்—பட்—தோடக் மண்டலத்தாரின் ஜாதி ஒழிப்பு லக்ஷயத்துக்கு பொதுஜன ஆதரவு இல்லாதிருக்கக் காரணம் என்ன? ஹிந்துக்கள் புனிதமாக மதிக்கும் மதக்கொள்கைகளுக்கு சமபந்தி போஜனமும் கலப்பு மணமும் முரணாக இருப்பதே காரணம். ஜாதி-ஹிந்துக்கள் ஒன்றுபடாமல் தடுக்கும் சுவரோ, முள்வேலியோ அல்ல; அது சுவராகவோ முள் வேலியாகவோ இருந்தால் வெட்டி யெறிய வேண்டியது தான். ஆனால் உண்மையில் ஜாதி ஒரு மனப்பிராந்தி—கற்பனை. எனவே அந்த மனப்பிராந்தி—கற்பனை—இருந்து ஒழிந்தால் தான் ஜாதி ஒழியும். ஜாதி கெட்டதாக இருக்கலாம்; ஜீவகாருண்யத்துக்கடுத்த தல்லாததாய் இருக்கலாம். எனினும் ஹிந்துக்கள் ஜீவகாருண்ய மற்றவர்களாகவோ மூடர்களாகவோ இருப்பதினால் ஜாதியை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று கூற முடியாது. ஹிந்துக்கள் மிக்க மதப் பற்றுடையவர்களா யிருப்பதினாலேயே ஜாதியாச்சாரங்களை அநுஷ்டிக்கிறார்கள். ஜாதியாச்சாரங்களை அநுஷ்டிக்கும் ஜனங்கள் குற்றவாளிகளல்ல; ஜாதி புனிதமானது என்ற உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணிய மதமே வாஸ்தவத்தில் குற்றவாளி. இது உண்மையானால் உங்கள் எதிரி ஜாதியாச்சாரங்களை அநுஷ்டிக்கும் ஜனங்கள் அல்ல; ஜாதியாசாரங்களைப் புனிதமாக வற்புறுத்தும் சாஸ்திரங்களே உங்கள் எதிரி. எனவே அந்த எதிரியை ஒழிக்கவே நீங்கள் முயலவேண்டும்.

சமபந்தி போஜனம் செய்யாதவர்களையும் கலப்புமணம் செய்யாதவர்களையும் கண்டித்துக் கேலி செய்வதனாலும் அடிக்கடி சமபந்தி போஜனங்களும் கலப்புமணங்களும் நடத்துவதினாலும் நீங்கள் விரும்பும் ஜாதியொழிப்பு நிறைவேறவே செய்யாது; சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் புனிதமானவை என்ற நம்பிக்கை ஒழிந்தால் தான் உங்கள் நோக்கம் கைகூடும். ஜனங்களுடைய கருத்துக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் சாஸ்திரங்கள் உருப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் வரை உங்கள் லக்ஷியம் கைகூடவே செய்யாது. சாஸ்திர ஆதாரங்களைக் கண்டிக்காமல், சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் புனிதமானவை என்று ஜனங்கள் நம்பும்படி விட்டுவிட்டு, அவர்கள் செயலைக்கண்டிப்பது புத்திசாலித்தனமாகாது; அது சரியான சமூகச்சீர்திருத்த வழியுமாகாது. ஜனங்களின் செயல்களுக்கு அவர்களது மத நம்பிக்கையே காரணமென்பதை மகாத்மா காந்தியுட்பட தீண்டாமையை யொழிக்க முயலும் சீர்திருத்தக்காரர்கள் எல்லாம் உணரவே இல்லை. எனவே அவர்கள் முயற்சி வீணாவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நீங்களும் ஏனைய சீர்திருத்தக்காரர்களின் தப்பு வழியையே பின்பற்றுகிறீர்கள். சமபந்தி போஜனம் நடத்துமாறும் கலப்புமணம் செய்யுமாறும் கிளர்ச்சி செய்வது வலுக்கட்டாயமாக உணவூட்டும் முறையாகும். மக்களின் மத விலங்கை—சாஸ்திரத் தளையை உடைத்தெறியுங்கள்; அவர்களது உள்ளத்துக் குடிகொண்டிருக்கும் மத நம்பிக்கை அழுக்குகளை அகற்றி சுத்தம் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால் மக்கள் எல்லாம் தாராளமாக சமபந்தி போஜனம் நடத்துவார்கள்; கலப்புமணம் செய்வார்கள். சிலேடையாகவும் கூடார்த்தமாகவும் பேசி

மழுப்புவதினால் பலனேற்படாது; சாஸ்திரக் கருத்து களை பலவாறாக பாஷியம் செய்வதினாலும் பலன் ஏற்படாது. சாஸ்திரங்களின் பொருள் எதாயிருந்தால் என்ன? ஜனங்கள் அதை எப்படி நம்பினால் என்ன? புத்தரைப்போல் நீங்கள் செயலாற்ற வேண்டும். குரு நானக்கைப்போல் செயலாற்ற வேண்டும். சாஸ்திரங் களை நிராகரித்தால் மட்டும் போதாது. புத்தரும் நானக்கும் கூறியது போல் சாஸ்திரங்கள் பொய் என்று கூறவேண்டும்; ஜாதி புனிதமானது என்ற உணர்ச்சிக்கு மதமே காரணமென்றும் மதம் ஒழிந்தால் தான் மக்கள் முன்னேற்றமடைவார்கள் என்றும் நீங்கள் கூறவேண் டும். அவ்வாறு கூற உங்களுக்கு ஆண்மையுண்டா?

XXI.

உங்கள் சீர்திருத்த இயக்கம் வெற்றிபெற வசதிகள் இருக்கின்றனவா? சமூகச்சீர்திருத்தம் இருவகைப்படும். ஒன்று மதநம்பிக்கைகளை பாதிக்காதது; அதாவது லௌகிக சம்பந்தமானது. இரண்டாவது ஜனங்களின் மத நம்பிக்கைகளை பாதிக்கக்கூடியது அத்தகைய சீர்திருத்தங்களில் இரண்டு உட்பிரிவுகளும் இருக்கின் றன, அவற்றுள் ஒன்று மதக்கொள்கைகளுக்கு அனு குணமானது; மதக்கொள்கைகளையும் ஆச்சாரங்களை யும் துறந்தவர்கள் மீண்டும் அவைகளைப் பின்பற்றி வாழ்க்கை நடத்தும்படி தூண்டுவது. இரண்டாவது மதக்கொள்கைகளையும் ஆசாரங்களையும் துறந்து அவைகளுக்கு முரணாக—சுதந்தரமாக வாழ்க்கை நடத் தும்படி வற்புறுத்துவது. ஜாதி தோன்றியதற்கு சில மதக்கொள்கைகளே காரணம்; அக்கொள்கைகளை சாஸ்

திரங்கள் ஆதரிக்கின்றன. தெய்வீக சக்தியுடைய ஞானி களினால் அந்த சாஸ்திரங்கள் எழுதப்பட்டன என்றும் நம்பப்படுகின்றது. எனவே அந்த சாஸ்திரங்களுக்கு மாறாக நடப்பது பெரிய பாபம் என்றும் நம்பப்படுகிறது. ஜாதியை ஒழிக்கும் சீர்திருத்தம் மேலே கூறிய மூன்றா வது வகுப்பைச்சேர்ந்தது. ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டு மென்று கூறுவது சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமாக நடக்க வேண்டுமென்று தூண்டுவதாகும். முதல் இரண்டு சீர்தி ருத்தங்களும் அவ்வளவு கஷ்டமானவை அல்ல. ஆனால் மூன்றாவது முறைச் சீர்திருத்தம் மஹா கஷ்டமான தாகும். சமூக அமைப்பு மஹா புனிதமானதென்று ஹிந்துக்கள் மதிக்கிறார்கள். ஜாதி தெய்வீகமானதென் றும் ஹிந்துக்கள் நம்புகிறார்கள். எனவே ஜாதியோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் புனிதத்தையும் தெய்வீகத்தை யும் முதன் முதலில் நீங்கள் அகற்றவேண்டும். அதாவது ஜாதிக்கு வேத சாஸ்திர ஆதாரங்கள் இல்லையென்று நீங்கள் நிரூபிக்கவேண்டும்.

ஒரு லக்ஷயத்தை அறிந்துகொள்வதைப்பார்க்கிலும் அந்த லக்ஷயத்தை அடைவதற்குள்ள வழிகளையும் முறைகளையும் அறிவதே மிகவும் முக்கியமானதாகையி னால் ஜாதியை ஒழிக்கும் மார்க்கங்களையும் முறை களையும் நான் முக்கியமாக வற்புறுத்திப் பேசுகிறேன். வழிகளையும் முறைகளையும் நீங்கள் சரியாக அறிந்து கொள்ளாவிட்டால் உங்கள் முயற்சிகள் எல்லாம் வீணா வது நிச்சயம். என் ஆராய்ச்சியும் அதனால் நான் கண்ட முடிவும் சரியாக இருக்கும் பட்சத்தில் உங்கள் முன் நிற்கும் வேலை மலையளவு பெரிதாக இருக்கிறது. அந்த

வேலையைச் செய்து முடிக்க உங்களால் ஆகுமா, ஆகாதா என்பதை உங்களால் தான் கூறமுடியும்.

உங்கள் முன் நிற்கும் வேலை மிக அசாத்தியமானதென்பதே என் சொந்த அபிப்பிராயம். நான் இவ்வாறு கூறக்காரணம் என்ன என ஒருகால் நீங்கள் கேட்கக் கூடும். நான் அவ்வாறு எண்ணுவதற்கு ஆதாரமாகவுள்ள பல காரணங்களில் சிலவற்றை மட்டும் நான் இங்கே விளக்கிக்கூறுகிறேன். சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்கு பிராமணர்கள் பரம சத்துருக்களாக இருப்பது முதற்காரணம். அரசியல் சீர்திருத்தத் துறையிலும் சில பொருளாதாரச் சீர்திருத்தத் துறைகளிலும் பிராமணர்களே முன்னிலையில் நிற்கிறார்கள். ஆனால் ஜாதியை ஒழிப்பதற்காகத் தோன்றியுள்ள இயக்கங்களில் அவர்கள் முக்கியமாகப் பங்கு கொள்வதே இல்லை. எதிர்காலத்திலாவது அவர்கள் முக்கியபங்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புவதற்காவது இடமிருக்கிறதா? அதுவுமில்லை, ஏன் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். சமூகச் சீர்திருத்தத்துக்கு பிராமணர்கள் முட்டுக்கட்டையாக இருக்க மாட்டார்கள் என்றுகூட நீங்கள் கூறலாம். ஹிந்து சமூகத்துக்கு ஜாதி ஒரு களங்கமாயிருப்பதை பிராமணர்கள் அறிவார்கள் என்றும் அறிவாளிகளான பிராமணர்கள் ஜாதியினால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகளைச் சகித்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் நீங்கள் சொல்லலாம். பிராமணர்களுக்குள் லௌகிக பிராமணர்களும் வைதீக பிராமணர்களும் இருக்கிறார்கள் என்றும் வைதீக பிராமணர்கள் ஜாதியொழிப்பை ஆதரிக்காவிட்டாலும் லௌகிக பிராமணர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்றும் நீங்கள் தெரிவிக்கலாம். வெளிப்பார்வைக்கு

நீங்கள் கூறுவனவெல்லாம் சரியானவைகளாகவே தோன்றுகின்றன. ஆனால் ஜாதி ஒழிந்தால் பிராமண சமூகத்துக்குப் பேராபத்து உண்டாகுமென்பதை அனேகர் உணர்வதில்லை. எனவே பிராமண சமூகத்தின் சக்தியையும் செல்வாக்கையும் ஒழிக்கக் கூடிய ஜாதி ஒழிப்பு இயக்கத்தை பிராமணர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? பிராமணர்களை லௌகீக பிராமணர்கள் என்றும் வைதீக பிராமணர்கள் என்றும் இரு பிரிவாகப்பிரிப்பதும் லௌகீக பிராமணர்கள் முற்போக்காளராயிருப்பார்கள் என நம்புவதும் முட்டாள்தனமாகும். இருசாராரும் ஒரே கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. அவர்கள் இருவரும் ஒரு உடம்பின் இரு கைகளாயிருக்கிறார்கள். எனவே ஒரு கையைக்காப்பாற்ற மற்றக்கை போராடத்தான் செய்யும். "இங்கிலீஷ் அரசியல் அமைப்பு" என்ற நூலில் புரோபசர் டிசே என்பார் கூறியுள்ள ஒரு அபிப்பிராயத்தை இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் பார்வைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர் கூறியிருப்பதாவது:— 'ஒரு அரசன் அல்லது ஒரு பார்லிமெண்டின் அதிகாரத்துக்கு இரண்டுவிதமான கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று புறச்சார்புடையது; மற்றொன்று அகச்சார்புடையது. பிரஜைகள் அனைவருமோ அல்லது பெரும்பாலாரோ அரசன் அல்லது பார்லிமெண்டு வெளியிடும் கட்டளைகளை மீறுவார்களா, அல்லது எதிர்ப்பார்களா என்பதில் புறச்சார்பான கட்டுப்பாடு அடங்கியிருக்கிறது. இரண்டாவதான அகக்கட்டுப்பாடு அரசன் அல்லது பார்லிமெண்டின் குணத்தைப் பொறுத்தது. ஒரு யதேச்சாதிகாரி தன் இஷ்டப்படியே அரசு நடத்துவான். அவனது இஷ்டம் சுற்றுச்சார்புகளையும் வாழ்க்கை

முறையையும் தழுவியதாக இருக்கும். ஒரு சுல்த்தானுக்கு அவன் விரும்பினாலும் முஸ்லீம் உலகமதத்தை மாற்ற முடியாது. அவன் அப்படிச் செய்தால் இஸ்லாம் மதத்தலைவனே இஸ்லாம் மதத்தை ஒழித்துவிட்டதாக ஏற்படும். எனவே அது அசம்பாவிதமானது. இவ்விஷயத்தில் புறக்கட்டுப்பாடும் அகக்கட்டுப்பாடும் அநேகமாக சமநிலையில் இருக்கிறது. இந்தச்சீர்திருத்தத்தை ஏன் போப் அமலில் கொண்டுவரவில்லை, அந்தச் சீர்திருத்தத்தை ஏன் அவர் அமலில் கொண்டுவரவில்லை என்றெல்லாம் பலர் முட்டாள் தனமாகக் கேட்கிறார்கள். இதற்கு விடையென்னவெனில் புரட்சி மனப்பான்மையுடையான் போப் ஆகவே மாட்டான். போப் ஆகும் மனிதன் புரட்சி செய்ய விரும்பவும் மாட்டான்'' இந்த அபிப்பிராயங்கள் இந்திய பிராமணர்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்குமென்றே நம்புகிறேன். போப் ஆகிறவன் புரட்சி செய்ய விரும்பமாட்டான் என்றால் பிராமணனாகப் பிறந்தவனும் புரட்சி செய்ய விரும்பமாட்டான் என்பது நிச்சயம். பிராமணனாகப் பிறந்தவன் சமூகப் புரட்சிக்காரனாயிருப்பான் என்று எதிர்ப்பது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தோழர் லெஸ்லீஸ்டிபன் கூறியது போல, நீலக்கண் உடைய குழந்தைகளையெல்லாம் கொன்றுவிட வேண்டுமென்று பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டு சட்டமியற்றும் என எதிர்ப்பதற்கே ஒப்பாகும்.

ஜாதி ஒழிப்பு இயக்கத்துக்குத் தலைமை வகிக்க பிராமணர்கள் முன் வருவார்களா, மாட்டார்களா என்பது அவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினையல்லவென ஒரு கால் நீங்கள் சொல்லக்கூடும். இவ்வாறு கூறுவோர் ஒரு சமூகத்திலுள்ள அறிவாளிகளுக்கு அந்த சமூகத்தில்

எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்க முடியுமென்பதை அறியா தவர்களேயாவர். ஒரு நாட்டின் சரித்திரத்தை உருப் படுத்துவது அந் நாட்டுப் பெரியார்களே என்ற தத்து வத்தை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டாலும் சரி, கொள்ளா விட்டாலும் சரி. அறிவாளிகள் மிகுந்த ஒரு சமூகம் ஒரு நாட்டை ஆளாவிட்டாலும் மிக்க செல்வாக்குடைய தாக இருக்குமென்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டுதானாக வேண்டும். பின்னால் நேரப்போகும் காரியங்களை முன் னால் அறியக்கூடிய சக்தி அறிவாளிகளடங்கிய சமூகத் துக்கே உண்டு; தேச மக்களுக்கே நேர்வழி காட்டித் தலைமை வகித்து நடத்தவேண்டியதும் அந்த சமூகமே. எந்த தேசத்திலும் பாமர மக்கள் சுயமாகச் சிந்திப்பது மில்லை; செயலாற்றுவதுமில்லை. அறிவாளிகளைப்பின் பற்றியே பாமர மக்கள் செயலாற்றுகிறார்கள். ஒரு தேசத்தின் க்ஷேமம் அந்த தேசத் தின் அறிவாளிகள் போக்கைப் பொறுத்திருக்கிற தென்பது கேவலம் புனைந்துரையல்ல. அறிவாளர்கள் நேர்மையுடையவர்களாயும், சுதந்தரர்களாயும், நம்பிக் கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாயும் இருந்தால் ஆபத்துக் காலத்தில் தேச மக்களுக்கு அவர்கள் நல்வழி காட்டு வார்கள். அறிவுமட்டும் அவ்வளவு முக்கியமல்லவென்று சிலர் சொல்லக்கூடும். அறிவானது ஒழுக்கம் அல்லது நற்குணத்துக்கு ஒரு கருவியேயாகும். எனவே அவன வன் நோக்கத்துக்கு அநுகுணமாகவே ஒவ்வொருவனும் தன் அறிவைப் பயன் படுத்துவான். அறிவாளி நல்லவ னாயும் இருக்கலாம்; தீயவனாயுமிருக்கலாம். அதுபோ லவே அறிவாளிகளடங்கிய ஒரு சமூகம், தப்பு வழியில்

F—7.

செல்கிறவர்களுக்கு கைகொடுத்து உதவும் தப்பான லக்ஷ யங்களையுடைய ஒரு சமூகமாகவும் இருக்கலாம்; அல்லது குறுகிய நோக்கமுடைய சுயநலக்காரர்களாகவும் இருக்கலாம். இந்தியாவிலே அறிவாளிகள் எல்லாம் பிராமணராயிருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் வருந்தலாம். அறிவாளிகளும் பிராமணர்களும் ஒரே பொருளை குறிக்கும் இருவராயிருப்பதைப் பற்றியும் நீங்கள் சங்கடப் படலாம். அறிவாளிகள் எல்லாம் பிராமணர்களாயிருப் பதையும் அவர்கள் தேச க்ஷேமத்தை முக்கியமாகக் கருதாமல் ஜாதி க்ஷேமத்தை முக்கியமாகக் கருதி உழைப்பதையும் பார்த்து நீங்கள் மனம் வருந்தலாம். இவையெல்லாம் வருந்தக்கூடியவைகள்தான். எனினும் ஹிந்துக்களில் பிராமணர்களே அறிவாளிகளாயிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது. பிராமண சமூகம் அறிவாளிகள் நிறைந்த சமூகமாகமட்டும் இருக்கவில்லை; ஹிந்துக்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட சமூகமாகவும் இருந்து வருகிறது. பிராமணர்களே பூதேவர்கள் என ஹிந்துக்களுக்குப் போதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்துக்களுக்கு பிராமணர்களே குரு ஸ்தானம் வகிக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. "பேரில்லாத அந்த தர்மங்கள் எப்படியாகுமெனில், யோக்கியர்களான பிராமணர்கள் சொல்லுவனவெல்லாம் சந்தேகமில்லாத தர்மங்களே" என மனு கூறியிருக்கிறார்.

எனவே மற்ற சமூகங்களை அடக்கியாளும் ஒரு சமூகம் ஜாதியொழிப்பு இயக்கத்துக்கு எதிரிடையாக இருந்தால் அந்த இயக்கம் வெற்றியடையும் என்று எதிர்பார்க்கமுடியுமா?

உங்கள் முயற்சி அசாத்தியமானது என்று கூறுவதற்கு இரண்டாவது காரணம் என்னவெனில் விளக்குகிறேன். ஜாதி ஏற்பாடு இரண்டு வேலைகளைச் செய்கிறது. முதலில் மக்களை அது பல வகுப்புகளாகப் பிரிக்கிறது. இரண்டாவது அவ்வாறு பிரித்த வகுப்புகளை ஒன்றுக்குமேல் ஒன்றாகவைத்து உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பும் தன் உயரிய நிலையைப்பற்றிப் பெருமை பாராட்டிக்கொள்ளுகிறது. சில வகுப்புகளுக்கு மேலான நிலைமையில் தானிருப்பதைப்பற்றி ஒவ்வொரு வகுப்பும் பெருமையடித்துக்கொள்ளுகிறது. உயர்வு தாழ்வுக்கு அறிகுறியாக அஷ்டாதிகாரங்கள், சம்ஸ்காரங்கள் என்னும் பெயரால் சில சமூக--மத உரிமைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு ஜாதி எவ்வளவுக்கு உயர்வானதாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அந்த உரிமைகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஒரு ஜாதி எவ்வளவுக்கு கிழானதாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அந்த உரிமைகளும் குறைவாக இருக்கின்றன. எனவே இந்த உயர்வு தாழ்வு காரணத்தினால் ஜாதி ஏற்பாட்டை ஒழிக்க மக்களை ஒன்று சேர்ப்பது முடியாத காரியமாய் இருக்கிறது. எந்த ஜாதியாவது தனக்கு உயர்வான ஜாதியோடு கலப்பு மணம் செய்யவோ சமபந்தி போஜனம் செய்யவோ விரும்பினால் அது விஷமத்தனமான யோசனையென்று தடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு விஷமம் செய்து வருவது பிராமணர்களே. ஏனெனில் சமபந்தி போஜனமும், கலப்பு மணமும் அனுமதிக்கப்பட்டால் தாமும் தமக்குக் கீழுள்ள ஜாதியாருடன் கலப்பு மணம் செய்யவும், சம்பந்தி போஜனம் நடத்தவும் நேருமே என பிராமணர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். எல்லோரும் ஜாதி ஏற்

பாட்டுக்கு அடிமைகளாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அடிமைகள் எல்லாம் துன்பங்களை அனுபவிக்கும் விஷயத்தில் மட்டும் சமமான நிலையில் இல்லை. பொருளாதாரப் புரட்சி செய்ய பாமர மக்களைத் தூண்டியபோது காரல் மார்க்ஸ் என்பவர் "புரட்சியில் சேர்வதினால் நீங்கள் எதையும் இழ்ந்துவிடமாட்டீர்கள். நீங்கள் இழக்கக்கூடியதெல்லாம் உங்கள் அடிமை விலங்கே" என பாமர ஜனங்களைப் பார்த்துக் கூறினார். ஆனால் வெகு தந்திரமாக ஜாதிகள் வகுக்கப்பட்டிருப்பதினால், பாமர மக்களைப் பார்த்து காரல் மார்க்ஸ் கூறியதுபோல ஹிந்துப் பாமர மக்களைப் பார்த்து உங்களுக்குக் கூறமுடியாது. ஜாதி ஒழிந்தால் சில ஜாதிகள் மற்ற ஜாதிகளைவிட அதிகப்படியான உரிமைகளையும் பாத்தியதைகளையும் இழக்கவேண்டியதாக வரும். எனவே ஜாதிக்கோட்டையைத்தகர்க்க மக்களையெல்லாம் உங்களால் ஒன்றாகத்திரட்டமுடியாது.

XXII.

ஜாதி பகுத்தறிவுக்கு முரணானது, எனவே ஜாதியை ஒழிக்கவேண்டும் என ஹிந்துக்களிடம் வற்புறுத்த உங்களால் முடியுமா? இந்தக் கேள்வி வேறொரு கேள்விக்கு இடந் தருகிறது. தன் பகுத்தறிவுப்படி நடக்க ஒரு ஹிந்துவுக்கு சுதந்தரம் உண்டா? ஹிந்துவின் ஒழுக்கத்து மனு மூன்று சாதனங்களை வற்புறுத்தியிருக்கின்றார். அதாவது:-

"வேதம்: ஸ்மிருதி: சதாசார: ஸ்வஸ்ய தப்ரியம் ஆத்மன:" இந்த ஸ்லோகத்துக்கு "தன்னுடைய ஆத்மாவுக்

கும் மனதுக்கும் வேதம், ஸ்மிருதி சதா பரம்பரியமான வைகள்'' என்பது பொருள்.

இதே விதமாக பாரதத்திலும் வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:- "எந்தப் பிராமணன் தர்க்க சாஸ்திர பலத்தைக்கொண்டு உன்னுடைய (வேதத்தின்) மூலத்தில் அவமதிப்புக்கொள்ளுகிறானோ அப்பேர்பட்ட வேத நிந்தகன் சாதுக்களால் நாஸ்திகன் என்று பஹிஷ் கரிக்கப்படுகிறான்.'' என விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதிப்படி வேதங்களையும், ஸ்மிருதிகளையும் பகுத்தறிவுப்படி ஆராய்ச்சி செய்வது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேத மூலங்களுக்குப் பகுத்தறிவுக்கொத்த பொருள் கூறுவது நாஸ்திகம் என்று கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத்தண்டனை சமூகப்ருஷ்டமே. எனவே வேதங்களையோ ஸ்மிருதிகளையோ ஆதாரமாகக் கொண்ட எதையும் பகுத்தறிவுப்படி ஆராய்ச்சி செய்யவே கூடாது. வேதங்களுக்கும் ஸ்மிருதிகளுக்கும் முரண்படுகிற விஷயங்களிலும் கூட பகுத்தறிவுப்படி முடிவு செய்யக்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஸ்ருதிகளுக்குள் அபிப்பிராயபேதமுண்டானால் இரண்டும் சரியென்றே மதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றைப் பின்பற்றலாம். அவ்விரண்டிலும் எது சரியானது என்று ஆராயவேகூடாது. இதை மனு பலமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

ஸ்ருதிக்கும் ஸ்மிருதிக்கும் அபிப்பிராயபேதமுண்டானால் ஸ்ருதி அபிப்பிராயங்களையே பின்பற்றவேண்டும். இங்குங்கூட இரண்டிலும் எது சரியென அறிய பகுத்தறிவை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

ஆகவே எந்த விஷயத்திலும் ஸ்ருதிகளையும், ஸ்மிருதிகளையும் ஹிந்து மீறவேகூடாது. ஸ்ருதி, ஸ்மிருதிகளின்படியே அவன் நடக்கவேண்டும். ஜாதி அல்லது வருணம், வேத, ஸ்ருதி ஆதாரம்பெற்றது. எனவே பகுத்தறிவுப்படி அந்த ஆராய்ச்சி செய்யவேகூடாது. அவ்வாறு ஆராய்ச்சி செய்ய வேத சாஸ்திரங்கள் ஹிந்துக்களுக்கு சந்தர்ப்பமளிக்கவுமில்லை. ரயில் பிரயாணத்தின்போதும், கப்பல்பிரயாணத்தின்போதும் ஜாதியாச்சாரங்களை மீறும் ஆயிரக்கணக்கான ஹிந்துக்கள் மற்ற காலங்களில் வித்தியாசங்களைக் கண்டிப்பாய் அனுஷ்டித்து வருவது ஹிந்துக்களல்லாதாருக்கு வியப்பையளிக்கக் கூடும். இதனால் மனிதனுடைய பகுத்தறிவுக்கும் கூட விலங்கு பூட்டப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். மனித வாழ்க்கை பொதுவாக வழக்கத்தைத் தழுவியது; ஆராய்ச்சி செய்து உருவாக்கப்பட்டதல்ல. சரியா, தப்பா என்று ஆராய்ச்சி செய்து எவரும் எதையும் நம்பவில்லை. நெருக்கடி ஏற்படும்போதுதான் தப்பா, சரியா என்ற உணர்ச்சி உண்டாகிறது. ரயில்வே பிரயாணமும் கப்பல் பிரயாணமும் பொதுவாக ஒரு ஹிந்துவின் வாழ்நாளில் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணும் தருணங்கள். எனவே அக்காலங்களில், ஜாதியாச்சாரங்களை எப்பொழுதும் பின்பற்றமுடியாதானால் ஜாதி எதற்காக என்ற கேள்வியை அவன் இயல்பாகக் கேட்டு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் அவன் அப்படி செய்வதில்லை. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஜாதியாச்சாரங்களை மீறிவிட்டு அடுத்த நிமிஷத்தில் ஜாதியாச்சாரங்களைப்பின்பற்றத் தொடங்குகிறான். இதற்குக் காரணம், சாத்தியமான வரை ஜாதியாச்சாரங்

களைப்பின்பற்றலாமென்றும் ஜாதியாச்சாரங்களைமீறும்படி நேர்ந்தால் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளலாமென்றும் சாஸ்திரங்களில் விதி இருப்பதே ஆகும். பிராயச்சித்தக் கோட்பாடு இருப்பதினால் ஜாதி ஏற்பாட்டுக்கு தடையே ஏற்படுவதில்லை. மக்களும் ஜாதியாச்சாரங்கள் நியாயமா அல்லவா என்று சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை; சிந்தித்துப்பார்க்கத் தேவையுமில்லை.

ஜாதியையும் தீண்டாமையையும் ஒழிக்க எத்தனையோ பேர் முயன்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ராமானுஜர், கபிலர்முதலியவர்கள் முக்கியமானவர்கள். அந்தச் சீர்திருத்தக்காரரைப் பின்பற்றும்படி ஹிந்துக்களைக் கேட்க உங்களால் முடியுமா? ஸ்ருதி ஸ்மிருதிகளுடன் சதாச்சாரத்தையும் ஒரு பிரமாணமாக மனு வற்புறுத்தியிருப்பது மெய்யே. வாஸ்வதத்தில் சாஸ்திரங்களை விட சதாச்சாரங்களுக்கே அதிக மதிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கொள்கைப்படி ஒரு சதாச்சாரம் தர்மமானதா, அதர்மமானதா என்று ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். ஆனால் சதாச்சாரம் என்றால் நல்லொழுக்கம், நற்கருமம் எனச் சில நினைக்கக்கூடும். ஆனால் மனு தர்மப்படி சதாச்சாரம் என்பது நல்லொழுக்கமோ, நற்கருமமோ அல்ல; நல்லதானாலுஞ்சரி கெட்டதானாலுஞ்சரி, புராதன வழக்கமே சதாச்சாரம். மனு கூறுவதாவது:-

"யஸ்மின்தேசேய ஆசார:- பாரம்பரிய க்ரமாகத:- வர்ணானாம் சிலசர்வேஷும்ச:- சதாசார உச்சயதே." அதாவது:- எங்கெந்த தேசத்தில் எங்கெந்த ஆச்சாரமானது பாரம்பர்யமாக (தலைமுறை தத்துவமாக) அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகிறதோ அவை எல்லா வர்ணங்

களுக்கும் சதாச்சாரம் என்று சொல்லப்படும். சதாச்சாரம் என்றால் நற்கருமங்கள் அல்லது நல்லவர்களின் செயல்கள் என மக்கள் பொருள் கொண்டு நல்லவர்கள் செயல்களை அவர்கள் பின்பற்றத் தொடங்குவார்கள் என எண்ணிப்பயந்தோ என்னவோ, ஸ்ருதி, ஸ்மிருதி, சதாச்சாரங்களுக்கு முரணாக தெய்வக் கட்டளைகளையும் கூட பின்பற்றக் கூடாதென்று ஹிந்துக்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இது அசம்பாவிதமாகவும் பைத்தியகாரத்தனமாகவும் தோன்றலாம். எனினும் தேவர்கள் சொல்வதை மனிதர்கள் செய்யக்கூடாதென்று சாஸ்திரங்கள் ஹிந்துக்களுக்கு உபதேசம் செய்கின்றன. சீர்திருத்தக்காரர்களுக்கு முக்கியமான ஆயுதங்கள் பகுத்தறிவும் ஒழுக்கமுமே. ஆனால் அந்த இரண்டு ஆயுதங்களையும் அவன் உபயோகியாமல் தடுப்பது அவனை நிராயுபாணி ஆக்குவதாகும். ஜாதி பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமானதா என்று ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாதென்று ஹிந்துக்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கையில் நீங்கள் எப்படி ஜாதியை ஒழிக்கப்போகிறீர்கள். ஜாதியைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கோட்டையோ தகர்க்கமுடியாது. பகுத்தறிவு ஒழுக்கம் முதலியவைகளினால் அழிக்கமுடியாத பொருளினால் அந்தக்கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கோட்டையை அறிவாளிகளென மதிக்கப்படும் பிராமணர்கள் காவல்புரிந்து பாதுகாத்து வருகிறார்கள். பிராமணர்களே ஹிந்துக்களின் இயற்கையான தலைவர்கள். அந்தப்பிராமணர்கள் கூலிக்கு மாரடிக்கும் போர்வீரர்களுமல்ல. தம் தாய் நாடான ஜாதியை எப்படியாவது காப்பாற்றவேண்டுமென்ற துணிசலுடையவர்கள். இந்நிலையில் உங்களுக்கு ஜாதியைச்

ஒழிக்கமுடியாது. ஜாதியை ஒழிப்பது அசாத்தியமான தென நான் கூறுவதின் உட்பொருள் இப்பொழுதாவது உங்களுக்கு விளங்குகிறதா? அந்தக் கோட்டையில் ஒரு சிறு பிளவையுண்டுபண்ணவேண்டுமானாலுங்கூட வெகு காலம்பிடிக்கும். அவ்வாறு ஒரு பிளவையுண்டுபண்ண வெகுகாலம் பிடித்தாலும் சரி, அல்லது சீக்கிரம் உண்டுபண்ணமுடியுமானாலும் சரி. பகுத்தறிவுக்கோ, ஒழுக்கத்துக்கோ, மதிப்புக்கொடுக்காத வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் ஒழித்தால்தான் ஜாதிக்கோட்டையை அழிக்க முடியுமென்பதை நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. ஸ்ருதி ஸ்மிருதி மதங்களை நீங்கள் முதலில் ஒழிக்கவேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமல் ஜாதியை அழிக்கவே முடியாது. இதுவே என் முடிவான அபிப்பிராயம்.

XXIII.

மதங்கள் ஒழியவேண்டும் என நான் கூறுவதின் பொருளைச் சிலர் அறியாதிருக்கலாம்; சிலருக்கு நான் அவ்வாறு கூறுவது வெறுப்பாக இருக்கலாம்; சிலருக்கு அது ஒரு புரட்சிகரமான அபிப்பிராயமாகத் தோன்றலாம். எனவே என் நிலைமையை நன்கு விளக்கிக்கூறிவிடுகிறேன். கொள்கைகளுக்கும், விதிகளுக்கும் நீங்கள் வேற்றுமை கற்பிக்கிறீர்களா. இல்லையா என்பதை நானறியேன். ஆனால் நான் வேற்றுமை கற்பிக்கிறேன். கொள்கைக்கும் விதிக்கும் பெருத்த வித்தியாசமுண்டு. அது சாமான்ய வித்தியாசமுமல்ல; உண்மையான முக்கியமான வித்தியாசம். விதிகள் அனுபவத்தையொட்டியவை; ஒரு திட்டப்படி காரியங்களைச் செய்வது. கொள்கைகளோ அறிவைப் பொருத்தவை; அவை விஷயங்களை

ஆராய்ந்து நிதானம் செய்ய உதவி புரியக்கூடியவை. ஒருவன் ஒரு காரியத்தை எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று விதிகள் விளக்கிக் கூறுகின்றன. கொள்கையோ, அக் காரியத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட மாதிரியில்தான் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவில்லை. எதைச் செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்யவேண்டும் என விதி கூறுகிறது. ஒருவனது விருப்பங்களுக்கும், நோக்கங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை நிர்ணயம் செய்ய கொள்கை ஒரு வழி காட்டுகிறது; ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்கும் போது ஒருவன் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியதை எடுத்துக் காட்டி கொள்கை உதவி புரிகிறது. எனவே விதிகளையும், கொள்கைகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு செய்யப்பட்ட காரியங்களின் பலாபலன்களிலும் அளவிலும் வித்தியாசமாயிருக்கின்றன. ஒரு விதிப்படி நல்லதாக மதிக்கப்படுவதை செய்வதற்கும் ஒரு கொள்கையைத் தழுவிச் செய்யப்படும் நற்காரியங்களுக்கும் பரஸ்பரம் வித்தியாசமுண்டு. கொள்கை தவறாக இருக்கலாம்; ஆனாலும் ஒருவன் செய்யும் செயல் அவன் தன் பூரண அறிவோடு செய்தது. எனவே அதன் பலாபலன்களுக்கு அவனே ஜவாப்தாரி. விதி சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் அவ்விதிப்படி செய்யப்படும் காரியமோ தற்செயலானது; விதிப்படி காரியம் செய்பவன் தன் சொந்த அபிப்பிராயப்படி செய்யவில்லை. மத சம்பந்தமான ஒரு செயல் சரியில்லாதிருக்கலாம். எனினும் அதைச் செய்பவன் அச்செயலுக்குப் பொறுப்பாளியே. மேலும் அச்செயலுக்கு அவனைப்பொறுப்பாளியாக்கவேண்டுமானால் மதம் கொள்கைகளை மட்டும் தழுவியதாக இருக்கவேண்டும்; கேவலம் விதிகளைத்தழுவியதாக இருத்தல்கூடாது. மதம் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதாகும்போது அதன்

மகிமையே அழிந்துவருகிறது. ஏனெனில் விதிகளுக்கு கட்டுப்பட்ட மதம் பொறுப்பற்றதாகிவிடுகிறது. ஒருவனது செயலுக்கு அவன் பொறுப்பாளியென வற்புறுத்துவதே உண்மையான மதத்தின் நோக்கம். ஆனால் ஹிந்து மதம் எத்தகையது? அது கொள்கைகளால் ஆயதா? விதிகளால் ஆயதா? சமூக அரசியல் சுகாதார சம்பந்தமாகவும் வேள்விகள் சம்பந்தமாகவும் பலதிறப்பட்டுள்ள விதிகளின் தொகுதிகளே வேதங்களையும், ஸ்மிருதிகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட ஹிந்து மதம். ஹிந்துக்களால் மதம் எனக் கூறப்படுவது ஒரு கூட்டம் விதிவிலக்குகளே. எல்லா தேசங்களுக்கும் எல்லா ஜாதிகளுக்கும் எக்காலத்திலும் உபயோகப்படக்கூடிய மெய்யான பொதுக் கொள்கைகள், ஆத்மீகக் கொள்கைகள் ஹிந்து மதத்தில் இல்லவே இல்லை. ஒருகால் அற்ப சொற்பமாக இருந்தாலும் ஹிந்துக்களின் வாழ்வில் அது நடைமுறையில் காணப்படவில்லை. தர்மம் என்னும் பதம் வேதங்களிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கும் மாதிரியையும் அதற்கு பாஷியக்காரர் கூறியிருக்கும் பொருள்களையும் ஊன்றி கவனித்தால் அது விதிவிலக்குகளையே முக்கியமாகக் குறிக்கிறது. சமய விதிகள், சமய சடங்குகள் என்னும் பொருளிலேயே தர்மம் என்ற பதம் வேதங்களில் பிரயோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜெயமுனியின் பூர்வமீமாம்சையில் வேத விதிகளால் வற்புறுத்தப்படும் லக்ஷயம் தர்மம் என விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுருங்கக்கூறின் சட்டம் அல்லது சட்டமாகக் கருதப்படும் ஒழுக்கங்களையே ஹிந்துக்கள் மதம் எனக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்த விசேஷச் சட்டங்களை நான் மதம் என மதிக்கவில்லை. இந்தச்சட்டங்களை மக்கள் மதமென

மதிப்பதினால் ஒழுக்கமான சுதந்தர ஜீவிதம் நடத்த மக்களுக்கு சக்தியில்லாது போய்விட்டது; சட்டதிட்டங்களுக்குக்கட்டுப்பட்ட ஒரு அடிமைவாழ்க்கை நடத்த அந்த மதம் மக்களைத் தூண்டுகிறது. லக்ஷயங்களை மதிக்கும் குணம் அந்த மதத்தினால் விருத்தியடையாது; சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவே அது கட்டாயப்படுத்துகிறது. அதனால் ஏற்படும் முக்கிய தீமை என்னவெனில் இறந்த காலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும் எதிர் காலத்துக்கும் அது ஆதாரமாகும். ஆனால் அந்தச்சட்டங்கள் ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருப்பதினால் நியாயமானதாயும் இருக்கவில்லை; தலைமுறை தலைமுறையாக அவ்வி களுக்குமக்கள் கட்டுப்பட்டு நட்க்க வேண்டுமென்று வ புறுத்தப்பட்டிருப்பதினால் அந்த அநீதிக்கு அழி ஏற்பட முடியாமலும் இருக்கிறது. தர்ம சாஸ்திரக்கா ரால் அவை வகுக்கப்பட்டதாகக் கூறுவது மட்டும் அதன் குறைபாடல்ல; அவைகளே முடிவானவை; அவைகளுக்கு மாற்றமே கிடையாதென மதிக்கப்பட்டிருப்பதே அதன் பெரிய குறைபாடு. ஒருவனது நிலைமைக்கும் பலதிறப்பட்ட பல காலத்திய மக்களின் நிலைமைக்கும் தக்கபடியேமக்களுக்குஇன்பம் அனுபவிக்கமுடியும் எனக் கூறப்பட்டிருப்பதால் அவைகள் சாஸ்வதமான தர்மங்கள் என்றோ சட்டங்கள் என்றோ மக்கள் எவ்வாறு கொள்ளமுடியும்? மக்கள் அவ்வாறு மதித்தால் அவர்களுக்கு முன்னேறமுடியுமா? எனவே அப்பேர்ப்பட்ட மதம் ஒழிய வேண்டியது தான். அதை ஒழிப்பதற்காகச் செய்யப்படும் காரியங்கள் மத விரோதமானவைகளாக ஆகமாட்டா. சட்டங்களை மதமாக மதிக்கும் சூழ்ச்சியை நீங்கள் வெளிச்சமாக்க வேண்டும். இதுவே நீங்கள் செய்ய வேண்டிய

முக்கியமான முதல்வேலை. மக்களின் தப்பெண்ணங்களை ஒழித்து அவர்கள் மதமாக மதிப்பது உண்மையில் ஒரு மதமல்லவென்றும், விதிவிலக்குச்சட்டங்களே என்றும் அவர்கள் உணரும்படி செய்துவிட்டால், மதத்தை ஒழிப்பதற்குத் தேவையான வசதி உங்களுக்கு ஏற்படும். அவர்கள் அதை மதம் என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் வரை மாற்றம் ஏற்படவே செய்யாது. ஏனெனில் மாற்றம் என்ற கருத்து மதத்துக்குப் புறம்பானது. ஆனால் சட்டமோ மாற்றமடையக்கூடியது. எனவே ஹிந்து மதம் சட்டமே என மக்கள் உணர்ந்துவிட்டால் அதை மாற்ற தயாராக இருப்பார்கள்; மாற்றப்பட்ட சட்டங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கமாட்டார்கள்.

XXIV.

விதி விலக்குகளை மதமாகக்கொள்வதை நான் கண்டிக்கிறேனாயினும், மதத்துக்கே தேவையில்லையென்று கூறுவதாக எவரும் தப்பர்த்தம் பண்ணக்கூடாது. பர்க்கு விளக்கிக் கூறியிருக்கும் மதத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். அவர் வற்புறுத்தியிருக்கும் மதம் பின்வருமாறு:-

"உத்தமமான சமூக அமைப்புக்கு உண்மையான மதமே அடிப்படை; மெய்யான சிவில் அரசாங்கத்திற்கும் மதமே அடிப்படை; அரசாங்க சட்டங்களுக்கும், அதிகாரங்களுக்கும் அவைகளின் திறமையான நிர்வாகத்துக்கும் மதமே ஊற்றுக் கண்ணாயிருக்கிறது."

அதனாலேயே விதி விலக்குகளாலாய பழைய மதங்கள் ஒழியவேண்டுமென நான் கூறுகிறேன். அந்த மதங்களின் ஸ்தானத்தை கொள்கையினாலாய உண்மை மதம் கைப்பற்றவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அப்பேர்ப்

பட்ட ஒரு மதத்துக்கே உண்மை மதம் எனப்பெருமை பாராட்டிக்கொள்ள முடியும். மதம் இன்றியமையாதது என நான் பூரணமாக நம்புவதினால் உண்மை மதத்தைப் பற்றி நான் கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களை விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன். அவை பின் வருமாறு:-

(1) ஹிந்துக்களுக்கெல்லாம் பொதுவானதும் எல்லா ஹிந்துக்களும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதுமான ஒரு வேதம் ஹிந்துக்களுக்கு இருக்கவேண்டும். இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் தற்பொழுது புனிதமாக மதிக்கப்படும் வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும், ஸ்ருதிகளும், ஸ்மிருதிகளும் ஒழியவேண்டும். அவைகளைப் பிரசாரம் செய்வது கிரிமினல் குற்றமாக மதிக்கப்படவேண்டும். (2) புரோகிதர்கள் ஒழியவேண்டும். ஆனால் இது சாத்தியமல்ல. எனவே புரோகிதம் பரம்பரைத் தொழிலாக இராமலாவது இருக்கவேண்டும். ஹிந்துக்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கெல்லாம் புரோகிதனாக உரிமை இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் ஏற்படுத்திய ஒரு பரீக்ஷையில் தேறி சர்க்கார் அனுமதி பெறாமல் ஒருவரும் புரோகிதராகக்கூடாதென்று சட்டமியற்றவேண்டும். (3) சன்னது பெறாத புரோகிதன் நடத்தும் சடங்குகளெல்லாம் செல்லுபடியாகாதவை என்று சட்டம் இயற்றவேண்டும். சன்னது பெறாமல் புரோகிதம் செய்கிறவனுக்கு கிரிமினல் தண்டனையளிக்கவேண்டும். (4) சிவில் ஊழியர்களைப்போல புரோகிதனும் ஒரு சர்க்கார் ஊழியனாக இருக்கவேண்டும். அவனுக்கு சர்க்கார் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். ஒழுக்கம், நம்பிக்கை, கடவுள் வழிபாடு முதலிய விஷயங்களை ஏனையோரைப்போல் அவனும் சர்க்கார் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்க

வேண்டும். (5) சிவில் சர்வீஸ் ஊழியர்களின் தொகை கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதுபோல தேசத்தின் தேவைக்குப் போதுமான அளவு புரோகிதர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். இது மிகவும் தீவிரமானதென்று சிலருக்குத் தோன்றலாம். ஆனால் இதில் புரட்சிகரமாக எதுவும் இருப்பதாய் எனக்குக்குத் தோன்றவில்லை. இந்தியாவிலுள்ள எல்லாத் தொழில்களும் சட்டதிட்டங்களுக்குக்கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.- தத்தம் தொழில்களில் திறமையுடையவர்களென்று காட்டிக்கொண்டவர்கள் தான் இஞ்சினியர்களும், டாக்டர்களும், லாயர்களுமாக அவரவர்கள் தொழில் நடத்த அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தொழில் நடத்தும் காலமெல்லாம் தேச சட்டங்களுக்குக் கீழ்படிந்து நடக்கவேண்டியதைத் தவிர தொழில் ஒழுங்கு முறைகளுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் அடங்கி நடக்க வேண்டும். புரோகிதத் தொழில் மட்டுமே திறமை வேண்டாத தொழிலாக இருக்கிறது. புரோகிதத் தொழில் ஒன்றுமட்டுமே சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்படாத தொழிலாகவும் இருந்துவருகிறது. புரோகிதன் மூடனாய் இருந்தாலும் சரி, கர்ம நோயாளியாக இருந்தாலும் சரி, துர்க்குணமுடையவனாயிருந்தாலும் சரி. அவன் புரோகிதம் செய்வதை எவரும் ஆட்சேபிப்பதில்லை. ஆலய கர்ப்பக் கிரகங்களில் அவன் தாராளமாகச் செல்லலாம். பெரிய குடும்பங்களிலும் மதச்சடங்குகள் நடத்தலாம். இந்தியாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட இல்லத்தில் பிறந்தவன் மட்டுமே புரோகிதனாகலாமென்ற வழக்கு இருப்பதினாலே மேலே கூறிய திருவிளையாடல்கள் எல்லாம் தாராளமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தியப் புரோகிதர்கள் சட்டதிட்டங்களுக்குக் கட்டுப்

பட்டவர்களல்லாதிருப்பதினால் இந்த ஆபாசங்களுக்கு இதுகாறும் தடை ஏற்படவே இல்லை. நான் மேலே குறிப்பிட்டபடி சில சர்க்கார் சட்டங்கள் நிறைவேற்றி புரோகிதர்களெல்லாம் அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யப்பட்டால் தான் அவர்கள் விஷமம் செய்வதற்கும் ஏனையோரைத் தப்பு வழியில் செலுத்துவதற்கும் தடை ஏற்படும். புரோகிதர்கள் இப்பொழுதுத் தம் கடமைகளை உணர்வதில்லை;-வாஸ்தவத்தில் அவர்களுக்கு கடமைகளும் இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு சில உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் காப்பாற்றவே அவர்கள் முயல்கிறார்கள். எனவே புரோகிதச் சட்டம் ஏற்பட்டால்தான் அவர்களால் ஏற்படும் தொல்லைகள் ஒழியும். அத்தொழிலில் ஏனையோர் பிரவேசிக்கவும் ஏற்படும். பிராமணீயமும் ஜாதியும் கூட ஒழியும். பிராமணீயமே ஹிந்து மதத்தைக் கெடுத்த விஷம். பிராமணீயத்தை ஒழித்தால் தான் உங்களுக்கு ஹிந்துமதத்தைக் காப்பாற்றமுடியும். இந்த சீர்திருத்தத்துக்கு எதிர்ப்பே ஏற்படக்கூடாது. ஆரியசமாஜிகளுங் கூட இச்சீர்திருத்தத்தை ஒழிக்கவேண்டியதுதான். ஏனெனில் இந்தச்சீர்திருத்தம் ஆரியசமாஜிகளின் "குண--கர்ம"க் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

நீங்கள் விரும்பினாலும் சரி, விரும்பாவிட்டாலும் சரி. ஒரு புதுக்கொள்கையை ஆதாரமாகக்கொண்டு உங்கள் மதத்தை நீங்கள் திருத்தியமைக்கவேண்டும். அந்தக் கொள்கை சுதந்தரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஜன நாயக தத்துவம் முதலியவைகளை விளக்கக்கூடிய

தாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மதத்தை ஸ்தாபிக்க வெளி ஆதாரங்களைத் தேட வேண்டாமென்றும் உபநிஷத்துக்களில் அதற்குத் தேவையான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தற்கால மதங்களில் தோசைப்புரட்டான மாற்றங்கள் செய்யாமல் உங்கள் மதத்தைச் சீர்திருத்த முடியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. நான் குறிப்பிடும் மதம் உருவாக வேண்டுமானால் வாழ்க்கையின் மூல தத்துவங்களிலேயே சில மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும். அதாவது ஜீவித லக்ஷ்யத்திலேயே முழு மாற்றமேற்பட வேண்டும். நமக்கும் மக்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தில் நேரடியான மாற்றமேற்பட வேண்டும்; அதாவது மத மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். மத மாற்றம் என்ற பதம் உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையானால் "புத்துயிர்" என்ற பதத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதாவது மக்கள் எல்லாம் புத்துயிர் பெறவேண்டும். புத்துயிர் செத்துப்போன உடலில் பிரவேசிக்குமா? புதுஉடம்பிலே புத்துயிர் பிரவேசிக்கும். சுருங்கக் கூறுமிடத்து பழமை ஒழியவேண்டும். பழமை ஒழிந்தால்தான் புத்துயிர் தோன்றும்—வளரும்—வலி பெறும் — பிரகாசிக்கும். சாஸ்திரங்கள் ஒழிய வேண்டும், வேதங்கள் ஒழிய வேண்டும் என நான் கூறுவதின் தத்துவம் இதுவே.

XXV.

நான் உங்களை நெடுநேரம் காக்க வைத்து விட்டேன். என் பிரசங்கத்தை முடிக்கவேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டது. இத்துடன் என் பிரசங்கத்தை சௌ

கரியமாக முடிக்கலாம். ஆனால் ஹிந்துக்கள் நிறைந்த ஒரு சபையில் ஹிந்து மதத்தைப்பற்றி நான் செய்யும் பிரசங்கம் இதுவே கடைசிப் பிரசங்கமாகும். எனவே என் பிரசங்கத்தை முடிக்கு முன் நான் முக்கியமாகக் கருதும் சில விஷயங்களை ஹிந்துக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி அவைகளைப்பற்றி அவர்கள் ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் விரும்புகின்றேன்.

முதல் விஷயம்.

உலக முழுதுமுள்ள மக்களின் ஆசாரங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் முதலியன பலதிறப்பட்டவைகளாயிருந்தாலும் அவைகளால் தீமை ஏற்படமாட்டா என்று முடிவு செய்து நாம் திருப்தியடைந்தால் போதுமா? எப்பேர்ப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஒழுக்கங்கள் நல்ல பலன் அளித்திருக்கின்றன என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டாமா? எத்தகைய ஆசாரங்களும் நம்பிக்கைகளும் உடையவர்கள் வலுப்பெற்று உலகம் முழுதும் பரவி செல்வாக்குப் பெற்று ஆதிக்கம் நடத்துகிறார் என நாம் நோக்குதல் வேண்டாமா? ஆசிரியர் கார்வர் பின் வருமாறு கூறியிருக்கிறார்:—"ஜீவிதப் போராட்டத்துக்கு பற்கள், நகங்கள், கொம்புகள், போர்க் கூச்சல், மயிர்கள், இறகுகள் முதலியன கருவிகளாயிருப்பது போல, வாழ்க்கை வெற்றிக்கு ஒழுக்கமும் மதமும் கருவிகளாக இருக்கின்றன. எனவே அநுபவசாத்தியமல்லாத ஒழுக்கத் திட்டங்களையும், மத நம்பிக்கைகளையும் வகுக்கும் சமூகம் விருத்தியடையாது. மாறாக அநுபவ சாத்தியமான ஒழுக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் வகுக்கும் சமூகங்கள் விருத்திய

டையும். ஒரே பக்கத்தில் இரண்டு இறகுகளையுடைய ஒரு பட்சிக்கு எப்படி பறக்க முடியாதோ அதுபோலவே விதிவிலக்குகள் அடங்கிய ஒரு மதத்தைப் பின்பற்றும் சமூகத்துக்கு முன்னேற்றம் முடியாது''

ஆகவே ஒழுக்கமும் மதமும் நமது விருப்பு வெறுப்புகளைப் பொறுத்தவைகளல்ல. ஒரு தேசத்தாரை உத்தமப் பிரஜைகளாய் ஆக்கக்கூடிய ஒழுக்கங்களை நீங்கள் மிகவும் வெறுக்கலாம். எனினும் உங்கள் வெறுப்பையும் மதியாமல் அந்த தேசத்தார் வலிமையும் செல்வாக்கும் உடையவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஒரு தேசத்தாரின் முன்னேற்றத்துக்குத் தடையாகவிருக்கும் ஒழுக்க சீலங்களடங்கிய ஒரு மதத்தை நீங்கள் அதிகமாக விரும்பலாம். இருந்தாலும் அந்த தேசம் அழிந்து போவது நிச்சயம். எனவே உலகப் போட்டியில் வெற்றி பெற முடியுமா என்ற பிரச்சினையை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு ஹிந்துக்கள் தம் மதத்தை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும்.

இரண்டாவது விஷயம்.

தமது பழைய பழக்க வழக்கங்களையெல்லாம் அப்படியே அழியாமல் வைத்துக் காப்பாற்றவேண்டுமா, அல்லது தள்ளவேண்டியவைகளைத் தள்ளி கொள்ள வேண்டியவைகளைக் கொண்டு சீர்திருத்தி நமது சந்ததிகள் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்யவேண்டுமா என்பதையும் ஹிந்துக்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். எனது ஆசிரியர் புரோபஸர் ஜாண்டிவி கூறியிருப்பதாவது:—

எல்லா சமூகங்களும் சில பயனற்ற விஷமத்தனமான பழக்க மூட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டுதானிருக்கின்றன. ஆனால் அறிவு விளக்கம் பெற்ற சமூகங்கள் தமது பழக்க வழக்கங்களை ஆராய்ந்து நல்லவைகளை ஒப்புக்கொண்டு தீயவைகளை நிராகரித்து முன்னேற முயல்கின்றன. பிரஞ்சுப்புரட்சியில் அடங்கியிருந்த மாற்றக்கோட்பர்ட்டை பாக்கு என்பவர் கண்டித்திருந்தாலும் "மாற்றத்துக்கு இடந்தரும் வழிகள் வகுக்காத ஒரு சர்க்காருக்கு பாதுகாப்புக்கும் வழி வகுக்க முடியாது" என்று கூறியிருக்கிறார். சர்க்காருக்குப் பொருந்தும் நியாயம் சமூகங்களுக்கும் பொருத்தமாகவே இருக்கும்.

மூன்றாவது விஷயம்.

மேலும் பழமையை வணங்கிக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் ஹிந்துக்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். பழமையை வணங்குவதினால் ஏற்படும் தீமைகளை புரோபஸர் டீவி பின்வருமாறு விளக்கியிருக்கிறார். "ஒரு நபருக்கு நிகழ்காலத்திற்றான் இயங்கிக் கொண்டு இருக்க முடியும். நிகழ்காலம் கேவலம் இறந்த காலத்துக்குப் பின்வருவதல்ல; இறந்த காலத்தின் பயனுமல்ல. இறந்த காலத்தை விட்டு நீங்கிய பிறகு வாழ்க்கையடைந்திருக்கும் நிலைமையே நிகழ்காலம். இறந்த கால விஷயங்களைப்பற்றிய அறிவு நிகழ்காலத்துக்கு உதவி புரியமாட்டாது. நிகழ்கால சம்பவங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது தான் இறந்த கால சம்பவங்கள் முக்கியமாகத்தோன்றுகின்றன. மற்றப்படி இறந்த கால சம்பவங்களுக்கு மதிப்பே இல்லை. எனவே கல்வி

முறைக்கு பழைய விஷயங்களை ஆதாரமாகக் கொள்வதினால் நிகழ்காலமும் பழையகால நகல் ஆகிவிடுகிறது. நிகழ்காலத்தை லக்ஷயம் செய்யாத கொள்கையினால் எதிர் காலத்தைப்பற்றிய மதிப்புக் குறைந்து விடுகிறது. அம்மாதிரிக் கொள்கை முன்னேற்றத்துக்கு முரணானது. மக்கள் முற்போக்குக்குத் தடையாக உள்ளது.

நான்காவது விஷயம்.

நித்தியம் என்று சொல்லக் கூடியதாக எதுவும் இல்லை; யாவும் மாறக்கூடியவை. மாற்றமே இயற்கை விதி என்பதை ஹிந்துக்கள் உணர வேண்டிய காலம் வரவில்லையா? மக்களின் ஒழுக்கங்களைக் கட்டுப் படுத்த விதிகள் இருந்தால் அவ்விதிகளை மாற்றவும் வசதி இருக்கவேண்டாமா? இவ்விஷயங்களையும் ஹிந்துக்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

XXVI

இந்தப்பிரசங்கம் மிக நீண்டு விட்டது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த நீண்ட பிரசங்கத்தினால் ஏதாவது பலனேற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நீங்களே முடிவு செய்ய வேண்டும்; நான் அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் தெளிவாகக் கூறிவிட்டேன். அவைகளை நீங்களும் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். இந்த அபிப்பிராயங்கள் பெயரும் புகழும் பெற்ற ஒரு பெரியாரின் அபிப்பிராயங்கள் அல்ல. ஏழை எளியோர் விடுதலைக்காக இடையறாது உழைத்துக் கஷ்டப்பட்ட ஒருவரின் அபிப்பிராயங்களே இவை.

அந்தக் கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் அவருக்கு கிடைத்த பலன் தேசியப் பத்திரிகைகளுடையவும், தலைவர்களுடையவும் தூற்றலே. அதற்குக் காரணம் ஏழைகள் விடுதலைக்காக அவர்கள் ஆடும் அரசியல் நாடகத்தில் நானும் கலந்துகொள்ளாததே ஆகும். என் அபிப்பிராயங்களை ஆதரிக்க இந்தக் காரணங்கள் போதாவானால் வேறு எதனாலும் அவைகளை நீங்கள் ஆதரிக்கமாட்டீர்கள். நீங்கள் ஆதரித்தாலும் சரி, ஆதரிக்காவிட்டாலும் சரி. அது உங்கள் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. நான் கூறிய முறைப்படி ஜாதியை ஒழிக்க நீங்கள் முயலாவிட்டால் உங்கள் முறைப்படி ஒழிக்க முயலுங்கள். ஆனால் உங்களுடன் என்னால் ஒத்துழைக்க முடியாது. நான் மதம் மாற முடிவு செய்துவிட்டேன். அதற்குள்ள காரணங்களை விளக்கிக் கூறும் இடம்இதல்ல. ஆனால் ஹிந்துமதத்தை விட்டு நீங்கிய பிறகும் உங்கள் முயற்சியை அநுதாபத்துடன் கவனித்துக்கொண்டே இருப்பேன்; உங்களுக்குத் தேவையான உதவிகள் செய்யவும் நான் தயாராகவே இருப்பேன். உங்கள் முயற்சி தேசீயமான ஒரு முயற்சி. ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கு மட்டும் உரியதல்ல. எனினும் ஹிந்துக்கள் ஜாதியினால் உலகத்தை அசுத்தப்படுத்திவிட்டார்கள். எனவே சீக்கியர், முஸ்லீம், கிறிஸ்தவ சமூகங்களிலும் ஜாதி நாற்றம் வீசிக்கொண்டே இருக்கிறது. எனவே ஜாதிக் கொடுமையினால் வருந்தும் சீக்கியர், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர் உதவியும் உங்களுக்கு இன்றியமையாததே. உங்கள் முயற்சி இவ்வண்ணம் ஒரு தேசீய முயற்சியாக இருந்தாலும் சுயராஜ்ய முயற்சியைவிட மிகவும் கஷ்டமானது. நீங்கள் நடத்தும் சுயராஜ்யப்போரில் இந்தியர்கள் எல்லாம் உங்க

ளுக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள். உங்கள் சீர்திருத்தப் போராட்டத்திலோ இந்தியர்கள் அனைவரையுமே எதிர்த்து நீங்கள் போராட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் சமூகச் சீர்திருத்தம் சுயராஜ்யத்தைவிட மிகவும் முக்கியமானது. கிடைக்கப்போகும் சுயராஜ்யத்தைக் காப்பாற்ற உங்களுக்கு சக்தியில்லையானால் சுயராஜ்யம் பெற்றும் பயனில்லை. சுயராஜ்யத்தைக் காப்பாற்றும் பிரச்சினையைவிட ஸ்வராஜ்ய இந்தியாவில் ஹிந்துக்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்ற பிரச்சினையே பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எனவே ஹிந்து சமூகம் ஒரு ஜாதியற்ற சமூகமானால்தான் அதற்குத் தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியுமென்பது எனது அபிப்பிராயம். அத்தகைய சுய பலம் ஹிந்துக்களுக்கு ஏற்படாவிட்டால் சுயராஜ்யம் ஹிந்துக்களுக்கு அடிமை ராஜ்யமாகவே இருக்கும். இத்துடன் உங்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறி என் பிரசங்கத்தை முடிக்கிறேன்.

உண்மை விளக்கம் பிரஸ்,

ஈரோடு.

ஞானசூரியன்.

இப்புத்தகம் சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி அவர்களால் எழுதப்பெற்றது. அரிய ஆராய்ச்சிகள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. அறியாமையாகிய இருளை அகற்றுவதில் ஒப்புயர்வற்றது.

இப்புத்தகத்தில் சமயங்களின் காலம், இந்துக்களின் வேதம், சாஸ்திரம், புரா்ணம் ஆகியவைகளின் தன்மை, ஜாதிப்பிரிவினையின் காரணம், பிராமணன்-சூத்திரன் முதலிய ஜாதிப்பிரிவு-உயர்வு தாழ்வு முதலியவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஐந்து அத்தியாயங்களையுடையது. 200 பக்கங்கொண்டது. இதுவரை 12 ஆயிரம் பிரதிகள் செலவாகி இருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 5.

இந்தியாவின் குறைபாடுகள்.

இப்புத்தகம் டாக்டர் பராஞ்சிபை அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. இப்புத்தகத்தில் கல்வியும் மதமும், வகுப்புப்போராட்டம், ஹிந்துக்களின் மத புஸ்தகங்கள், பகுத்தறிவும் மதமும், மத புஸ்தகங்களிலுள்ள குற்றங்கள், மரணத்தின் மர்மம், மதமும் ஒழுக்கமும், சோதிடமும் சகுனமும் என்ற விஷயங்கள் மிகவும்நன்றாக ஆராய்ந்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்புத்தகம் பகுத்தறிவுச்சுடர்கொளுத்தி அறியாமையை அகற்றுவதில் நிகரற்றது. பகுத்தறிவுவாதிகள் ஒவ்வொருவர் கையிலும் தவறாதிருக்கவேண்டிய தன்மை வாய்ந்தது. 150 பக்கங்களுக்கு மேல்கொண்டது. இதன் விலை அணா 6.

கிடைக்குமிடம்:—

குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.

பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக்கழக வெளியீடுகள்.

——)0(——

1.	பெண் ஏன் அடிமையானாள்? (ஈ.வெ.ரா.)	0	5	0
2.	முன்னேற்றத்திற்கு மதம் முட்டுக்கட்டை	0	5	0
3.	கடவுள்	0	5	0
4.	மதம் மக்களுக்குச்செய்த நன்மை என்ன?	0	3	0
5.	பிரகிருதிவாதம் (ஈ. வெ. ரா.)	0	3	0
6.	மதமும், விஞ்ஞான சாஸ்திரமும்	0	3	0
7.	பிரபஞ்ச உற்பத்தி	0	3	0
8.	நான் ஏன் கிறிஸ்தவனல்ல?	0	3	0
9.	நான் சம்சயவாதி ஆனதேன்?	0	3	0
10.	மெய்ஞ்ஞானமுறையும், மூடநம்பிக்கையும்	0	6	0
11.	,, 2-ம் பாகம்	0	5	0
12.	ஞான சூரியன்	0	5	0
13.	மரணத்திற்குப்பின் வாழ்க்கை உண்டா?	0	4	0
14.	மதப்புரட்சி	0	4	0
15.	வால்டயரின் சரிதம்	0	4	0
16.	பகுத்தறிவு அல்லது மரணசாஸனம்	0	4	0
17.	,, 2-ம் பாகம்	0	4	0
18.	பெண்ணுரிமையும் மதமும்	0	3	0
19.	தேவதாசி	0	8	0
20.	இந்திய மாதா	0	4	0
21.	இங்கர்சாலின் ஜீவிய சரித்திரம்	0	2	0
22.	மதம் என்றால் என்ன?	0	2	0
23.	தமிழ் வரிவடிவ ஆராய்ச்சி	0	3	0
24.	பூதம்-பிசாசு அல்லது ஆவிகள்	0	3	0

கிடைக்குமிடம்:—

குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.

குடி அரசு பதிப்பக வெளியீடுகள்.

1.	இந்தியாவின் குறைபாடுகள் (160 பக்கம்)	0	8	0
2.	லெனினும், மதமும்	0	4	0
3.	பொதுவுடமைத் தத்துவங்கள்	0	3	0
4.	கடவுளும், பிரபஞ்சமும்	0	4	0
5.	உழைப்பாளிகளுக்குஏன் இவ்வுலகமில்லை	0	1	0
6.	இராமயண ஆராய்ச்சி பாலகாண்டம்	0	4	0
7.	,, அயோத்தியாகாண்டம் (200 பக்கம்)	0	8	0
8.	,, ஆரண்ய காண்டம்	0	4	0
9.	,, கிட்கிந்தா காண்டம்	0	4	0
10.	ஞானசூரியன் (நான்காம்பதிப்பு) 200பக்கம்	0	5	0
11.	தர்ம பரீக்ஷை அல்லது புராண ஆபாசம்	0	3	0
12.	மேயோ கூற்று மெய்யா? பொய்யா?	0	3	0
13.	பங்கஜம் அல்லது பார்ப்பனக் கொடுமை	0	4	0
14.	ஈ. வெ. ரா. சீர்திருத்த மகாநாட்டு உபந்யாசம்	0	2	0
15.	அகத்தியர் ஆராய்ச்சி	0	2	0
16.	இராமலிங்க சுவாமிகள் பாடல் திரட்டு	0	2	0
17.	சுயமரியாதைப் பாடல்	0	2	0
18.	கதர் மூடநம்பிக்கை (இங்கிலீஷ்)	0	2	0
19.	பார்னார்ட்ஷா உபந்யாசம்	0	1	0
20.	சோஷியலிசம்	0	2	0
21.	போல்ஷ்விக் முறை	0	1	0
22.	ஈ. வெ. ரா இலங்கை உபந்யாசம்	0	0	9
23.	கத்தோலிக்கர் வீண் கூச்சல்	0	0	6
24.	சமதர்ம உபந்யாசம்	0	0	6
25.	சோதிட ஆராய்ச்சி	0	4	[illegible]
26.	மனுநீதி விளக்கம்	0	2	[illegible]
27.	மறுப்புக்கு மறுப்பு	0	3	[illegible]
28.	பாரத ஆராய்ச்சி (ஆதிபருவம்)	0	4	[illegible]
29.	புது ரஷ்யா (200 பக்கம்)	0	8	0
30.	புராண ஆராய்ச்சி தக்க ஆதாரங்களுடன்	0	8	0
31.	கர்ப்ப ஆட்சி	0	6	0
32.	ராவணப் பெரியார்	0	5	0
33.	இங்கர்சால் பொன்மொழிகள்	0	4	0
34.	நரகம் எங்கே?	0	2	0

கிடைக்குமிடம்:— குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.